

Brevdato

Afsender Astrid Ulrich-Jørgensen (Sagsbehandler, Cirkulær økonomi)

Modtagere

Akttitel Ændring af eksterne høringssvar

Identifikationsnummer 713409

Versionsnummer 1

Ansvarlig Astrid Ulrich-Jørgensen

Vedlagte dokumenter Aktdokument DOKUMENT IKKE MEDTAGET
Høringssvar ARC - Affaldsbekendtgørelsen oktober 2024
høring affaldsbekendtgørelse
Aktbilag, id nr 696671: Brancheforeningen af Danske
Distributionsvirksomheder, Ask Jessen - Høringssvar vedr.
affaldsbekendtgørelsen j.nr. 2023-9870 (Brancheforeningen af
Danske Distributionsvirksomheder)
høringssvarbrev_cirkulær
Bilag med kommentarer til de enkelte bestemmelser_cirkulær
Aktbilag, id nr 685961: CFU, Tinne Hjerrild Jakobsem -
Journalnummer 2024 - 9870, Høring over udkast til
bekendtgørelse om affald
Aktbilag, id nr 678490: Dansk Arbejdsgiverforening (DA)-
Høringssvar Ønsker ikke at afgive bemærkninger til udkast til
bekendtgørelse om affald
Dansk Erhvervs høringssvar til udkast til bekendtgørelse om
affald
DI høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen
Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen j.nr. 2023-9870
(NMS)
Danske Regioners høringssvar om udkast til bekendtgørelse
om affald
Høringssvar fra DPA - affaldsbekendtgørelsen
Danaffalds høringssvar udkast til Affaldsbekendtgørelse
Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen j.nr. 2023-9870
Aktbilag, id nr 700020_ Fjernvarme Fyn Affaldsenergi, Kenneth
Christiansen - Journalnummer 2024 - 9870 - høringssvar fra
Fjernvarme Fy-4735381
Fredericia Kommunes høringssvar til affaldsbekendtgørelsen.
Oktober 2024
Høringssvar til affaldsbekendtgørelsen fra Netværket for bygge-
og anlægsaffald på Sjælland og Bornholm
GB Høringssvar Affaldsbekendtg 31.okt 2024
Genvindingsindustriens høringssvar til revision af
affaldsbekendtgørelsen
Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen j.nr. 2023-9870,
GRAKOM
Høring MST Bekendtgørelse om affald (styrket affaldstilsyn
sorteringskrav pba selektiv nedrivning)_DW
KL's høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen
Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelse, Miljøministeriet j.nr.
2023-9870
2023-9870 LF høringssvar affaldsbekendtgørelse
Plastindustriens høringssvar vedr. udkast til

affaldsbekendtgørelsen j. nr. 2023-9870
Aktbilag, id nr 700309: Saint-Gobain Denmark, Mona
Ammitzbøll Rasmussen - Høringssvar vedr.
affaldsbekendtgørelsen j.nr. 2023-9870 (Saint-Gobain Denmark
AS)
Høringssvar vedr. bekendtgørelse af affald J.nr. 2023 - 9870
oktober 2024
Høring over udkast til affaldsbekendtgørelse
Aktbilag, id nr 703132: Høringssvar til udkast til
affaldsbekendtgørelsen
Høringssvar
179439-24 Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen j.nr. 2023-
9870 - Sønderborg Kommune
Aktbilag, id nr 701353: Tobaksproducenterne, Høringssvar -
2024 - 9870
Aktbilag, id nr 703123: Høringssvar vedr.
affaldsbekendtgørelsen j.nr. 2023-9870 (Fortum Waste
Solutions) (MST Id nr. 11377925)

**Dokumenter uden PDF-
version (ikke vedlagt)**

Udskrevet

22. nov 2024

Notat

31. oktober 2024
Sagsnr. 24/232
Dok. nr. -
Initialer OHLN

Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen. J.nr. 2023-9870

Side 1 af 2

Til Miljø- og Ligestillingsministeriet (mim@mim.dk; cc. tobec@mim.dk, an-mnv@mim.dk, nilas@mim.dk)
Kopi til Brancheforeningen Cirkulær

Høring

Miljø- og Ligestillingsministeriet har den 23. september 2024 sendt udkast til ændringer af affaldsbekendtgørelsen i høring til den 31. oktober 2024. Ændringerne vedrører klassificeringskompetencen, modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg, sorteringskrav for bygge- og anlægsaffald og konsekvensrettelser vedr. udvidet producentansvar for emballage m.v.

ARCs bemærkninger

Modtagekontrol vedr. restaffald fra husholdninger o.l.

ARC støtter, at den eksisterende modtagekontrol styrkes ved et øget fokus på myndighedskontrol og tilsyn med forbrændingsegnet erhvervsaffald. Øget modtagekontrol vurderes, at kunne medvirke til at understøtte de miljø- og klimamål, der fremgår af klimaplanen fra juni 2020.

Bekendtgørelsesudkastets kapitel 7 om modtagekontrol forholder sig affaldsproducenter og affaldsindsamlere, og der skelnes ikke mellem, hvilke typer af affald, der skal kontrolleres. I det lovforslag, der ligger til grund for bekendtgørelsesændringerne beskrives baggrund i indførelse af regler om modtagekontrol, hvilket vedrører den opfølgende aftale om Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi. Aftalens afsnit forholder sig til erhvervsaffald, hvor modtagekontrollen skal udgøre en grundlaget for et risikobaseret tilsyn.

Der føres ikke egentlige tilsyn over for husholdninger, og husholdninger har ikke været nævnt i forbindelse med aftalen om et styrket affaldstilsyn. Restaffald fra husholdninger er desuden af en karakter, hvor indsamleren ved tømningen af beholderen af hensyn til sundhed og arbejdsmiljø kan være forhindret i at udføre en kontrol af affaldet. I restaffaldet er således korrekt sorteret iht. Miljøstyrelsens vejledning bl.a. hygiejneprodukter, dyrestrøelse og -ekskremerter. I praksis kan det desuden være vanskeligt at sikre korrekt sortering og emballering af affaldet.

Ved indsamlingen sammenblandes restaffald fra husholdninger o.l. fra mange affaldsproducenter og ved modtagelse på affaldsforbrændingsanlægget er det ikke muligt at afgøre, om affaldet fra den enkelte affaldsproducent oprindeligt har været egnet til genanvendelse.

ARC vil uanset kommende regler om modtagekontrol fortsat foretage kontrol af bl.a. restaffald fra husholdninger o.l. i henhold til anlæggets miljøgodkendelse, men ser ikke, at det er relevant at lade restaffald fra husholdninger omfatte af regler med henblik på et styrket affaldstilsyn.

ARC foreslår på den baggrund, at restaffald fra husholdninger undtages fra krav om modtagekontrol i forhold til reglerne om styrket affaldstilsyn.

Modtagekontrol vedr. klinisk risikoaffald

ARC bemærker videre, at klinisk risikoaffald alene modtages i lukkede emballager og indfyres direkte i tragt uden om silo, hvor der ikke er kamera eller anden visuel kontrol af indholdet. En indsats i forhold til udsortering til genanvendelse bør efter ARCs vurdering ske ved kilden, da det ikke er muligt at afgøre om affaldet potentielt har været egnet til genanvendelse. Klinisk risikoaffald kan ved den eksisterende modtagelse ikke forsvarligt kontrolleres i forbindelse med slutbehandlingen bl.a. på grund af risiko for smittefare.

ARC foreslår på den baggrund, at klinisk risikoaffald helt undtages krav til modtagekontrol.

Udlevering af oplysninger vedr. modtagekontrol

ARC forstår, at oplysninger om modtagekontrol skal udleveres til Miljøstyrelsen. ARC vil påpege, at oplysninger om læs og mængder kan være forretningsfølsomme.

ARC anerkender, at der er et legitimt behov for rapportering af oplysninger til Miljøstyrelsen i rollen som myndighed på området, men ønsker fastslået, at ARC – i det omfang rapporterede oplysninger begæres af andre end Miljøstyrelsen – kan behandle sådanne anmodninger efter de almindelige bestemmelser om aktindsigt, der giver mulighed for at udelade konkurrencefølsomme oplysninger. Hvis kommuner på baggrund af f.eks. opfølgning på tilsyn og kampagner forespørger affaldsenergianlægget om virksomhedsspecifikke oplysninger, forventer ARC derfor, at udleveringen skal følge reglerne om aktindsigt.

Sorteringskrav for bygge- og anlægsaffald

ARC støtter en opdeling af fraktioner, hvis der hermed kan opnås en større ressourcebevidsthed, genbrug og genanvendelse. ARC varetager driften af genbrugspladser i tætte byområder, hvor pladsen er begrænset, og bygge- og anlægsaffaldet udgør en mindre del af de afleverede mængder sammenlignet med nogle andre genbrugspladser. Samtidig er der ud over affaldshåndtering fokus på blandt andet genbrugsområder.

Fibergips og glasuld udgør meget begrænsede mængder, hvorfor ARC foreslår, at kravet opdeling af de pågældende fraktioner suppleres med en bagatelgrænse alternativt, at kommunernes ikke forpligtes til at sikre indsamling af de pågældende fraktioner fra husholdninger.

ARC står gerne til rådighed, hvis høringssvaret giver anledning til spørgsmål.

Venlig hilsen

Peter Roulund
Sekretariatschef

Miljøministeriet

mim@mim.dk, tobec@mim.dk, anmrv@mim.dk, nilas@mim.dk

Mrk.: Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen j.nr. 2023-9870 (ARI)

København 31. oktober 2024

Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen

Affalds- og Ressourceindustrien (ARI) skal takke for modtagelsen af udkastet til affaldsbekendtgørelse i høring.

Overordnet er vi meget positive overfor tilpasningerne af bekendtgørelsen, men vi har alligevel en række spørgsmål og forslag til tilpasninger af forslaget.

Ad. § 2: Det vil være hensigtsmæssigt, at det klart fremgår, at kompetencen til afgørelse af spørgsmålet om affald contra biprodukt også fremadrettet ligger i Miljøstyrelsen.

Ad. § 3: Hele definitionsafsnittet bør gennemskrives, da der er talrige henvisninger til anvisning af affald, hvilket legalt kun er muligt for deponeringsegnet ikke farligt affald efter 1. januar 2025.

Affaldslæs: Der bør også tages stilling til affald leveret af skib. Det er særligt relevant vedrørende importeret affald, men kan også omfatte indenlandsk affald.

Ad. § 4: Der lader til at mangle en nr. 2, antagelig om affald til materialenyttiggørelse.

Umiddelbart lader ændringen af § 4 ikke til at medføre en indholdsmæssig ændring af, hvornår sammenblandinger skal klassificeres som sorteret affald til særskilt indsamling. Hvis der intenderes en ændring bedes denne uddybet. Der mindes om, at de 10 fraktioner for husholdninger og byggeaffald er detaljeret reguleret, hvorfor bestemmelsen jo overvejende finder anvendelse på det øvrige affald, men jo også på f.eks. hvordan en storskraldsordning kan udformes, da denne ikke er detaljeret reguleret i bekendtgørelsen.

§ 14: Det er tidligere blevet fremhævet af os, at denne og § 15 bør revideres og indskrænkes til at omfatte affald, som kommunen faktisk har ansvaret for. Selvom ministeriet fortsat ikke skulle ønske at efterkomme dette ønske, bør bestemmelserne i det mindst gennemskrives i forhold til den øvrige aktuelle lovgivning. Det er helt skævt, at det fremgår, at kortlægningen og planen skal omfatte forbrændingsanlæg, som kommunen anviser til, kapaciteten af forbrænding, sorterings- og behandlingsanlæg kommunen anviser til, osv.

§ 20-25 er blevet meget svært tilgængelige. Det anbefales meget at forenkle bestemmelserne ved at lade de enkelte bestemmelser blot omfatte, om der skal være en hente- eller en bringeordning for den pågældende fraktion. Dernæst bør de tværgående krav samles i tværgående bestemmelser om sommerhusområder, at sikre høj reel genanvendelse, i det omfang kommunen har ansvaret for at sikre behandling af fraktionen og dokumentation herfor. Stykkerne om affald omfattet af en egen tilbagetagingsordning, bør formuleres som en undtagelse til borgerne fra benyttelsespligten.

§ 33: Dette udgør egentlig reguleringen af landets ca. 400 genbrugspladser, foruden adgangsreguleringen for erhverv i aktørbekendtgørelsen. Af hensyn til producentansvaret bør der indskrives en klar regulering af de fraktioner, som forudsættes indsamlet og overdraget fra genbrugspladserne, herunder hvad afgrænsningen af de pågældende fraktioner på pladsen er og hvilke piktogrammer, de skal mærkes med.

Gammel § 42: Har Miljøstyrelsen dokumentation for, at de pågældende ordninger er ophørt eller vil ophøre med årets udgang?

§ 47: Da anvisningsretten for forbrændingseget affald ophører med årets udgang, bør bestemmelsen revideres således, at den alene omfatter deponeringseget imprægneret træ. Under alle omstændigheder må kommunes afgørelse af, om træet er forbrændingseget eller deponeringseget skrives ud, da klassificeringskompetencen er overgået til Miljøstyrelsen.

§ 49: Bør skrives igennem, som minimum bør ” og konkrete anvisninger” i stk. 2 udgå og hele stk. 4, da afvisningsretten er bortfaldet.

§ 50: Hvad er egentlig indholdet af denne bestemmelse? Omfatter den også kommunens forpligtelser som ejer af et selskabsgjort forbrændingsanlæg. Umiddelbart foreslås den ophævet, da anvisningsretten for forbrændingseget affald er ophævet, og kommunalbestyrelsens forpligtelser som indehaver af forbrændingseget affald fra de kommunale ordninger er fastsat i § 49.

§§ 52-53. Bestemmelserne læses som omfattende alt affald, der afleveres til forbrænding, uanset om det kommer fra kommunale ordninger eller private indsamlere. Dette giver også bedst mening, da en afvisning af et affaldslæs med kommunalt indsamlet affald også vil give kommunen mulighed for at fokusere sin indsats for bedre sortering via en gennemgang af den pågældende indsamlingsbils rute. Det er den samme opgave, som den private indsamler skal foretage i forlængelse af en afvisning for ruteindsamling af restaffald fra erhverv foretaget af en privat indsamler. Et krav om modtagekontrol for alt affald stemmer også bedst overens med kommunernes mulighed for at tilbyde indsamling af ubegrænsede mængder af forbrændingseget affald fra virksomheder i konkurrence med private indsamlere.

Det bedes bekræftet, at denne forståelse er korrekt. Såfremt det ikke er korrekt, bør der tages stilling til kommunalt indsamlet erhvervsaffald til forbrænding, herunder fra kommunens egne institutioner, som jo også regnes som erhverv. Som minimum bør dette affald indsamles separat fra husholdningernes affald i det omfang, det er muligt og undergives modtagekontrol og kravet om klare poser.

§ 54: Hvis pligten til afvisning forstås som en fysisk afvisning, hvis muligt, og dernæst en administrativ afvisning, bør det præciseres, hvordan importeret affald skal håndteres. Typisk vil der være et nogenlunde ensartet indhold af affald fra et givet sorteringsanlæg, som forbrændingsanlægget selv har aftale med i udlandet, i de mange baller, som er afleveret til anlægget eller deres oplagsplads forud for, at ballen sprættes op og aflæsses i siloen. Hvis hver balle betragtes som et læs og de afvises administrativt, bliver øvelsen meningsløs. Hvis de øvrige identiske baller betragtes som fysisk afvist, giver afvisningen mening. Ultimativt bør kravet om, at import ikke må omfatte affald, der burde have været udsorteret til materialenyttiggørelse efter affaldshierarkiet fremadrettet håndhæves ved

importanmeldelsen. Konkret ved at påse, at kravet herom indgår i kontrakten, således at en afvigelse fra dette krav også vil udgøre en misligholdelse af kontrakten, og dermed et grundlag for forbrændingsanlægget til at returnere ballerne under kontrakten.

Der bør også indskrives en bestemmelse om, at affaldslæs ikke må afvises fysisk, hvis det ikke vil være lovligt at aflevere det nogen steder til eftersortering primært af hensyn til arbejdsmiljøet. Dette omfatter ikke mindst ruteindsamlet affald og restaffald.

Stk. 3. Underretningen af affaldsproducenten eller indsamlingsvirksomheden bør ske uden ugrundet ophold af hensyn til selskabets mulighed for at følge op på afvisningen overfor personalet og kunder.

Stk. 4. Der bør indskrives en bagatelgrænse i bestemmelsen, således at enkelte sorte poser ikke udgør grundlag for en afvisning.

§ 56: Oplysningen til Miljøstyrelsen bør være mere detaljeret. Der bør ske en opdeling på nationalt affald og importeret affald, ligesom fordelingen af kontroller bør opgives separat for nationalt og importeret affald. Ydermere bør det oplyses, hvor mange læs der er udtaget til kontrol på baggrund af konkret mistanke og ikke random selection.

§ 59: Den eksisterende afgrænsning bør opretholdes evt. med henvisning til emballagebekendtgørelsen.

§ 60: Bør batterier ikke undtages fra denne bestemmelse, jf. batteriforordningen.

§ 64, stk. 6: Dette krav bør spejles for kommunale ordninger for restaffald.

Stk. 7: må anses for overflødig, da emballagen er dækket af stk. 3 og 4 og da de færreste virksomheder sorterer emballageaffald ud separat, men netop blandet med andet affald, som forudsat i udkastet til emballagebekendtgørelse.

§ 67: Det anbefales, at listerne i §§ 64 og 67 ikke delvist kombineres, da dette uvægerligt vil skabe et forkert indtryk af, at der er gjort endeligt op med sorteringskravene for byggepladser i § 67. Enten må det skriftligt fremhæves i § 67, at listen i § 64 også gælder byggepladser, eller alternativt må listen i § 67 medtage alle relevante fraktioner for byggepladser.

Stk. 5. Sidste sætning bør slettes. Der er ikke nogen anvisningsret for hverken affald til materialenyttiggørelse eller forbrænding. Alternativt kan det indskrives direkte, at affaldet skal afleveres til sortering, hvilket dog også vil udelukke aflevering på genbrugspladser.

Stk. 7 og 8. Gips og fibergips og stenuld og glasuld bør anføres separat alle steder, således at der ikke bliver forvirring om hvad der er omfattet af hvilke krav.

Af hensyn til at understøtte udviklingen af en stærk genanvendelsessektor og de igangværende betydelige investeringer i avancerede sorteringsanlæg målrettet byggeaffald, anbefales det, at der indføres en mulighed for, at Miljøstyrelsen kan godkende, at det konkrete avancerede anlæg kan tilbyde deres kunder at kunne samkøre nogle af fraktionerne, som ellers skulle have været sorteret ud separat på byggepladsen, såfremt Miljøstyrelsen vurderer, at anlægget kan sikre en efterfølgende udsortering og en genanvendelse på mindst samme niveau, som hvis affaldet var blevet udsorteret på pladsen.

Aftalen mellem sorteringsanlægget og kunden skal i givet fald udspecificere den krævede sortering på byggepladsen. Det vil understøtte den teknologiske udvikling, sikre en bedre sortering, da de avancerede anlæg kan finde forurening væsentlig bedre end det blotte øje, og tilbyde en mulighed for byggepladser med meget lidt plads til sortering på pladsen.

Såfremt der er spørgsmål til ovennævnte, står ARI naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Niels Bukholt

Brevdato 22-10-2024

Afsender Ask Jessen (ask.jessen@northmedia.dk)

Modtagere Miljøministeriets Departement (mim@mim.dk)

Akttitel Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder, Ask Jessen - Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen j.nr. 2023-9870 (Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder)

Identifikationsnummer 696671

Versionsnummer 1

Ansvarlig Tobias Beck

Vedlagte dokumenter Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen j.nr. 2023-9870 (Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder)

Dokumenter uden PDF-version (ikke vedlagt)

Udskrevet 04. nov 2024

Til: Miljøministeriets Departement (mim@mim.dk)
Cc: Tobias Beck (tobec@mim.dk)
Fra: Ask Jessen (ask.jessen@northmedia.dk)
Titel: Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen j.nr. 2023-9870 (Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder)
Sendt: 22-10-2024 11:18

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede dokumenter, som ikke er sikre, medmindre du stoler på afsenderen.

Kære Tobias

På vegne af Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder mange tak for muligheden for at afgive høringssvar til høringen over udkast til bekendtgørelse om affald med deadline d. 31. oktober.

Vi har ingen bemærkninger til bekendtgørelsen.

Mvh

Ask Jessen

Adm. Direktør

Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder

BRANCHEFORENINGEN

AF DANSKE
DISTRIBUTIONSVIRKSOMHEDER

Mobil: +45 5353 8513 | Tlf.: +45 3957 7000

North Media A/S | Gladsaxe Møllevej 28 | 2860 Søborg | CVR 66590119

northmedia.dk - [LinkedIn](#)

Vi behandler personoplysninger i forbindelse med vores daglige drift og opgaver. Læs mere om, hvordan vi behandler

personoplysninger [her](#). Denne mail og eventuelle vedhæftede filer kan indeholde fortrolige eller personfølsomme oplysninger, som kun er tiltænkt adressaten. Såfremt du ved en fejl har modtaget denne mail, bedes du venligst straks slette den og informere os på telefon 39577000 eller

mail GDPR@northmedia.dk.

Miljøministeriet

mim@mim.dk

kopi til tobec@mim.dk, anmnmv@mim.dk og nilas@mim.dk

Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen j.nr. 2023-9870 (Cirkulær)

Høringssvar affaldsbekendtgørelsen

Vi takker for at have modtaget bekendtgørelse af affald i høring. Vores høringssvar består af dette brev samt et bilag med konkrete bemærkninger til de enkelte paragraffer. Begge dele er struktureret om hhv. bestemmelserne om bygge- og anlægsaffald, modtagekontrollen og øvrige emner.

Ændring af sorteringskrav for bygge- og anlægsaffald

Vi bifalder, at muligheden for at lade usorteret bygge- og anlægsaffald sortere på et sorteringsanlæg indskrænkes, men vi tænker, at der kan være behov for lidt større fleksibilitet i forhold til central sortering, især nu hvor der er investeret i robotsorteringsanlæg til bygge- og anlægsaffald. Derudover ser vi behov for tilpasning af hvilke krav, der skal gælde for de kommunale ordninger for husholdningernes bygge- og anlægsaffald især i lyset af afsætningsmulighederne.

Vi er kede af den manglende inddragelse i ændringsforslagets tilblivelse og anbefaler, at der udarbejdes en vejledning til bestemmelserne, herunder ikke mindst i forhold til sortering på genbrugspladserne. Vi anbefaler, at ændringerne af § 67 først træder i kraft den 1. juli 2025.

Modtagekontrol

Indledningsvist vil vi igen takke for et godt samarbejde om udmøntningen af den politiske aftale om modtagekontrol på forbrændingsanlæg, hvor vi mener, at der i hovedtræk er fundet en god og praktisk løsning for både anlæg og myndigheder.

Til den konkrete løsning udmøntet i forslag til affaldsbekendtgørelsen har vi dog en række kommentarer, som vi håber, kan bidrage til, at modtagekontrollen på forbrændingsanlæggene kan få en god start og bidrage til en effektiv styrkelse af affaldstilsynet og dermed mere materialenyttiggørelse af erhvervsaffald.

Der er ikke lang tid til, at modtagekontrollen skal starte på anlæggene med nye krav til både personale på anlæggene og til indberetningssystemerne. Særligt har vi en

fælles opgave i at sikre en ensartet definition af, hvornår et læs indeholder for meget affald, der burde have været materialenyttiggjort. Der skal også ske udvikling af indberetningssystemerne og der skal opbygges nye opgaver omkring det administrative og det fysiske affaldstilsyn.

Der er – især i denne sidste implementeringstid – risiko for at krav til kontrol og indberetning bliver unødigt ressourcekrævende og dermed risiko for at opstarten kommer til at handle mere om det end for sagens kerne – mere genanvendelse.

Vi ser 2025 som et udviklingsår, hvor vi alle skal samarbejde med at finde de mest effektive og praktiske løsninger, der kan fungere for alle parter. Derfor lægger vi også stor vægt på, at hele systemet fra starten tænkes så enkelt og praktisk som muligt for alle parter. Det er den primære baggrund for vores kommentarer.

Indberetning vedr. importaffald og husholdningsaffald

Der stilles krav om kontrol og indberetning af 5% af alle læs inkl. importaffald og husholdningsaffald.

Vi er enige i, at der ikke stilles konkrete krav til kontrol og indberetning for importaffald og husholdningsaffald, og at det blot tæller med i det antal læs, som de 5% beregnes ud fra. Men der henvises alligevel til konkrete retningslinjer for indberetning af fx importaffald.

Formålet med indberetning til Miljøstyrelsen som administrativ affaldstilsynsmyndighed er klart defineret i både den politiske aftale og lovforslaget – nemlig ”med henblik på affaldstilsyn hos den relevante affaldsproducent eller affaldsindsamler”. For importaffaldet vil affaldsproducenten/indsamleren være en eller flere udenlandske virksomheder, som Miljøstyrelsen ikke er tilsynsmyndighed for – og for husholdningsaffald vil det være kommunerne – ikke virksomheder.

Derudover vil identifikation af affald potentielt egnet til materialenyttiggørelse som oftest være meget vanskeligt alene af den grund, at fx importaffald typisk er sorteringsrest fra udenlandske forbehandlingsanlæg, der er leveret i baller og ofte neddelt.

I kraft af import-notifikationen findes allerede regler for anlæggenes ansvar for at sikre, at importaffald lever op til den specifikation, som fremgår af notifikationen. Der er også allerede en række krav til dokumentation og indberetninger i den forbindelse, som typisk affaldsmægleren er ansvarlig for. Ligeledes kan anlæggene udføre kontrol af husholdningsaffald, hvor fejlsorteringer naturligt indberettes til den kommune, som har stået for indsamlingen.

I begge tilfælde vil yderligere krav om kontrol og indberetning være en overimplementering af lovgrundlaget.

Vi anbefaler derfor, at alle henvisninger og retningslinjer om indberetning fra modtagekontrol af importaffald og husholdningsaffald fjernes af bekendtgørelsen.

Øvrige kommentarer

Da kommunerne fra 1. januar 2025 ikke længere har kapacitetsansvar for affaldsforbrænding og heller ikke skal anviser affald til forbrænding, vil en række bestemmelser i kapitel 5 om kommunal affaldsplanlægning være forældede. Vi anbefaler, at kapitel 5 gennemskrives i lyset af de seneste reformer på området.

Der er også behov for en opdatering af §§49 – 51 om kommunens ansvar for forbrændingsegnet affald fra kommunale ordninger.

Klassificeringsansvaret flyttes med bekendtgørelsen fra kommunerne til Miljøstyrelsen. Vi deler KL's bemærkninger desangående, herunder hvordan det sikres, at kommunen effektivt kan løfte deres opgaver. Ud over de af KL nævnte sager vil vi fremhæve uenigheder om klassificering i forhold til borgerens sortering både i hente- og bringeordninger samt de klassificeringstvister, der kan opstå ved aflevering på deponeringsanlæg.

Miljøministeriet er velkomne til at ringe eller skrive, hvis I ønsker yderligere oplysninger eller har spørgsmål til vores høringssvar. Vi stiller også gerne op til et møde, hvis ministeriet ønsker det.

Med venlig hilsen

Hanne Johnsen og Nana Winkler
Specialkonsulenter i Brancheforeningen Cirkulær

Bilag med kommentarer til de enkelte bestemmelser i høringsudkast til affaldsbekendtgørelse

Dette bilag er struktureret under 3 overskrifter og indeholder kommentarer (i kursiv) til de enkelte bestemmelser i bekendtgørelsen:

- Modtagekontrol
- Bygge- og anlægsaffald
- Affaldsplaner og konkurrenceudsættelse af forbrændingsanlæg

Modtagekontrol

§ 52. Virksomheder, der driver affaldsforbrændingsanlæg, skal ved modtagelse af affaldslæs sikre sig følgende oplysninger:

- 1) Navn, CVR-nummer og P-nummer for indsamlingsvirksomhed eller for affaldsproducent og dennes affaldstransportør.
- 2) Oplysninger afgivet ved vejerbod, herunder angivelse af affaldslæsets vægt, forbrændingsegnet affaldsfraktion og eventuelt oplyste EAK-koder.

- *Registrering af data om indsamler/producenter, fraktion og CVR- og P-nummer bør som udgangspunkt være de samme oplysninger, som indberettes til Miljøstyrelsens Affaldsdatasystem – og som på sigt skal indberettes som en del af ADS.*
- *Det giver det ikke mening at skulle indberette data vedr. både affaldstransportør og affaldsproducent, og det er heller ikke tilfældet i fht. ADS. Kun hvor transportør er indsamlervirksomhed og dermed producent, giver det mening. Det sidste i sætningen: "og dennes affaldstransportør" bør slettes.*

Stk. 2. Ved modtagelse af importeret affald skal virksomheden, der driver affaldsforbrændingsanlæg, ud over oplysninger nævnt i stk. 1 sikre sig følgende oplysninger:

- 1) Transportdokument IB eller VII i henhold til EU-forordning om overførsel af affald.
- 2) Kopi af vognmandstilladelse for transportøren, som er kommet med affaldet til affaldsforbrændingsanlægget.
- 3) Hvis muligt, oplysning om adressen, hvor affaldslæset vil blive behandlet eller opbevaret, hvis affaldslæset i medfør af § 54 fysisk afvises.

- *Som udgangspunkt og allerede nævnt, bør der ikke være indberetningskrav i fht. importaffald i denne bekendtgørelse – ej heller krav til ekstraoplysninger ved modtagelse af sådanne læs. Det er allerede reguleret*

via notifikationen.

- *Desuden vil det være en stor praktisk udfordring at forlange afleveret vognmandstilladelse ved alle læs importaffald. Det fremgår allerede i transportdokumentet, hvem der er transportør for det aktuelle læs.*
- *Endelig giver det ikke mening at anvise et alternativt sted, hvis læsset ikke lever op til konkrete krav. Det vil kræve fornyet notifikationsprocedure at afvise et læs - eller accept af involverede danske og udenlandske myndigheder.*

§ 53. Virksomheder, der driver affaldsforbrændingsanlæg, skal ved modtagelse af affald ugentligt udføre kontrol med fem procent af de modtagne affaldslæs, og skal udføre kontrol ved begrundet mistanke om at et affaldslæs indeholder affald egnet til materialenyttiggørelse.,

- *Som nævnt mener vi, at antal og metode for stikprøvekontroller bør baseres på de krav, som allerede findes i miljøgodkendelsen. Denne modtagekontrol vil naturligt være en udvidelse af den egenkontrol, der foretages for affald, der kan give miljøproblemer i anlægget.*
- *Krav om 5% på ugentlig basis bør opblødes til på måneds basis, da der kan være perioder, hvor det er vanskeligt at gennemføre et så præcist antal stikprøver, f.eks. fordi der i perioder kan tilføres større mængder af affald, som ikke egner sig til stikprøvekontrol. Det svarer til, at der skal indberettes antallet af stikprøver på månedsbasis.*

Stk. 2. Modtagekontrollen efter stk. 1 kan tilpasses det konkrete affaldsforbrændingsanlæg og affaldslæs. Modtagekontrollen kan udføres ved visuel inspektion, kameraovervågning eller ved, at en ikke uvæsentlig del af affaldslæsset spredes ud på et område, hvor affaldet kan inspiceres.

- *Vi er enige i, at modtagekontrollen skal tilpasses de lokale forhold og de konkrete affaldstyper, hvilket også som nævnt er sket i fht. de tilsvarende krav til egenkontrol, som er angivet i miljøgodkendelserne.*

§ 54. Hvis virksomheder, der driver affaldsforbrændingsanlæg, ved modtagekontrol vurderer, at et affaldslæs indeholder mere end et ikke uvæsentligt omfang affald egnet til materialenyttiggørelse, skal virksomheden afvise at modtage affaldslæsset. Afvisning kan enten ske ved fysisk afvisning eller ved administrativ afvisning.

- *Vi ser gerne at afvisning af læs med for "meget affald egnet til materialenyttiggørelse" – uddybes med følgende formulering "affald, der potentielt kunne have været materialenyttiggjort, hvis det var sorteret ved kilden".*
 - *"potentielt" for at præcisere, at det er tilsynsmyndigheden, der reelt definerer, om affaldet ville kunne materialenyttiggøres, sådan som det også er beskrevet i Miljøstyrelsens udkast til vejledning, der er i høring parallelt med denne.*
 - *"kunne have været, hvis det var sorteret ved kilden" fordi affaldet ofte ikke længere er egnet til materialenyttiggørelse, når det er blandet med andet affald.*

Stk. 2. Ved fysisk afvisning efter stk. 1 forstås, at virksomheden afviser at modtage affaldslæsset og pålægger den ansvarlige for affaldslæsset at bortkøre affaldslæsset fra anlægget. Virksomheden skal underrette affaldsproducenten eller indsamlingsvirksomheden om, at affaldet er afvist, og virksomheden skal indberette oplysninger om afvisningen af affaldslæsset til Miljøstyrelsen.

Stk. 3. Ved administrativ afvisning efter stk. 1 forstås, at virksomheden meddeler den ansvarlige for affaldslæsset, at affaldslæsset er administrativt afvist, men at affaldslæsset behandles på affaldsforbrændingsanlægget, hvis den udførte modtagekontrol efter § 53 gør, at en fysisk afvisning ikke er mulig. Virksomheden underretter affaldsproducenten eller indsamlingsvirksomheden, at affaldet er administrativt afvist og virksomheden indberetter oplysninger om afvisningen af affaldslæsset til Miljøstyrelsen.

- *Begrundelsen for ikke at fysisk afvise et læs kan også (og vil ofte) være, at det affald, der potentielt kunne have været materialenyttiggjort, ikke længere er det. Samlet set, vil fysisk afvisning derfor sjældent give mening.*

Stk. 4. Virksomheder, der driver affaldsforbrændingsanlæg, skal afvise at modtage affaldslæs, hvis det ikke er muligt at foretage en vurdering af affaldets indhold, fordi emballeret affald er emballeret på anden måde end fastsat i § 64, stk. 6.

- *Vi er enige i, at kravet om klare sække kun gælder erhvervsaffald jf. §64, stk. 6, og ligeledes at indberetning af læs med for mange sorte sække alene skal ske, hvor det ikke er muligt at vurdere affaldets indhold. Det er vigtigt, at kontrollen ikke i den første tid kommer til alene at fokusere på de sorte sækker frem for det genanvendelige affald. Dernæst vil det kræve en stor informationsindsats at formidle de nye krav til emballering til*

virksomhederne.

§ 55. Når virksomheder, der driver affaldsforbrændingsanlæg, har afvist et affaldslæs i medfør af § 53, skal virksomheden sende indberetning til Miljøstyrelsen senest den 5. hver måned for forudgående kalendermåned med oplysninger efter § 52, stk. 1, samt de oplysninger som ligger til grund for afvisningen af affaldslæsset.

- *Når en virksomhed afvises og indberettes, sendes indberetning både til Miljøstyrelsen og til virksomheden. Vi er bekymrede for, om der går for lang tid fra, at en virksomhed er administrativt afvist til, at virksomheden kontaktes af affaldstilsynet. For at modtagekontrollen får effekt er det vigtigt, at ikke blot alle indberettede virksomheder oplever en opfølgning – men også at det sker så hurtigt som muligt efter at modtagekontrollen er fundet sted. Især for indsamlere kan det være meget svært at finde den eller de konkrete virksomheder på ruten, der har fejlsorteret, hvis der er gået for lang tid.*

Stk. 2. For importeret affald skal indberetning efter stk. 1 ske senest 5 arbejdsdage efter afvisning, med de oplysninger der følger af § 52].

- *Vi ser som nævnt ingen begrundelse for indberetningen af importeret affald, og dermed mener vi heller ikke, at der er juridisk grundlag for et sådant krav.*

Stk. 3. Indberetning skal ske digitalt i et af styrelsen fastlagt format.

- *Vi anerkender, at der skal udvikles et digitalt indberetningssystem, og vil blot påpege, at det er afgørende, at det udvikles, så det passer godt til de systemer, der anvendes på anlæggene – og som i forvejen må være integreret med de indberetningsmoduler, som netop er nyudviklet til ADS*

§ 56. Virksomheder, der driver affaldsforbrændingsanlæg, skal senest den 5. hver måned for den forudgående kalendermåned oplyse Miljøstyrelsen om antallet af affaldslæs, der er modtaget på anlægget, og hvor mange modtagekontroller efter § 532, der er udført i perioden.

Stk. 2. Oplysninger efter stk. 1 skal sendes digitalt i et af styrelsen fastlagt format.

Vi anerkender, at Miljøstyrelsen har en opgave med at føre tilsyn med anlæggenes modtagekontrol. Vi går jo som nævnt ind i en opstarts- og udviklingsperiode, hvor der især kan være stor usikkerhed for, hvornår et læs indeholder for meget affald, der potentielt kunne have været materialenyttiggjort. Vi opfordrer derfor til, at

anlæggenes indberetninger og erfaringer især i denne første tid evalueres i tæt samarbejde med hele branchen, så vi i fællesskab afklare kriterier for afvisning af affald.

Bygge- og anlægsaffald

§ 34. Kommunalbestyrelsen skal etablere en ordning for bygge- og anlægsaffald, som giver husholdningerne mulighed for at sortere i overensstemmelse med kravene til sortering i § 67, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at det omfattede bygge- og anlægsaffald bliver forberedt med henblik på genbrug, genanvendt eller anvendt til anden endelig materialenyttiggørelse.

Stk. 3. Hvis kommunalbestyrelsen indgår en aftale med en virksomhed om håndtering af bygge- og anlægsaffald til materialenyttiggørelse, skal kommunalbestyrelsen i aftalen sikre sig, at virksomheden dokumenterer, at affaldet bliver forberedt med henblik på genbrug, genanvendt eller anvendt til anden endelig materialenyttiggørelse.

Dette er ikke en ny bestemmelse, men der er flere udfordringer med den i forhold til den reviderede § 67. Den kommunale ordning for bygge- og anlægsaffald består som hovedregel af en bringeordning til en genbrugsplads eventuelt kombineret med konkrete anvisninger af fx PCB-holdigt affald. De fleste genbrugspladser tilbyder allerede omfattende sortering af bygge- og anlægsaffald, men enkelte af fraktionerne kan ikke altid afsættes til genanvendelse eller materialenyttiggørelse og andre fraktioner kan eventuelt godt indsamles kombineret mhp. adskillelse et senere sted i værdikæden. Her er det problematisk, at der ikke findes en undtagelsesmulighed for genbrugspladser, da de fx ikke er omfattet af stk. 6 i §67. I forhold til de fraktioner, der ikke findes afsætning til, er det vigtigt, at det fortsat er muligt at indsamle dem sammen med andet deponeringsegnet affald. I disse tilfælde vil det dog ikke være muligt at opfylde stk. 2 i § 34. Vi foreslår derfor, at "skal sikre, at" erstattes med "skal forsøge at afsætte".

§ 67. Affaldsproducerende virksomheder skal altid udsortere farligt affald, PCB-holdigt affald og termoruder fra deres bygge- og anlægsaffald.

Den kommunale ordning for PCB-holdigt affald og farligt byggeaffald vil klassisk være en anvisningsordning, som gives i forbindelse med anmeldelse af affaldet. Termoruder udsorteres enten som vinduer med ramme eller som planglas på genbrugspladserne.

Stk. 2. Ud over kravet i stk. 1 indebærer kravet om sortering, jf. § 64, stk. 1, for så vidt angår bygge- og anlægsaffald, at de affaldsproducerende virksomheder på stedet skal sortere affaldet i som minimum følgende fraktioner, jf. dog stk. 5 og 6:

- 1) Natursten, f.eks. granit og flint, jf. dog nr. 4.
- 2) Uglaseret tegl (mur- og tagsten), jf. dog nr. 4.
- 3) Beton, jf. dog nr. 1110.
- 4) Blandinger af materialer fra natursten, uglaseret tegl og beton.
- 5) Jern og metal.
- 6) Fibergips.
- 7) Almindelige gips.
- 8) Stenuld.
- 9) Glasuld.
- 10) Jord.
- 11) Asfalt, jf. dog nr. 12.
- 12) Blandinger af beton og asfalt.
- 13) Træ.
- 14) Plastik.
- 15) Glas.
- 16) Sanitet, fliser og glaserede tegl.

Der er noget med metodikken i hhv. §64 om virksomhedernes sortering og § 67 om sortering af erhvervsaffald, der bliver forvirrende, når fx plastik og glas nævnes begge steder, mens fx pap eller genanvendeligt PVC-affald ikke gør.

Stenuld og glasuld

Fraktionerne indsamles enten til genanvendelse eller til deponi. Jf. Ministeriets kortlægning fra 2023 har 75 % af kommunerne en eller flere containere til isolering, som dog jf. samme kortlægning sjældent er opdelt i hhv. stenuld og glasuld. Hvis isoleringen indsamles til deponi, er der ingen grund til at tilbyde særskilte containere til fraktionerne. Stenuld kan afsættes til genanvendelse og gennemgår i den forbindelse en efterfølgende sortering, hvor evt. indhold fra glasuld kan frasorteres. Genanvendelsesmulighederne for glasuld er p.t. meget begrænsede, hvorfor det ikke nødvendigvis giver mening at sortere den særskilt til genanvendelse. Vi mener derfor, at det må være markedsforholdene, der er afgørende for, hvilken sortering der skal foretages på genbrugspladserne og vi mener dermed, at det skal være muligt at indsamle mineraluld kombineret (glasuld og stenuld) samt sammen med deponiaffald.

Fibergips

Der er kun ganske få kommuner [7 stk. jf. kortlægning fra 2023], der har forsøgt at indføre en særskilt sortering af fibergips, da der endnu ikke findes et

genanvendelsesmarked for fraktionen og i givet fald måske kun for en af fibergipsprodukterne. Der er dog en udvikling i gang, men vi tænker, at den bedst sker organisk i takt med, at der udvikles et marked. Fibergips indsamles enten sammen med andet gips, hvor det efterfølgende skal frasorteres, i en blandet deponifraktion eller i en særskilt deponifraktion. Før der stilles et krav om udelukkende separat indsamling mangler vi både afsætningsmulighed for fibergips (ud over deponi) og dokumentation for, at gips og fibergips ikke godt kan indsamles som en kombineret fraktion mhp. efterfølgende sortering.

Sanitet, fliser og glaserede tegl

Vi antager, at denne fraktion skal udsorteres særskilt, da den skal deponeres? Både fliser og sanitet anbefales deponeret i Miljøministeriets rapport om "Styrket sporbarhed og sortering af bygge- og anlægsaffald på genbrugspladser" fra januar 2024. I så fald behøver den ikke nogen særskilt container, men kan blot indgå i deponifractionen. I praksis afsættes fraktionen også til fremstilling af beton-lego-klodser, som jf. modtageranlæg håndteres i et lukket kredsløb.

Vi foreslår derfor, at der indarbejdes en ny bestemmelse vedr. de kommunale ordninger for bygge- og anlægsaffald, som muliggør at indsamle visse fraktioner nævnt i stk. 2 kombineret jf. ovenfor, herunder kombineret med deponifractionen.

Stk. 6. Den affaldsproducerende virksomhed kan uanset stk. 2 lade usorteret bygge- og anlægsaffald, som er egnet til materialenyttiggørelse, og som ikke er blandet med flydende affald, sortere på et sorteringsanlæg, som er registreret som indsamlingsvirksomhed med forbehandlingsanlæg i Affaldsregistret, jf. bekendtgørelse om Affaldsregistret og om godkendelse som indsamlingsvirksomhed, jf. dog stk. 7.

Vi foreslår som tidligere nævnt, at genbrugspladser omfattes af denne undtagelsesmulighed.

Stk. 7. Følgende affaldsfraktioner kan ikke undtages fra krav om sortering på stedet, jf. stk. 6:

- 1) Gips, stenuld, glas og plastik, hvis affaldet ikke er farligt affald.
- 2) Afskær, emballager og overskudsmateriale, der ikke har været anvendt i byggeri.
- 3) Affald fra nedrivningsarbejder, omfattet af krav om selektiv nedrivning, jf. bekendtgørelse om håndtering af affald og materialer fra bygge- og nedrivningsarbejde.

Vi har forstået på høringsmøde om bekendtgørelsen, at der under 1) retteligt skulle have stået "gips, fibergips, glasuld, stenuld, glas og plastik". Jf. bemærkningerne til

stk. 2, mener vi ikke, at det er hensigtsmæssigt i alle tilfælde, fx når fraktionerne alligevel skal afsættes til deponering pga. manglende afsætningsmarked. Derudover er vi bekymrede for, om den konkrete formulering giver anledning til, at affaldsproducenten får et incitament til at gøre en sammenblandet fraktion farlig for at omgå undtagelsen til undtagelsen.

Mht. både nr. 2 og 3 mener vi, at visse fraktioner godt ville kunne håndteres i en kombineret indsamling – også set i lyset af de nye investeringer i robotsorteringsanlæg. Vi anbefaler derfor, at der gives mulighed for kombineret indsamling af visse fraktioner, hvis det kan dokumenteres, at det ikke forringer genanvendelsen eller materialenytiggørelsen. Lidt ligesom bestemmelsen i §4 stk. 3.

Stk. 8. Affaldsproducerende virksomheder skal opbevare sorteret gips, jf. stk. 2, i overdækkede beholdere.

Det er fint.

§ 75 Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2025, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bekendtgørelsens § 20, stk. 3, stk. 4, 2. pkt. og stk. 5, § 21, stk. 4, § 22, stk. 4, § 23, stk. 3, stk. 4, 2. pkt. og stk. 5, § 24, stk. 4, 2. pkt. og stk. 5, § 25, stk. 3, stk. 4, 2. pkt. og stk. 5, § 64, stk. 7, § 66, nr. 2, har virkning fra den 1. oktober 2025.

Stk. 43. § 4 finder ikke anvendelse på affaldsklassificeringsager, som kommunalbestyrelsen har modtaget før bekendtgørelsens ikrafttræden. For sådanne klassificeringsager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Vi anbefaler, at de nye bestemmelser om sortering af bygge- og anlægsaffald først træder i kraft den 1. juli 2025 samtidig med bestemmelserne vedr. selektiv nedrivning. Det vil give lidt tid til at undersøge både mulighederne for afsætning og ikke mindst for indretning af genbrugspladserne i forhold til de nye fraktioner på sorteringslisten. Det vil ligeledes give tid til, at staten udarbejder en vejledning om bestemmelserne.

Affaldsplaner og konkurrenceudsættelse af forbrændingsanlæg

Vi mener, at hele kapitel 5 og §49 til §51 trænger til en revision i lyset af de seneste ændringer i organiseringen af sektoren. Helt akut er der dog udfordringer med disse bestemmelser:

§14 4) Oversigt over og beskrivelser af deponerings- og forbrændingsanlæg, som kommunalbestyrelsen anvender eller anviser til, samt oplysninger om tilførte mængder af affald og kapacitet til rådighed.

Kommunerne har ikke længere mulighed herfor mht. forbrændingsanlæg.

§15 5) Deponerings- og forbrændingskapacitet, herunder behovet for etablering af yderligere kapacitet på baggrund af de forventede tilførte mængder af affald sammenholdt med de anvendte anlægs kapacitet og levetid.

Giver ikke længere mening i forhold til forbrændingskapacitet.

§ 49 Stk. 4. Hvis kommunalbestyrelsen har etableret en anvisningsordning, skal kommunalbestyrelsen opfylde forpligtelsen efter stk. 2 ved at indgå aftaler med et eller flere forbrændingsanlæg, som er godkendt efter kapitel 5 i lov om miljøbeskyttelse til at forbrænde forbrændingsegnet affald, eller med et eller flere anlæg, som forbereder affaldet til forbrænding.

Kommunen kan ikke længere have en anvisningsordning.

§51 Kommunalbestyrelsen kan, hvis forholdene nødvendiggør det, anvise forbrændingsegnet affald til midlertidig oplagring på et anlæg, der er godkendt til midlertidig oplagring efter kapitel 5 i lov om miljøbeskyttelse, dog højst i 1 år. Anvisning til midlertidig oplagring kan ikke omfatte let fordærveligt affald.

Kommunen kan ikke længere anvise.

Brevdato 02-10-2024

Afsender Tinne Hjerrild Jakobsen (thj@skaf-net.dk)

Modtagere Miljøministeriets Departement (mim@mim.dk)

Akttitel CFU, Tinne Hjerrild Jakobsem - Journalnummer 2024 - 9870, Høring over udkast til bekendtgørelse om affald

Identifikationsnummer 685961

Versionsnummer 1

Ansvarlig Anna Marie Nørhave Vestergård

Vedlagte dokumenter Journalnummer 2024 - 9870, Høring over udkast til bekendtgørelse om affald

Dokumenter uden PDF-version (ikke vedlagt)

Udskrevet 04. nov 2024

Til: Miljøministeriets Departement (mim@mim.dk)
Cc: Tobias Beck (tobec@mim.dk)
Fra: Tinne Hjerrild Jakobsen (thj@skaf-net.dk)
Titel: Journalnummer 2024 - 9870, Høring over udkast til bekendtgørelse om affald
Sendt: 02-10-2024 09:42

CFU har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Tinne Hjerrild Jakobsen
Fuldmægtig

CFU - Centralorganisationernes Fællesudvalg

Niels Hemmingsens Gade 10, 4.
1153 København K

Direkte telefon 4224 1698
Mail: thj@skaf-net.dk

Fra: Anna Marie Nørhave Vestergård <anmnv@mim.dk>

Sendt: 23. september 2024 12:10

Til: Anna Marie Nørhave Vestergård <anmnv@mim.dk>

Emne: VS: Høring over udkast til bekendtgørelse om affald

Kære høringsparter

Se venligst høring over udkast til bekendtgørelse om affald [her](#).

Høringsmaterialet er ligeledes vedhæftet denne mail.

Bemærk at fristen for at afgive et høringssvar til Miljøministeriet er **den 31. oktober 2024**.

Høringssvar bedes sendt til mim@mim.dk med kopi til tobec@mim.dk med angivelse af journalnummer 2024 - 9870 i emnefeltet.

Venlig hilsen

Anna Marie Nørhave Vestergård
Fuldmægtig | Cirkulær økonomi
+45 20 21 89 24 | +45 20 21 89 24 | anmnv@mim.dk

Miljø- og Ligestillingsministeriet

Departementet | Frederiksholms Kanal 26 | 1220 København K | Tlf. +45 38 14 21 42 | mim@mim.dk | www.mim.dk
[Facebook](#) | [Twitter](#) | [Instagram](#) | [LinkedIn](#) | [Youtube](#) | [Privatlivspolitik](#)

FORTROLIGHED: Denne e-mail og evt. vedhæftede filer kan indeholde fortrolige oplysninger. Er du ikke rette modtager, bedes du venligst omgående underrette os og derefter slette e-mailen og enhver vedhæftet fil uden at beholde en kopi og uden at videregive oplysninger om indholdet.

Vores persondatapolitik fremgår af vores hjemmesider:

<https://www.skaf-net.dk/persondatapolitik>

<https://www.lc.dk/persondatapolitik>

<https://www.co10.dk/persondatapolitik>

Brevdato 23-09-2024

Afsender da@da.dk Sendt af Dansk Arbejdsgiverforening: DA@da.dk

Modtagere Miljøministeriets Departement (mim@mim.dk)

Akttitel Dansk Arbejdsgiverforening (DA)- Høringssvar: Ønsker ikke at afgive bemærkninger til udkast til bekendtgørelse om affald

Identifikationsnummer 678490

Versionsnummer 1

Ansvarlig Anna Marie Nørhave Vestergård

Vedlagte dokumenter SV Høring over udkast til bekendtgørelse om affald

Dokumenter uden PDF-version (ikke vedlagt)

Udskrevet 04. nov 2024

Til: Miljøministeriets Departement (mim@mim.dk)
Cc: Tobias Beck (tobec@mim.dk)
Fra: da@da.dk (da@da.dk)
Titel: SV: Høring over udkast til bekendtgørelse om affald
Sendt: 23-09-2024 14:29

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede dokumenter, som ikke er sikre, medmindre du stoler på afsenderen.

Kære Anna Marie Nørhave Vestergård

Ovennævnte falder uden for DA's virkefelt, og vi ønsker ikke at afgive bemærkninger.

Med venlig hilsen

Hjørdis de Stricker
Chefsekretær

Fra: Anna Marie Nørhave Vestergård <anmnv@mim.dk>
Sendt: 23. september 2024 11:45
Til: Anna Marie Nørhave Vestergård <anmnv@mim.dk>
Emne: Høring over udkast til bekendtgørelse om affald

Kære høringsparter

Se venligst høring over udkast til bekendtgørelse om affald [her](#).

Høringsmaterialet er ligeledes vedhæftet denne mail.

Bemærk at fristen for at afgive et høringssvar til Miljøministeriet er **den 31. oktober 2024**.

Høringssvar bedes sendt til mim@mim.dk med kopi til tobec@mim.dk med angivelse af journalnummer 2024 - 9870 i emnefeltet.

Venlig hilsen

Anna Marie Nørhave Vestergård
Fuldmægtig | Cirkulær økonomi
+45 20 21 89 24 | +45 20 21 89 24 | anmnv@mim.dk

Miljø- og Ligestillingsministeriet
Departementet | Frederiksholms Kanal 26 | 1220 København K | Tlf. +45 38 14 21 42 | mim@mim.dk | www.mim.dk
[Facebook](#) | [Twitter](#) | [Instagram](#) | [LinkedIn](#) | [Youtube](#) | [Privatlivspolitik](#)

Miljø- & ligestillingsministeriet
Journalnummer: 2023-9870

31. oktober 2024

Dansk Erhvervs hørings svar til udkast til bekendtgørelse om affald

Dansk Erhverv takker for muligheden for at afgive hørings svar. Kommentarerne til modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg, skal ses i sammenhæng med Dansk Erhverv hørings svar i forhold til vejledning om modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg, som er vedlagt som bilag.

Kapitel 3 – klassificering

Dansk Erhverv støtter op om, at klassificering af affald rykker fra kommunerne til Miljøstyrelsen. Formålet er at sikre ens klassificering af affald på tværs af kommunegrænser. I forhold til implementering er det vigtigt med hurtig sagsbehandling. I de tilfælde hvor der er tvivl om klassificeringen, og Miljøstyrelsen skal inddrages, er det vigtigt med et hurtigt svar, så både kommunen og virksomhederne kan komme videre. Det anbefales, at der laves en evaluering af sagsbehandlingstiderne inden for de første måneder og derefter løbende, hvor det afklares, om der er behov for at afsætte flere ressourcer.

I forhold til § 5 bliver det fremadrettet Miljøstyrelsen, der skal træffe afgørelser om affaldsfasens ophør. Det støtter Dansk Erhverv også op om, så afgørelser bliver gældende i hele Danmark og ikke blot i en enkelt kommune. Der er dog behov for afklaring af, hvad der sker med eksisterende end-of-waste afgørelser udført af kommunen. Dansk Erhverv opfordrer til, at eksisterende end-of-waste afgørelser fastholdes, og altså forsat er gældende, hvilket Miljøstyrelsen bør komme med en udtagelse om. Hvis der er behov for ændringer i eksisterende afgørelser, så kan Miljøstyrelsen kontakte den virksomhed, der potentielt bliver berørt og indlede dialog for at sikre en afklaring.

§ 41 – ændring af kombineret indsamling i kommunerne

Som følge af implementering af udvidet producentansvar på emballage må kommunerne ikke ændre de ordninger, der indeholder emballage i tildelingsperioden. Af udkastet til bekendtgørelsen fremgår det, at kommunerne kan ændre deres kombineret indsamlinger, såfremt de giver besked mindst 1 måned forud for begyndelse af en ny tildelingsperiode. En måned virker som urealistisk kort tid for Dansk Producentansvar til at inddrage det i deres tildeling og ligeledes for indsamlingsvirksomhederne til at tilpasse deres materiel. Der opfordres til, at tage en dialog med Dansk Producentansvar for at sikre tilstrækkelig tid at inkludere ændringer i tildelingen. Som minimum bør orientering om ændringer i kombineret indsamling ske minimum tre måneder forud for en ny tildelingsperiode. Hvis Dansk Producentansvar vurderer at orienteringen skal ske tidligere, støtter Dansk Erhverv op om det.

Kapitel 7 - modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg

Der henvises til Dansk Erhverv hørings svar i forhold til vejledning om modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg. Hørings svaret er indsat som bilag. Hovedpunkterne i hørings svaret er:

- Definitionen af "ikke uvæsentlige mængder" er ikke nærmere beskrevet hvilket giver et unødigt stort fortolkningsgrundlag
- Der skal være særskilt regulering for restfraktion fra sorteringsanlæg
- Administrative afvisninger skal også gælde, hvor der kan være tvivl
- Modtagekontrol for indsamlingsvirksomheder skal tilpasses
- Modtagekontrol skal også omfatte husholdningsaffald

Udover overstående gøres der særligt opmærksom på, at det af bestemmelserne bør fremgå, at der stilles krav til billeddokumentation ved afvisning af et læs. Det er fremadrettet Miljøstyrelsen, der har kompetencer til klassificering, og det er ligeledes dem, der skal vurdere, som afvisningen skal følges op med tilsyn. For at træffe denne beslutning er der behov for dokumentation, som Miljøstyrelsen kan tage udgangspunkt i.

§ 64 stk. 6 – krav til brug af klare plastsække til forbrændingseget affald

Brug af klare plastsække til forbrændingseget affald kan gøre modtagekontrol på forbrændingsanlæg nemmere. For at sikre effektiv implementering er der dog flere ting, der skal tages højde for:

- Virksomheder skal have mulighed for at opbruge et eventuelt lager efter d. 1. juli 2025
 - o Det er forventeligt begrænset, hvor mange der har et lager efter d. 1. juli, men virksomheder der har affaldsposer på lager, skal de have mulighed for at bruge dem op.
- Det skal være muligt at aflevere forbrændingseget affald uden brug af affaldssække
 - o Virksomheder der har en løsning, hvor der ikke er behov for affaldsposer, skal forsat have mulighed for at aflevere forbrændingseget affald uden brug af affaldsposer. Det kan f.eks. være forbrændingseget affald fra byggepladser.
- Reguleringen skal ikke begrænse brug af genanvendt plast til plastsække
 - o Det er forventningen at formuleringen "klare plastsække" ikke begrænser muligheden for at anvende genanvendt plast fra husholdninger til fremstilling af affaldsposer. Viser det sig at det begrænser muligheden, så skal reguleringen ændres. Genanvendelse af plast fra husholdninger er udfordret. Et af de oplagte steder at bruge det er i affaldssække, hvorfor skal bruges ikke begrænses

§ 67 – bygge og anlægsaffald

I forhold til sortering på byggepladser, så henvises der dels til kravene om sortering i § 64 og til en liste i § 67 stk. 2. Flere af punkterne fremgår på begge lister, imens nogle kun fremgår på en af listerne.

Dansk Erhverv opfordrer til at vælge en af nedenstående to muligheder:

- Sikre at der ikke er overlap mellem de to lister, altså at listen i § 67 alene indeholder nye fraktioner, der ikke er nævnt i § 64.
- Sikre at alle fraktioner nævnt i § 64 også fremgår af listen i § 67

Baggrunden for at ændre i listerne er, at reducere muligheden for misforståelser, så det er helt tydeligt, hvilke fraktioner, der som minimum skal sorteres i.

Med venlig hilsen

Marianne Ladekarl Thygesen
Chefkonsulent

Bilag 1

Hørings svar til vejledning om modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg

Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien takker for fremsendelse af udkastet til vejledningen og for muligheden for at afgive høringssvar.

Begge organisationer støtter op om øget modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæggene, som skal medvirke til at affald, der kan genanvendes ikke forbrændes. Det er et skridt på vejen mod en mere cirkulær økonomi. I forhold til hvad der er praktisk muligt, er vi glade for, at der i de fleste tilfælde vil være tale om administrative afvisninger, hvor affaldet bliver brændt, da det ikke er muligt at tage det retur.

Den foreslået regulering sikrer på mange områder en indsats, der er til gavn for miljøet, men på flere områder mener organisationerne, at der er behov for tilpasning, hvilket fremhæves i punkterne herunder.

Afvisning af affaldslæs der indeholder ”et ikke uvæsentligt omfang affald egnet til materialenyttiggørelse”

Affaldslæs ”der indeholder mere end et ikke uvæsentligt omfang affald egnet til materialenyttiggørelse, skal afvises”. Definitionen af ”ikke uvæsentlige mængder” er ikke nærmere beskrevet hvilket giver et unødigt stort fortolkningsgrundlag. Der bør angives en procentsats, for hvor meget affald egnet til materialenyttiggørelse affaldslæsset skal indeholde, før det afvises. Procentsatsen skal angives, så det svarer til det antal afvisninger, man forventer at kunne føre tilsyn med, hvorved det er de læs, der indeholder mest affald til materialenyttiggørelse, der afvises. Er der tvivl om det overstiger grænsen, så skal affaldslæsset ikke afvises.

Den fastsatte grænseværdi skal ligeledes sikre, at færre læs bliver afvist, hvor der efterfølgende er tvivlsspørgsmål i forhold til, om der er en betydelig mængde affald egnet til materialenyttiggørelse. Viser det sig, at der kun er et mindre antal affaldslæs, der bliver afvist, kan grænseværdien reduceres, hvor det forsigtigt sikres, at der er ressourcer til at følge op på tilsyn, når læs bliver afvist.

Med vejledningen indføres der også mulighed for at afvise affaldslæs hvor det vurderes, at der ”potentielt” kan være ikke uvæsentlige mængder affald til materialenyttiggørelse. Et læs kan altså blive afvist uden nærmere undersøgelser eller dokumentation, hvis det potentielt har ikke uvæsentlige mængder genanvendeligt affald. Der er forståelse for, at det ikke nødvendigvis er muligt at undersøge hele læsset, men hvor der er usikkerhed, bør læsset som minimum alene afvises administrativt, og så skal Miljøstyrelsen lave den egentlige klassificering på baggrund af billede dokumentation. Det er Miljøstyrelsen, der bliver myndighed i forhold til klassificering.

Overstående er gældende for affald, der i første led sorteres som forbrændingsegnet affald, f.eks. på et kontor. Der skal gælde anden regulering, når det forbrændingsegnet affald er restfraktionen efter sortering af genanvendeligt affald – se næste afsnit.

Særskilt regulering for restfraktion fra sorteringsanlæg

I henhold til den foreslået regulering skal forbrændingsanlæg afvise læs, der indeholder et ikke uvæsentligt omfang affald egnet til materialenyttiggørelse. Afvisningen skal ske på baggrund af en visuel vurdering efterfulgt af en egentlig klassificering af Miljøstyrelsen.

I mange tilfælde kan overstående proces give et retvisende billede af sammensætningen af et læs, men ikke i alle. I Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien ser vi en særlig udfordring, når affaldet kommer fra affaldssorteringsanlæg. Her sorteres affaldet til henholdsvis genanvendelse og en rest fraktion til forbrænding. Ved en visuel vurdering og efterfølgende klassificering ud fra billeder, kan den andel der går til forbrænding nemt blive anset som egnet til genanvendelse. Det kan f.eks. være et læs kun med beskidt pap eller sorteret plastik, som ikke kan genanvendes.

I Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien ser vi det som særligt problematisk, hvis restfraktionen efter sortering skal undergå samme modtagekontrol, som forbrændingsegnet affald der kommer direkte fra affaldskilden. Når det har undergået sortering på et anlæg, har man lige præcist taget stilling til, hvad der kan genanvendes, og hvad der ikke kan. For plastik har Miljøstyrelsen tidligere vurderet, at op mod 54 procent af det indsamlet husholdningsplast ikke kan genanvendes. Derfor kan der forventes store mængder plast til forbrændingsanlæggene fra sortering af plastaffald, men problemstillingen vil også være relevant for andre affaldstyper.

Hvis vi skal sikre forsat sortering af affald i Danmark, og hvis vi ikke ønsker at eksportere affald til forbrænding, så er der behov for at finde en løsning, som sikrer, at affaldsbehandlere ikke skal være bekymret for at sende restfraktion efter sortering til forbrænding i Danmark. Der er behov for, at der tages højde for denne forskel ved aflevering af affald til affaldsforbrændingsanlæg. Det kan passende skrives ind i vejledningen, at affald der har undergået en sortering ved godkendte affaldsbehandlere ikke bør falde under samme modtagekontrol ved forbrændingsanlæggene.

Der skal selvfølgelig forsat være mulighed for kontrol og gennemførelse af tilsyn ved behandlingsanlæggene. Affaldssorteringsanlæg modtager affald til videre sortering. Et tilsyn ved dem vil dermed være betydeligt anderledes end et tilsyn ved den affaldsproducerende virksomhed. Ved sorteringsanlægget kan der ikke føres tilsyn med om affaldet kommer i den "rigtige spand" (altså papir i papir, metal i metal osv.). Det skal altså være en helt anden type tilsyn, hvilket bør fremgå af vejledningen.

Administrative afvisninger skal også gælde, hvor der kan være tvivl

Det fremgår af vejledningen at administrative afvisninger alene skal finde sted, når fysisk afvisning ikke er muligt. Det skal udvides til også at omfatte tilfælde, hvor der er tvivl, om andelen af ikke uvæsentlige mængder affald til materialenyttiggørelse er høje nok til en afvisning. De administrative afvisninger kan selvfølgelig følges op med tilsyn fra enten kommunen eller Miljøstyrelsen.

Begrundelsen for at der alene skal ske administrative afvisninger i tvivl spørgsmål er dels at vurderingen kan være forkert, og dels fordi potentielt genanvendeligt affald kan være blevet forurennet, enten før det er smidt ud eller i forbindelse med indsamlingen, hvorved det kan syne genanvendeligt, men det er det ikke. Afvises det fysisk vil det ikke føre til genanvendelse.

Modtagekontrol for indsamlingsvirksomheder skal tilpasses

Den foreslåede regulering ligger op til, at affaldsforbrændingsanlæg skal afvise affaldslæs, hvilket efter endelig klassificering ved Miljøstyrelsen, kan føre til tilsyn. Når det er en indsamlingsvirksomhed, der afleverer affaldet til forbrændingsanlægget, skal tilsynet ske ved indsamlingsvirksomheden. Selvom indsamlingsvirksomheden overtager ansvaret for affaldet, så er der flere grunde til, at det ikke er hensigtsmæssigt, at tilsynet gennemføres ved dem.

Indsamlingsvirksomhederne indsamler affald og gennemføre som oftest ikke yderligere sortering af forbrændingseget affald, før det køres til forbrænding. Derfor vil det være begrænset, hvad der kan føres tilsyn med i forhold til affaldstilsynet. Der kan føres tilsyn med, om indsamlingsvirksomheden sorterer det affald der fremkommer på deres egen adresse korrekt, men det vil kun være en meget lille andel, af det affald de kører til forbrænding. Tilsynet vil derfor have begrænset effekt.

Derudover har indsamlingsvirksomheden ingen myndighed overfor de affaldsproducerende virksomheder. Det er Miljøstyrelsen og kommunerne, der er ansvarlige i forhold til affaldstilsyn ved de affaldsproducerende virksomheder. Indsamlingsvirksomheden kan afvise at medtage affaldet og vejlede deres kunder, men de kan ikke føre tilsyn og pålægge de affaldsproducerende virksomheder at ændre praksis.

Samlet medvirker det til, at modtagekontrol for indsamlingsvirksomheder skal tilpasses for at sikre optimal effekt. Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien foreslår, at der skal gennemføres modtagekontrol med affaldslæs fra indsamlingsvirksomheder, men i stedet for at føre tilsyn ved indsamlerne, skal indsamlerne bidrage med viden om, hvilke virksomheder affaldet kommer fra, hvorefter der kan føres tilsyn ved de pågældende virksomheder. Da indsamlerne ofte indsamler fra flere affaldsproducerende virksomheder i samme læs, kan de ikke sige præcist, fra hvilken virksomhed affaldet stammer fra, men de skal hjælpe med at identificere det bedst muligt.

Modtagekontrol skal også omfatte husholdningsaffald

På lige fod med erhvervsaffald kan der også være for meget affald til materialenyttiggørelse i husholdningsaffaldet, derfor skal det selvfølgelig også omfattes. Ligesom med ruteindsamling ved virksomheder så kan afvisning for husholdningsaffald give vished om, hvor der er udfordringer.

På vegne af Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien

Marianne Ladekarl Thygesen
malt@danskerhverv.dk

Miljøministeriet
mim@mim.dk
att. tobec@mim.dk

Journalnummer 2024 - 9870

Høringssvar vedr. udkast til bekendtgørelse om affald

Dansk Industri (DI) takker for muligheden for at afgive høringssvar vedr. udkast til bekendtgørelse om affald.

Indledningsvist ser DI frem til, at yderligere elementer af den politiske aftale om en grøn affalds- sektor og cirkulær økonomi nu implementeres på bekendtgørelsesniveau.

DI henviser udover nedenstående input til bekendtgørelsen til høringssvar fra ARI.

Klassificering og afgørelser

DI ser frem til, at klassificeringskompetencen og afgørelser vedr. affaldsfasens ophør fremadrettet samles hos Miljøstyrelsen. Det vil skabe en mere ensartet tilgang nationalt og dermed bedre muligheder for skalering af løsninger i affalds- og ressourcesektoren og for udnyttelse af affaldsstrømme.

Anvisning af affald

Det skaber en del forvirring, at der flere steder i bekendtgørelsen refereres til kommunernes opgave vedr. anvisning af affald. Det virker til, at affaldsbekendtgørelsen ikke er gennemlæst/revideret ud fra de nye regler i affaldsaktørbekendtgørelsen. Efter 1. januar 2025 skal kommunerne ikke længere anvise erhvervsaffald med undtagelse for deponeringsegnet ikke farligt affald. DI opfordrer til, at reglerne gennemskrives, så der er sammenhæng mellem de forskellige bekendtgørelser på affaldsområdet, og så det fremgår tydeligt, hvad der er kommunernes opgaver – og hvad der ikke er. Det er særligt i § 3, at dette er en udfordring, men også andre steder i bekendtgørelsen.

Kommunal affaldsplanlægning

DI opfordrer til, at disse afsnit omskrives, så de tilpasses anden lovgivning på området. Umiddelbart bør kommunerne kun have til opgave at kortlægge og i hvert fald planlægge for de dele, de har ansvar for. Det fremgår nu i bekendtgørelsen, at kortlægningen og planlægningen bl.a. skal omfatte forbrændingsanlæg, som kommunen anviser til, samt sorterings- og behandlingsanlæg,

som kommunen anviser til, men når nu kommunen ikke længere skal anviser i disse sammenhænge bør §14 og 15 omskrives.

Kommunale affaldsordninger

Den måde de kommunale forpligtigelser vedr. *etablering af og krav til visse ordninger for husholdninger* er beskrevet i bekendtgørelsen – særligt for §20-25 – er meget forvirrende. Og virker ikke til at have ordentlig sammenhæng til producentansvarsreglerne. DI opfordrer til, at affaldsbekendtgørelsens regler og bekendtgørelsen for emballage holdes op i mod hinanden, så det sikres, at de fungerer i sammenhæng. Og ikke efterlader misforståelser i forhold til den kommunale rolle for de fraktioner, der også er omfattet af producentansvaret. Det er ikke tilfældet nu. Det er nærmest helt umuligt at forstå, hvorfor nogle krav er gældende nogle steder og ikke andre, når nu der er emballage i alle fraktionerne (papir er vi dog med på behandles anderledes, hvis det indsamles særskilt).

Det anbefales at forenkle bestemmelserne ved at lade de enkelte bestemmelser blot omfatte, om der skal være en hente- eller en bringeordning for den pågældende fraktion. Dernæst bør de tværgående krav samles i tværgående bestemmelser om sommerhusområder, sammenhæng til tilbagetagingsordninger og at sikre høj reel genanvendelse, i det omfang kommunen har ansvaret for at sikre behandling af fraktionen og dokumentation herfor. Måske det hele også kan gøres tydeligere ved henvisning til reglerne om producentansvar for de fraktioner, der også er omfattet her.

Ser vi på papir, så står det nu som om kommunalbestyrelsen for den del i papirspanden, der er ikke-emballage, skal sikre høj reel genanvendelse, og for den del, der er papiremballage, skal sikre genanvendelse ifølge krav i emballagebekendtgørelsen, hvor høj reel genanvendelse er defineret som *reel genanvendelse af papiremballageaffald på 75 % senest den 31. december 2025 og på 85 % senest den 31. december 2030*. Hvorfor ikke bare bruge samme definition begge steder? Kommunerne kommer jo ikke til at sortere papiremballage fra andet papir inden behandling.

For pap virker det mærkeligt, at der i stk. 3 står, at *Hvis kommunalbestyrelsen indgår en aftale med en virksomhed om håndtering af papaffald forud for genanvendelse heraf, skal kommunalbestyrelsen i aftalen sikre sig, at virksomheden dokumenterer, at affaldet afleveres på et anlæg, som kan genanvende affaldet og hvor meget af affaldet der reelt bliver genanvendt*. Når nu indsamlet papaffald fra kommunen skal overdrages til kollektivordningerne, og det derfor ikke er kommunen der skal indgå aftale om håndtering af papaffald. Det samme gør sig gældende for teksten vedr. glasfraktionen.

For metal er det så mærkeligt, at der står, at kommunen skal sikre høj reel genanvendelse af denne fraktion, da den skal overdrages til kollektivordningerne, som så får ansvaret for genanvendelsen. Samtidig gælder bestemmelsen om tilbagetagingsordninger, som gør sig gældende for de andre fraktioner, åbenbart ikke for metal?

Der er flere eksempler, men alt i alt efterlader den måde, det er gjort på nu, forvirring og en række huller eller i hvert fald manglende forklaring på, hvorfor fraktioner med emballageaffald giver anledning til forskellige opgaver/krav for kommunerne.

Modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg

Vi læser bestemmelserne vedr. modtagekontrol sådan, at det gælder alt affald, der afleveres til forbrænding, uanset om det kommer fra kommunale ordninger eller private indsamlere, hvilket vi bakker op om.

DI opfordrer til, at det præciseres, hvordan modtagekontrol i forbindelse med importeret affald skal foregå. Det fremstår for eksempel ikke klart, hvordan der skal følges op på fysisk afvigelse i forbindelse med importeret affald.

Frivillige tilbagetagningsordninger

DI opfordrer til, at regler for frivillige tilbagetagningsordninger i højere grad samtænkes med emballagebekendtgørelsens regler. Som minimum at der indføres en reference til reglerne deri.

Det virker i øvrigt til, at affaldsbekendtgørelsen her tillader tilbagetagning af egne produkter samt af produkter, der er i samme produktkategori, som virksomhedens eget produkt. Det virker oplagt. Omvendt ser det i emballagebekendtgørelsen, der parallelt er i høring, ud til, at virksomheder for emballage kun må lave tilbagetagning af egen emballage og ikke lignende emballage. Hvad skyldes forskellen?

Affaldsproducerende virksomheders affaldshåndtering og byggeaffald

DI opfordrer til, at der skabes yderligere klarhed/sammenhæng mellem §64 og 67, så det fremstår tydeligere hvilke fraktioner byggeaffald skal sorteres i.

I § 67 stk. 5 står der, at ... *Affaldet anvises i så fald af kommunalbestyrelsen til sortering.* Denne del bør udgå af sætningen, da der ikke er anvisning af affaldet hverken til forbrænding eller sortering. I stedet kan der stå, at *Den affaldsproducerende virksomhed kan undlade sortering i fraktioner, jf. stk. 2, hvor den samlede affaldsmængde fra det pågældende bygge- og anlægsarbejde ikke overstiger 1 ton i fald affaldet eftersorteres.*

Af hensyn til at understøtte udviklingen af en stærk genanvendelsessektor og de igangværende betydelige investeringer i avancerede sorteringsanlæg målrettet byggeaffald, anbefales det, at der indføres en mulighed for, at Miljøstyrelsen kan godkende, at det konkrete avancerede anlæg kan tilbyde deres kunder at samkøre nogle af fraktionerne, som ellers skulle have været sorteret ud separat på byggepladsen. Dette såfremt Miljøstyrelsen vurderer, at anlægget kan sikre en efterfølgende udsortering og en genanvendelse på mindst samme niveau, som hvis affaldet var blevet udsorteret på pladsen. Aftalen mellem sorteringsanlægget og kunden skal i givet fald udspecificere

de konkrete godkendte afvigelser fra bekendtgørelsens sortering. Det vil understøtte den teknologiske udvikling, sikre en bedre sortering, da de avancerede anlæg kan finde forurening væsentlig bedre end det blotte øje, og tilbyde en mulighed for byggepladser med meget lidt plads til sortering på pladsen.

Med venlig hilsen

Iben Kinch Sohn

Teamleder for cirkulær økonomi og affald i DI

Sendt til: mim@mim.dk

Cc: tobec@mim.dk, anmnv@mim.dk og nilas@mim.dk

Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen j.nr. 2023-9870 (Nedrivnings- og Miljøsaneringssektionen under DI Byggeri)

Nedrivnings- og Miljøsaneringssektionen under DI Byggeri takker for modtagelsen af udkastet til ændringer bekendtgørelse om affald.

Nedrivnings- og Miljøsaneringssektionen har set frem til, at ændringerne til bekendtgørelsen kom i høring. Nedrivnings- og Miljøsaneringssektionen kan med stor tilfredshed konstatere at ændringerne i høj grad understøtter lovforslaget om selektiv nedrivning, der kommer til at øge genbruget og potentialet for cirkulær økonomi i byggeriet. Med de nye rammer for nedrivningssektoren, er der lagt et godt grundlag for at skabe et velfungerende og effektivt marked for håndtering af restressourcer og restprodukter fra nedrivning i Danmark.

Nedrivnings- og Miljøsaneringssektionen har kun forholdt sig til de dele af ændringsforslaget, der omhandler selektiv nedrivning, da der er andre afdelinger i DI som kommenterer på ændringsforslaget i sin helhed. Nedrivnings- og Miljøsaneringssektionen har et par spørgsmål savner nogle præciseringer og de er som følger:

§ 67, Stk. 6. Den affaldsproducerende virksomhed kan uanset stk. 2 lade usorteret bygge- og anlægsaffald, som er egnet til materialenyttiggørelse, og som ikke er blandet med flydende affald, sortere på et sorteringsanlæg, som er registreret som indsamlingsvirksomhed med forbehandlingsanlæg i Affaldsregistret, jf. bekendtgørelse om Affaldsregistret og om godkendelse som indsamlingsvirksomhed, jf. dog stk. 7.

Stk. 7. Følgende affaldsfraktioner kan ikke undtages fra krav om sortering på stedet, jf. stk. 6:

1) Gips, stenuld, glas og plastik, hvis affaldet ikke er farligt affald.

- Er det med vilje at gips ikke er opdelt som i stk. 2 nr. 6 og 7 samt at glasuld ikke er medtaget?
- Er der ikke tale om en dobbeltregulering mht. "hvis affaldet ikke er farligt affald"? Teksten kan opfattes som at farligt affald ikke er omfattet af kravet om sortering på stedet, men dette er vel allerede beskrevet i stk.1, at farligt affald altid skal sorteres fra

det øvrige bygge- og anlægsaffald. Det fremgår desuden af stk.6 at det kun er "usorteret bygge- og anlægsaffald, som er egnet til materialenyttiggørelse" som kan sorteres på et sorteringsanlæg, og farligt affald opfattes vel ikke som at være egnet til materialenyttiggørelse (når forbrænding/energiudnyttelse, ikke er en del af materialenyttiggørelsen jf. definitionen i §3).

- Er det realistisk at glas skal udsorteres på pladsen, betyder det at glasset skal tages ud af vinduesrammerne på byggepladsen? Bør der ikke åbnes for den mulighed at vinduerne kan bortskaffes til et anlæg, der kan skille glas fra rammer? (gælder også for stk. 2 pkt. 15)

2) Afskær, emballager og overskudsmateriale, der ikke har været anvendt i byggeri.

3) Affald fra nedrivningsarbejder, omfattet af krav om selektiv nedrivning, jf. bekendtgørelse om håndtering af affald og materialer fra bygge- og nedrivningsarbejde.

Det kan være uklart hvad der menes med "affald fra nedrivningsarbejder omfattet af krav om selektiv nedrivning". Bekendtgørelsen der henvises til, beskriver kun i definitionen af selektiv nedrivning at: "Selektiv nedrivning: Hel eller delvis nedtagning af bygninger eller dele heraf på en måde, hvor materialer adskilles og sorteres under nedtagning".

Vi foreslår at teksten ændres til følgende:

3) Affald fra nedrivningsarbejder, omfattet af krav om selektiv nedrivning jf. bekendtgørelse om håndtering af affald og materialer fra bygge- og nedrivningsarbejde § 9, hvor selektiv nedrivning defineres som: Hel eller delvis nedtagning af bygninger eller dele heraf på en måde, hvor materialer adskilles og sorteres under nedtagning med henblik på at opnå maksimal udnyttelse og recirkulering af materialerne, og at materialer, herunder affald, der indeholder problematiske stoffer, udsorteres.

Stk. 8. Affaldsproducerende virksomheder skal opbevare sorteret gips, jf. stk. 2, i overdækkede beholdere.

Idet forslaget har til formål at hindre at mulighederne for materialenyttiggørelse ødelægges af regnvand, kan dette med fordel udvides til at omfatte andre fraktioner, eksempelvis træ, stenuld, glasuld, jf. stk.2 og eksempelvis papir, pap og tekstil jf. § 64 stk.4.

Nedrivnings- og Miljøsaneringssektionen står naturligvis til rådighed, hvis der skulle være spørgsmål til høringssvaret eller ønsker om uddybning.

Mvh

Patrick Zaubitz

Chefkonsulent for Nedrivnings- og Miljøsaneringssektionen under DI Byggeri

NOTAT

29-10-2024

EMN-2023-01184

1734129

Ann Højer Hoffmann

Danske Regioners hørings svar om udkast til ændringer i bekendtgørelse om affald

Miljøministeriet har den 23. september 2024 sendt udkast til ændringer i bekendtgørelse om affald i høring. Danske Regioner takker for muligheden for at afgive hørings svar. Følgende er udarbejdet i samarbejde med regionerne.

Af udkastet til bekendtgørelsen § 64 stk. 6 fremgår: "Affaldsproducerende virksomheder skal fra den 1. juli 2025 anvende klare plastsække ved aflevering af emballeret erhvervsaffald til forbrænding hos affaldsforbrændingsanlæg."

Regionerne er af følgende grunde bekymret for dette krav, som omfatter affaldsproducerende virksomheder, heriblandt hospitaler.

- Æstetiske grunde, da hospitalerne har meget ekskret og sekret fra patienter sammenblandet med restaffald
- Logistiske grunde, da personalet får sværere ved at kende forskel på sække i affaldsflowet. Og for automatiseret affaldssortering bliver flowet direkte ødelagt.
- Datasikkerhedsmæssige grunde, da affald med personfølsomme oplysninger, som ikke er af papir og derfor sorteres som restaffald, ikke må kunne læses gennem en klar affaldssæk

Disse bekymringer uddybes nedenfor.

Æstetiske grunde

Restaffald bliver typisk sorteret i affaldsstativer eller trådnet, hvor posens indhold er synligt. Da restaffald kan omfatte f.eks. papir med blod, voksenbleer og opkastposer, kan det medføre ubehagelige oplevelser for personale, patienter og besøgende – ikke kun på stuerne, men også under transport fra stuerne og til andet sted på afdelingen.

Logistiske grunde

Kravet om klare plasticsække vil besværliggøre den manuelle affaldssortering. Der er desuden en reel risiko for, at restaffald bliver sammenblandet med genanvendelige fraktioner, hvis sækkene er ens.

Regionerne benytter i dag sække af forskellige farver for, at personalet i en travl hverdag let kan bortskaffe deres affald korrekt. Serviceassistenter og portører afhenter affaldssække med restaffald, genanvendelige fraktioner, pap, klinisk risikoaffald med mere i containere eller store transportbure. Affaldet transporteres til affaldsgårde mv., hvor sækkene sorteres i de rette containere og komprimatorer. For at affaldet ikke ender i forkerte containere og komprimatorer, er det vigtigt, at medarbejderne kan kende forskel på de forskellige typer affald.

Hvad angår automatiseret affaldssortering, vil indførelsen af klare plasticsække direkte ødelægge affaldsflowet. Som eksempel kan nævnes, at den nye HOSPITALSby i Aalborg er ved at implementere en ny affaldssortering. En central del af affaldshåndteringen er baseret på automatisering, hvilket betyder, at nogle fraktioner skal i nedfaldsskakter. Det gælder bl.a. restaffald og klinisk risikoaffald. Nedfaldsskakterne fungerer således, at fraktionerne sorteres i affaldssække baseret på en farvedetektering, og det er ikke muligt for scannerne at detektere klare sække. I stedet vil personalet skulle håndtere restaffaldet manuelt. Det er der hverken fysisk plads eller ressourcer til. Samtidig mister hospitalet de fordele, som automatiseringen skulle give.

Tilsyn og kontrol

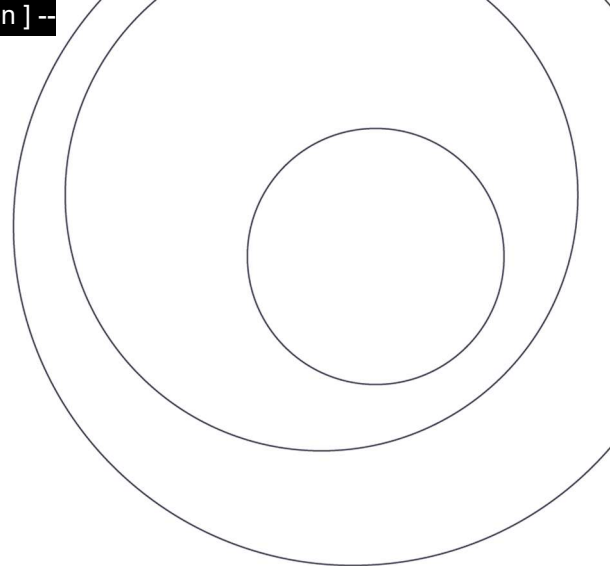
Danske Regioner foreslår herudover, at tilsyn bliver foretaget ved fremmøde, ligesom det er tilfældet med Arbejdstilsynet. Det giver et bedre grundlag for dialog og læring begge veje. Hospitaler er anderledes end andre affaldsproducerede virksomheder og institutioner.

Økonomi konsekvenser

Danske Regioner vurderer, at ændringerne i bekendtgørelsen om affald har økonomiske konsekvenser for regionerne. I forlængelse af ovenstående grunde vil der bl.a. være udgifter til nye stativer, afskærmning og sorteringsstationer. Herudover kan der være forskel i prisen fra de nuværende sorte affaldssække til de klare plasticsække. På den baggrund vil Danske Regioner anmode om DUT.

Med venlig hilsen

Ann Højer Hoffmann
Seniorkonsulent

31. oktober 2024

Høringssvar til udkast til affaldsbekendtgørelse

Tak for muligheden for at afgive høringssvar vedrørende udkast til ændring af affaldsbekendtgørelsen.

DPA har følgende bemærkninger:

Overordnet er det DPA's opfattelse, at udkastet til denne bekendtgørelse ikke sikrer den strømning af affaldsindsamlingen, som er nødvendig, for at DPA vil kunne tildele producenter retvisende. DPA forudser, at en række producenter vil betragte tildelingerne som urimelige. Fx vil en producent, der markedsfører aluminiumemballage også blive tildelt jernemballage, som har en meget lavere materialeværdi. En producent, der således har en meget attraktiv materialekategori (aluminiumemballage) vil også blive pålagt at indsamle en mindre attraktiv materialekategori (jernemballage).

DPA skal på denne baggrund opfordre til, at affaldsbekendtgørelsen ændres, så affaldsindsamlingen strømlines i overensstemmelse med producentansvaret for emballage. Herved vil DPA kunne indsamle mere præcise data og lave mere retvisende tildelinger.

DPA vil uddybe dette i det følgende:

Det følger af bekendtgørelsen, der regulerer producentansvaret for emballage, at producenter i producentansvarsregistret skal indberette deres **tilgængeliggjorte/markedsførte mængder** fordelt på materialekategorier, pr. slutbruger (husholdning og erhverv), pr. affaldstype (almindeligt emballageaffald, farligt emballageaffald og emballageaffald i rest). For hver kategori, fx aluminium, kan der således indtastes mængder i seks felter:

Eksempel:

	Almindeligt emballageaffald	Farligt emballageaffald	Emballageaffald i rest
Aluminium Husholdning	[mængde]	[mængde]	[mængde]
Aluminium Erhverv	[mængde]	[mængde]	[mængde]

Producenterne skal imidlertid indberette deres **indsamlede affaldsmængder** på fraktionsniveau, da det ikke er muligt at adskille mængderne – hverken fysisk eller med fordelingsnøgler.

Dette indebærer, at DPA ikke kan tildele en mængde til en kollektiv ordning på materialekategoriniveau, men alene på fraktionsniveau.

Da fraktionerne ikke er 1:1 med materialekategorierne, bliver DPA's indsamling af data upræcis, og DPA er ikke i stand til at lave retvisende tildelinger for de enkelte materialekategorier.

Som eksempler på, at fraktionerne ikke er 1:1 med materialekategorierne, kan nævnes:

- På fraktionsniveau bliver materialekategorierne jernholdigt metal og aluminium fx slået sammen til én fraktion "metal", som DPA skal tildele efter.
- På fraktionsniveau bliver alle mængder – uanset materialekategori – der fx er fordelt på affaldstypen emballageaffald i rest slået sammen til én fraktion "emballageaffald korrekt sorteret som restaffald", som DPA skal tildele efter. (Det samme gælder alle mængder, der er fordelt på affaldstypen farligt emballageaffald).

Herudover er det muligt for kommunerne/affaldsproducerende virksomheder at indsamle/sortere i kombinerede indsamlinger, jf. §§ 36-40 (husholdning) og 65 (erhverv) i udkastet til affaldsbekendtgørelsen.

Fx kan en kommune indsamle metal, plast og mad- og drikkekartonaffald i én kombineret indsamling. Det betyder, at der kan ske indsamling af fire materialekategorier i én indsamling (jernholdigt metal, aluminium, plast og mad- og drikkekartonaffald).

DPA skal – i videst muligt omfang – tage højde for disse kombinerede indsamlinger, når DPA laver tildelinger.

Indsamler en kommune fx i denne kombinerede indsamling (metal, plast og mad- og drikkekartonaffald), og har en kollektiv ordning alle de pågældende materialekategorier, vil DPA kunne tildele den kollektive ordning alle mængderne i den pågældende kommune. Det er imidlertid ikke ensbetydende med, at den kollektive ordnings markedsandele passer med mængderne i kommunerne. Dette vil højst sandsynligt indebære, at den kollektive ordning oppebærer massive over- og/eller underindsamlinger, som DPA forventer kun i et begrænset at kunne tage højde for i den efterfølgende tildeling.

Dette er ligeledes med til, at data bliver upræcise, og at tildelingerne ikke bliver retvisende. Data bliver upræcise, fordi vi ikke får specificeret data for indsamling på de enkelte materialekategorier.

Som ovenfor nævnt vil en producent, der fx markedsfører aluminiumemballage, også blive tildelt jernemballage, som har en meget lavere materialeverdi. En producent, der således har en meget attraktiv materialekategori (aluminiumemballage) vil også blive pålagt at indsamle en mindre attraktiv materialekategori (jernemballage).

DPA skal på denne baggrund opfordre til, at affaldsbekendtgørelsen ændres, så affaldsindsamlingen strømlines i overensstemmelse med producentansvaret for emballage. Herved vil DPA kunne indsamle mere præcise data og lave mere retvisende tildelinger.

Afsluttende bemærkninger

Vi håber, at ovenstående bemærkninger er fyldestgørende.

Ønsker I en uddybning eller har spørgsmål i øvrigt, er I meget velkomne til at kontakte os.

Med venlig hilsen

Dansk Producentansvar S/I

Danielle Brisson Berggreen

Jurist, Udviklingsafdelingen

Miljøministeriet

Departementet

Deres ref.: 2023 - 9870

Vor ref.: SBP

Dato: 31.10.2024

DTL/Danaffalds høringsvar på udkast Affaldsbekendtgørelse

DTL/Danaffald støtter grundlæggende klimaplanen for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi. Det er en vigtig opgave at forbedre affaldshåndteringen i Danmark ved at sikre, at materiale, der kan nyttiggøres, udsorteres og genanvendes på en god måde.

DTL/Danaffald bakker således op om de initiativer og forslag, der skal realisere ambitionerne i klimaplanen.

Placering af klassificeringskompetencen hos Miljøstyrelsen er et naturligt skridt i bestræbelserne på at sikre, at klassificering sker på en ensartet måde på tværs af landet, og er således et led i strømligningen af affaldshåndteringen i Danmark.

DTL/Danaffald er positivt indstillet over for hensigten med modtagekontrollen på affaldsforbrændingsanlæg om at undgå at genanvendeligt affald forbrændes. Modtagekontrollen bør omfatte hele strømmen af affald til forbrænding og således både omfatte erhvervsaffald, husholdningsaffald og importeret affald.

Efter de gældende regler overtager affaldsindsamlere ansvaret for de affaldsproducerende virksomheders affald ved indsamling. Affaldsindsamlerne har en vigtig opgave med at rådgive kunderne og stille de affaldsordninger til rådighed, som kunderne efterspørger. Affaldsindsamlerne har imidlertid ingen myndighedsbeføjelser i forhold til kunderne, og dermed kan affaldsindsamlerne som ansvarlige for det indsamlede affald havne i en vanskelig situation i forbindelse med modtagekontrollen og affaldskunder, som ikke måtte sortere korrekt.

Når for meget genanvendeligt erhvervsaffald sendes til forbrænding, skyldes det utilstrækkelig sortering hos de affaldsproducerende virksomheder og utilstrækkeligt tilsyn. Ud over at informere om reglerne, rådgive om affaldsløsninger og stille de affaldsløsninger til rådighed, som affaldskunderne ønsker, har indsamlerne ingen indflydelse på, om de virksomheder, der er kunder hos indsamleren, sorterer korrekt.

Derfor vil det være urimeligt, hvis affaldsindsamlerne gøres til genstand for sanktioner i form af opfølgende fysiske og gebyrbelagt tilsynsbesøg, hvis affaldslæs afvises af modtagekontrollen. Affaldsindsamlerne kan spille en væsentlig rolle i opfølgning over for kunderne i forbindelse med

afvisning af læs. Dette kan dog ikke stå alene og må understøttes af et effektivt affaldstilsyn med de affaldsproducerende virksomheder fra myndighedernes side.

Afvisning af affaldslæs

Et affaldslæs bør kun kunne afvises, når det utvivlsomt indeholder for meget genanvendeligt affald, og det er vigtigt, at der findes et tilstrækkeligt vejledningsmateriale, der understøtter forbrændingsanlæggenes modtagekontrol og vurdering af affaldslæs.

DTL/Danaffald mener, at der kan knytte sig stor usikkerhed til, hvornår et affaldslæs indeholder et ikke uvæsentligt omfang affald egnet til materialenyttiggørelse. Affald, der ved første øjekast kan synes egnet til materialeudnyttelse, er det ikke nødvendigvis, fordi affaldet fx er forurenset. Det understreger, at det er meget vigtigt, at der er fuldkommen sikkerhed og dokumentation for grundlaget, hvis affaldslæs afvises.

Indberetning og underretning

DTL/Danaffald mener, at det er meget vigtigt for den videre opfølgning over for affaldsproducenten, at den affaldsansvarlige underrettes, hvis affaldslæs afvises af modtagekontrollen.

Danaffald ønsker, at det af hensyn til muligheden for opfølgning præciseres, at underretning af den affaldsansvarlige altid bør ske prompte, være begrundet og indeholde dokumentation for grundlaget for afvisning.

Emballering

Det er forståeligt, at der i forbindelse med indførelse af modtagekontrol stilles krav om, at emballering af affald skal ske på en måde, der gør det muligt at foretage en effektiv visuel kontrol.

Danaffald vil gøre opmærksom på, at emballering af affald i dag sker på mange forskellige måder, og kravet vil være en stor udfordring for affaldsproducenterne, som ikke er vant til, at der stilles krav om, hvordan evt. emballering skal være. Danaffald forudser, at der vil være brug for en betydelig informations- og tilsynsindsats for at få affaldsproducenter til at leve op til kravet og gennemføre den nødvendige adfærdændring blandt de typisk mange forskellige medarbejdere, der benytter virksomhedens affaldssystem.

Med venlig hilsen

Søren Büchmann Petersen

Chefkonsulent

Miljøstyrelsen

Postadresse:

Favrskov Kommune
Virksomheder og Spildevand
Skovvej 20
8382 Hinnerup

Tlf. 89 64 10 10

favrskov@favrskov.dk
www.favrskov.dk

Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen j.nr. 2023-9870

31. oktober 2024

Favrskov kommune har bekymring for overgangen af klassificeringskompetencen fra kommune til Miljøstyrelsen.

Sagsbehandler:
Lene Farving
Tlf. 21 69 45 36
lfar@favrskov.dk

Vores bekymring begrundes i at kommunen bruger §4 rigtig meget især ved mindre sager.

Personlig henvendelse:

Favrskov Kommune
Teknik og Miljø
Torvegade 7
8450 Hammel

Vi ser det som en stor ulempe, hvis vi skal have Miljøstyrelsen ind over afgørelser i disse sager, både fordi det gør sagsgangen mere kompliceret og længere, og fordi der er tale om en større mængde sager, ofte med behov for lokalkendskab eller tilsyn, hvorfor det virker både ulogisk og tungt at skulle have styrelsen ind over. Det drejer sig **bl.a.** om følgende sagstyper:

Sagsnr.
EMN-2024-02677

- Oplag af affald og/eller skrotbiler (oftest ude i det åbne land), hvor folk ikke mener det er affald de oplagrer
 - Problemet opstår i forbindelse med definitionen til affald, for hvis en ejer af affaldet ikke mener det er affald, men vi i kommunen klart mener det er affald, skal der træffes en afgørelse om at det er affald (som vi så med den nye lovtekst vil skulle bede MST om at lave). Vi præciserer, at det ikke er et spørgsmål om, hvorvidt vi fra kommunens side er i tvivl om det er affald, men fordi vi med dialog ikke kunne nå til enighed herom med ejer.
- Fejlsorteringer af husholdningsaffald, hvor borgerne oftest mener de har sorteret korrekt, men det har de ikke
 - Konsekvensen af dette vil yderligere være, at regulativerne skal laves om: Der står i vores regulativ, at det er os eller vores affaldsselskab som afgør om noget er en specifik fraktion. Dette vil vi så ikke længere være i stand til, hvorfor kommunen vil være nødsaget til at fremsende alle fejlsorteringer i den private affaldsordning til MST, hvis der er uenighed med borger om, hvorvidt de sorterer korrekt. Dette sker relativt ofte.
 - Alternativet vil være at indsamle fejlsorteret husholdningsaffald til "restaffald", hvis borgeren nægter fejlsorteringen og ikke ønsker at eftersortere affaldet. Dette vil mindske genanvendelsen og give flere kørsler, da renovationsbilen til mad/rest skal køre efter de genanvendelige renovationsbiler og tage de læs, der er blevet afvist pga. fejlsortering.
- Byggeaffald, hvor borger mener det skal klassificeres anderledes end kommunen mener
 - Et eksempel kunne være at borger mene det kan genanvendes, selvom det er farligt affald med PCB jf. analyser

Dokumentnr.
3811551

CPR-nummer
«CaseContact_CPR»

- Byggeaffald, hvor kommunen vurderer om vi kan nedklassificere ud fra gennemsnitskoncentrationer af hele affaldselementet
- Ved vurderingen af, om noget kræver miljøvurdering
 - Det vil også få betydning for om udlægning af et-eller-andet materiale (f.eks. jord, knust asfalt eller gummigranulat) kræver miljøgodkendelse eller ej. Vi skal så kontakte styrelsen for at få en vurdering af om der er tale om affald eller genanvendelse af ressourcer, før vi kan vide, om vi skal lave en miljøgodkendelse eller ej.

I alle ovenstående sager, som vi har en hel del af, virke det unødvendigt at skulle have styrelsen til enten at træffe afgørelse om at der er tale om affald, eller få styrelsen til at træffe afgørelse om en bestemt klassificering af affald.

Vi vil igen pointere at vi meget sjældent er i tvivl om noget er affald, men relativt ofte er uenige med ejeren af affaldet og ikke kan løse dette med dialog.

Vi har til høringsseminaret spurgt ind til ovenstående, og blev oplyst, at vi jo "kan løse det med dialog". Dette ser vi ikke som et svar. For det første, så taler vi her allerede om sager, hvor vi har prøvet at løse det med dialog. Det er altid udgangspunktet. Og for det andet så er det vores klare erfaring at langt de fleste af disse sager med uenigheder ikke kan løses med dialog, men vil kræve en form for afgørelse/håndhævelse.

Vi opfordrer derfor at §4 ikke vedtages med den foreslået ændring. En mulighed kan være at ændre det til "Tilsynsmyndigheden træffer afgørelse, om et stof er eller en genstand er affald". Umiddelbart ser vi det kun kan give anledning til evt. konflikt når Miljøstyrelsen har tilsyn ved affaldsmottageanlægget, selvom det må formodes der bør være en vis enighed. Der kan derfor foreslås at Miljøstyrelsen ved tilsyn har kompetence til at omstøde kommunale afgørelser om klassificering af affald.

Vi håber virkelig I vil tage vores bemærkninger til overvejelse, da vores arbejde ellers bliver gjort unødvendigt bureaukratisk, samt Miljøstyrelsen vil få en kæmpe mængde ekstra sager, der i det daglige vil kunne være klaret mere smidigt uden unødigt forlænget sagsbehandlingstider.

Brevdato 28-10-2024

Afsender Kenneth Schmidt Christiansen (kesc@fjernvarmefyn.dk)

Modtagere Miljøministeriets Departement (mim@mim.dk)

Akttitel Fjernvarme Fyn Affaldsenergi, Kenneth Christiansen -
Journalnummer 2024 - 9870 - høringssvar fra Fjernvarme Fyn
Affaldsenergi A/S (FFA)

Identifikationsnummer 700020

Versionsnummer 1

Ansvarlig Laura Amalie Alstrøm

Vedlagte dokumenter Journalnummer 2024 - 9870 - høringssvar fra Fjernvarme Fyn
Affaldsenergi AS (FFA)
Udkast til affaldsbekendtgørelsen
Høringsbrev
Høringsliste

**Dokumenter uden PDF-
version (ikke vedlagt)**

Udskrevet 04. nov 2024

Til: Miljøministeriets Departement (mim@mim.dk)
Cc: Tobias Beck (tobec@mim.dk)
Fra: Kenneth Schmidt Christiansen (kesc@fjernvarmefyn.dk)
Titel: Journalnummer 2024 - 9870 - hørings svar fra Fjernvarme Fyn Affaldsenergi A/S (FFA)
Sendt: 28-10-2024 15:42
Bilag: Udkast til affaldsbekendtgørelsen.pdf; Høringsbrev.pdf; Høringsliste.pdf;

Nedenfor venligst find hørings svar fra Fjernvarme Fyn Affaldsenergi A/S (FFA).

Uddrag fra paragraf § 52.

Modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg

§ 52.1. Virksomheder, der driver affaldsforbrændingsanlæg, skal ved modtagelse af affaldslæs sikre sig følgende oplysninger:

- 1) Navn, CVR-nummer og P-nummer for indsamlingsvirksomhed eller for affaldsproducent og dennes affaldstransportør.
- 2) Oplysninger afgivet ved vejerbod, herunder angivelse af affaldslæssets vægt, forbrændingsegnet affaldsfraktion og eventuelt oplyste EAK-koder.

Stk. 2. Ved modtagelse af importeret affald skal virksomheden, der driver affaldsforbrændingsanlæg, ud over oplysninger nævnt i stk. 1 sikre sig følgende oplysninger:

- 1) Transportdokument IB eller VII i henhold til EU-forordning om overførsel af affald.
- 2) Kopi af vognmandstilladelse for transportøren, som er kommet med affaldet til affaldsforbrændingsanlægget.

Bemærkning til styk 1, nr. 1. Umiddelbart giver det ikke mening at skulle indberette data vedr. affaldstransportør i det tilfælde, hvor transportøren udelukkende er transportør, og altså hverken producent eller kunde. I det tilfælde, hvor transportøren også er indsamlervirksomhed og derved producent, der giver det mening – dette står jo allerede med følgende tekst: *”Navn, CVR-nummer og P-nummer for indsamlingsvirksomhed eller affaldsproducent”*. Det sidste i sætningen, altså *”og dennes affaldstransportør”* bør ikke være nødvendigt at medtage.

Info: Her hos os (FFA) har mange producenter vejekort liggende hos dem, og det varierer hvilken transportør som udfører transportopgaven. Container og vejekort hentes hos producent og afleveres til producent efter affaldet er leveret til FFA. Krav om indberetning af transportør vil i vores optik ikke skabe værdi, og udelukkende gøre dagligdagen mere besværlig for vores kunder og os selv. Transportørdata er kun relevante i det tilfælde, at transportøren er affaldsindsamler eller det er farligt affald.

Bemærkning til styk 2, nr. 2 Kopi af vognmandstilladelse bør virkelig genovervejes om giver mening. Det vil være svært for chauffører at forstå, at de skal fremvise vognmandstilladelse til os forbrændingsanlæg, og antages at give anledning til en del frustration, uden der umiddelbart er noget værdiskabende i det. På Annex 1B (transportdokument) er det påført, hvem som er transportør for det aktuelle læs. Dette burde være info nok. Endvidere er mulige vognmand, der påtænkes anvendt til vejtransport i DK oplyst i importgodkendelsen (notifikationen).

Kontakt os endelig gerne ved spørgsmål til ovenstående.

Vh. Kenneth

Kenneth Schmidt Christiansen
Brændselsindkøber
Telefon: 23 10 02 15
kesc@fjernvarmefyn.dk

Havnegade 120
5000 Odense C
Telefon: 65 47 30 00

31-10-2024

Fredericia Kommunes høringssvar til udkast til affaldsbekendtgørelsen. Oktober 2024

Helhedsindtryk

Fredericia Kommune bakker op om behovet for at styrke tilsynet med affald som det fremgår af Klimaplanen (juni 2020) og den opfølgende aftale fra 2022.

Kommunen har dog en bekymring for, om de konkrete aftaler om fordelingen af kompetencer mellem kommuner og staten understøtter et styrket affaldstilsyn. Kommunen har også en bekymring for om kompetencefordelingen medfører unødvendige udfordringer i sagsbehandlingen og uhensigtsmæssige sagsgange med øget tids- og ressourceforbrug hos både stat og kommuner som resultat, og hermed også unødvendig store opkrævninger hos virksomhederne.

KL, flere kommuner – heriblandt Fredericia Kommune, har løbende været inviteret til dialogmøder med Miljøstyrelsen om det styrkede affaldstilsyn. Miljøstyrelsen har ved disse møder tilkendegivet, at kommunerne fremadrettet skal vejlede på de områder af affaldslovgivningen, der overdrages til Miljøstyrelsen. Miljøstyrelsen begrundet dette i den generelle vejledningsforpligtelse jf. §7 i forvaltningsloven (*En forvaltningsmyndighed skal i fornødent omfang yde vejledning og bistand til personer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for myndighedens sagsområde*). Fredericia Kommune stiller spørgsmålstejn ved, om afgørelser, der skal træffes af anden myndighed, kan ligge inden for kommunernes sagsområde.

Hvis ikke, omfatter kommunens vejledningsforpligtelse udelukkende at henvise virksomheden/borgeren til Miljøstyrelsen.

Hvis kommunens kan vejlede på Miljøstyrelsens kompetenceområde giver det en række udfordringer, f.eks.:

- Hvordan sikres det at kommunerne kender til – og vejleder korrekt – om Miljøstyrelsens kompetenceområde? Hvis kommunen er i tvivl henvises til Miljøstyrelsen.
- Kan en virksomhed drage kommunen til ansvar, hvis kommunen kommer med en vejledende udtalelse, hvor Miljøstyrelsen efterfølgende en anden afgørelse? Affaldsbortskaffelse er dyrt, og klassificeringen har stor indflydelse på udgifterne afhængig af slutbehandlingen.
- Det er ressourcekrævende hvis kommunerne forpligtes til at løbende at holde sig ajour med ny viden, og sikre oplæring af nye medarbejdere. Hvordan skal det arbejde finansieres?

Generelle bemærkninger

I udkastet til ændring af affaldsbekendtgørelsen er der følgende ændringer i kompetencefordelingen mellem stat og kommuner:

1. Afgørelser om hvorvidt et stof eller en genstand er affald overgår jf. §4, stk. 1 til Miljøstyrelsen.
2. Klassificeringen af affald overgår jf. §4, stk. 2 til Miljøstyrelsen.
3. Afgørelser om affaldsfasens ophør (End of Waste) overgår til Miljøstyrelsen.
4. Afgørelser om hvorvidt et skib er affald overgår til Miljøstyrelsen.

Det fremgår også af den kommende §72, at når Miljøstyrelsen træffer afgørelse efter bekendtgørelsen, skal de føre tilsyn med overholdelsen af afgørelserne.

Fredericia Kommune har nedenstående generelle bemærkninger til de 4 ovenstående punkter.

1. Afgørelser om hvorvidt et stof eller en genstand er affald overgår jf. §4, stk. 1 til Miljøstyrelsen.

Afgørelser efter §4, stk. 1 er forudsætningen for den efterfølgende dialog/håndhævelse i mange sager i kommunerne. Eksempler herpå er:

- Sager med rod på ejendomme
- Sager med miljømæssig uforsvarlig opbevaring af farligt affald
- Udtjente køretøjer (skrotbiler)
- Brændeovnsager
- Oprydning efter miljøuheld

Flere af ovennævnte sagstyper starter ofte som en klagesag, og her vil det være en forudsætning for kommunens sagsbehandling, at der indledningsvist træffes en afgørelse om hvorvidt der er tale om en affaldshåndhævelse. Det er derfor nødvendigt, at Miljøstyrelsen udfører fysiske tilsyn og træffer afgørelser inden for en kort tidsfrist, og overleverer oplysningerne til kommunen.

I forhold til oprydning efter miljøuheld, er det af afgørende betydning at kommunerne kan få en straks-afgørelse om hvorvidt der er tale om affald fra den kompetente myndighed, idet det ofte er nødvendigt med en hurtig indsats for at undgå, begrænse eller fjerne forurenende stoffer og genstande. Forsikringselskaber kan kræve en hjemmel eller skriftlig afgørelse før de går ind i sagen.

2. Klassificeringen af affald overgår jf. §4, stk. 2 til Miljøstyrelsen.

Klassificeringsopgaven omfatter både små sager og komplekse sager. Det er uhensigtsmæssigt at små sager, f.eks. afgørelser om hvorvidt pap er for vådt til at være genanvendeligt, skal overgå til Miljøstyrelsen, mens det tilsvarende giver god mening, at komplekse sager, og "første-gangs" klassificeringer af nye affaldstyper træffes fra centralt hold så sagerne efterfølgende håndteres ens i hele landet.

Med den kommende affaldstilsynsbekendtgørelse skal kommunerne udføre affaldstilsyn på virksomheder, men den manglende klassificeringskompetence betyder, at kommunerne mister hjemlen til at stille vilkår om øget udsortering af affaldet i restaffaldsfraktionen. Med kompetenceoverdragelsen til staten kan kommunerne i forlængelse af miljøtilsynet orientere Miljøstyrelsen om at de kan vælge at bruge deres tilsynskompetence til at føre tilsyn med klassificeringen af affald på virksomheden. Dette er hverken en smidig sagsgang eller hensigtsmæssig brug af ressourcer, og dette skal ses i lyset af at hensigten med klimaaftalen blandt andet er at øge genanvendelsesdelen fra det forbrændingsegnet affald.

3. Afgørelser om affaldsfasens ophør (End of Waste) overgår til Miljøstyrelsen.

Fredericia Kommune støtter op om at afgørelser om affaldsfasens ophør overgår til Miljøstyrelsen. Kommune ser dog gerne, at kravet om at afgørelserne skal offentliggøres fastholdes. Kravet er udgået af høringsudgavens §5 (tid. stk. 2). Det må være i overensstemmelse med hensigten i klimaaftalen, at virksomheder opfordres og inspireres til cirkulær økonomi og brug af hinandens affalds- og restprodukter.

4. Afgørelser om hvorvidt et skib er affald overgår til Miljøstyrelsen.

Fredericia Kommune har ikke erfaring med klassificering af skibe som affald, men kan ikke støtte op om §8, hvor kommunerne pålægges at besigtige og gennemgå dokumenter, for at sende sagens dokumenter og en udtalelse, der skal danne baggrund for Miljøstyrelsens afgørelse (jf. 9). Det bør ikke være en kommunal

opgave at indsamle disse oplysninger, da kommune ikke har anden interesse, eller er part i sagen. Fredericia Kommune foreslår, at Miljøstyrelsen går i dialog med havnebestyrelsen ved sådanne sager.

Detaljerede bemærkninger

§46, stk. 2: *Kommunalbestyrelsen skal sikre, at ikke-geanvendeligt PVC deponeres.* Hvordan skal det gøres i praksis, når Miljøstyrelsen er klassificeringsmyndighed og tilsynsførende på området?

§47: *....med mindre kommunalbestyrelsen efter en konkret vurdering finder, at det imprægnerede træaffald er deponeringseget*". Hvordan skal det gøres i praksis, når Miljøstyrelsen er klassificeringsmyndighed og tilsynsførende på området?

§52, stk. 2 nr. 3). *Hvis muligt, oplysning, om adressen hvor affaldslæsset vil blive behandlet eller opbevaret, hvis affaldslæsset afvises.* Hvorfor er det ikke et krav, at de, der afleverer affald skal have en plan for hvad de vil gøre, hvis affaldslæsset afvises?

Følgenvirkninger (herunder økonomiske)

Den delte myndighedskompetence vil få følgende følgevirkninger for kommunerne:

- Når sagerne skal til afgørelse hos Miljøstyrelsen vil dette forlænge den samlede sagsbehandlingstid.
- Når sagerne skal forbi Miljøstyrelsen medfører det stop and go i sagsbehandlingen. Hver gang en sag skal genbesøges, tager det tid for sagsbehandleren at sætte sig ind i sagen. Dette betyder, at ressourceforbruget til den enkelte sag bliver større.
- Hvis kommunerne skal vejlede inden for Miljøstyrelsens kompetenceområde skal det sikres, at kommunerne har de økonomiske ressourcer til løbende videns opdatering og oplæring af nye medarbejdere. Det er Miljøstyrelsens ansvar at oplyse til kommunerne hvilken viden, de mener er relevant, at kommunerne skal vejlede om, samt samle den relevante viden.

Miljøministeriets departement

Til: mim@mim.dk

Cc: Tobec@mim.dk, anmnmv@mim.dk,
nilas@mim.dk

Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelse, Miljøministeriet j.nr. 2023-9870

På vegne af Netværket for Bygge- og Anlægsaffald på Sjælland og Bornholm fremsender vi hermed vores høringssvar vedrørende den foreslåede bekendtgørelse om affald. Netværket for Bygge- og Anlægsaffald på Sjælland og Bornholm består af administrative sagsbehandlere fra en lang række kommuner fordelt over hele Sjælland, Lolland, Falster og Bornholm, der i fællesskab arbejder med udfordringerne inden for håndtering af bygge- og anlægsaffald.

Baggrund og generelle perspektiver

Overordnet set er vi meget positive over for målet i den [politiske aftale](#)¹ om, at affald skal blive til ressourcer. Vi ser det som et vigtigt skridt mod en mere bæredygtig fremtid, hvor genanvendelse og ressourceudnyttelse prioriteres højt.

Vi har længe ønsket landsdækkende grænseværdier for miljøproblematisk stoffer, samt at der bliver øget fokus på affaldsbehandlingen hos affaldsproducenter og på modtageanlæg. Hvis øget cirkulær ressourceanvendelse og korrekt håndtering af miljøproblematisk stoffer skal forbedres, er det helt centralt at kunne følge og kontrollere affaldsstrømmene. Vi ser derfor det som positivt at Miljøstyrelsen bliver mere aktive på byggeaffaldsområdet.

Endvidere har vi savnet ensartede retningslinjer som kan skabe præcedens for konkret klassificering af byggeaffald.

For at skabe et overblik over de udfordringer ved den nye bekendtgørelse som vi ser, har vi listet følgende op. Disse punkter vil derefter blive uddybet i høringssvaret.

¹ Aftale om Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi fra den 30. august 2022

Konkrete forslag

Det er kommunernes erfaring, at regelsættet om byggeaffald er uklart, usammenhængende og først om fremmest vanskeligt kontrollerbart.

Det foreslås derfor, at:

Krav vedrørende byggeplads:

- Der skal være hjemmel til, at blandet affald under 1 ton efter gældende regler skal anvises af kommunen, jf. § 63, stk. 5. Der skal være krav om at affaldet først må blandes, når affaldet er anvist.
- Der indføres krav om at affald til materialenyttiggørelse (§ 4 stk.3) først må blandes, når der er indgået aftale med indsamler med angivelse af de enkelte fraktioner. Aftalen skal kunne fremvises ved tilsyn.
- Definitionen af begrebet "affaldsproducent", og særligt affaldsproducentbegrebets 2. led, er på flere punkter uklar og bør præciseres.

Krav vedrørende transportør:

- For at sikre sporbarhed, må transportøren kun transportere bygge- og anlægsaffald som er blevet klassificeret, affaldstypebestemt og som har et løbenummer.

Krav vedrørende modtageanlæg:

- Blandet affald må kun modtages når der kan fremvises en kommunal anvisning, eller en aftale med indsamler med angivelse af hvilke affaldsfraktioner af affald til materiale nyttiggørelse der er tale om. Det kræver at kommunerne får lov hjemmel til sådanne anvisninger.
- Affald må først afsættes som biomasse når anlægget har underrettet kommunen om mængder mv.
- Affaldsreglerne indeholder ikke hjemmel til, at tilsynsmyndigheden kan bede en indsamlingsvirksomhed med forbehandlingsanlæg, der har modtaget blandet byggeaffald, om dokumentation for, hvilken bygherre eller entreprenør der har afleveret det blandede affald til virksomheden. En sådan hjemmel bør indføres af hensyn til sporbarheden.

Krav vedrørende affaldsregistret.

- Registeret skal indeholde oplysninger om hvilke blandinger af affald til materialenyttiggørelse som de enkelte anlæg specifikt er godkendt til at håndtere.
- Oplysninger om hvilke affaldstyper og ved hvilken forureningsgrad hvert anlæg må modtage det.

- Specifikke krav til kategorisering af affald. Der mangler klare regler for hvad den enkelte affaldstype må indeholde, således at ressourcerne kan deklarerer med henblik på den videre anvendelse.
- Vi foreslår, at mængder og anvendelsen af bygge- og anlægsaffald i højere grad indberettes til affaldsregisteret. Dermed vil det blive muligt at se hvor meget byggeaffald der reelt genanvendes og genbruges, fremfor man kun ved hvor meget der modtages på modtageanlæggene.

Krav vedrørende sammenhæng og sporbarhed.

Det foreslås, at er med udgangspunkt i klassificering, udarbejdes en særskilt vejledning for byggeaffald og ansvarsfordeling der også omfatter regler om byggeaffald i andre bekendtgørelser om:

- Håndtering af affald og materialer fra bygge- og nedrivningsarbejde
- Affaldstilsyn
- Standardiseret bilagsskabelon til kommunernes affaldstilsyn og til indsendelse til Miljøstyrelsen for afgørelser.
- Affaldsregulativer, gebyrer og aktører mv.
- Godkendelse af listevirksomhed
- Anvendelse af restprodukter, jord og sorteret bygge- og anlægsaffald.

Klassificering og myndighedsansvar

Når klassificeringskompetencen overgår til Miljøstyrelsen, kan kommunerne ikke længere vejlede om klassificering af affald uden en klar hjemmel i lovgivningen. Miljøstyrelsen har fremhævet, at kommunerne forventes at fortsætte dialogen med virksomheder og borgere omkring klassificering, men dette kræver lov hjemmel, som kommunerne ikke længere har. Derfor skal kommunerne henvise til Miljøstyrelsen ved tvivl eller uenighed om klassificeringen. Det er Miljøstyrelsen, der har informeret kommunerne om, at de vurderer, at kommunerne har en vejledningsforpligtelse. Dette er dog ikke hjemlet i høringsudkastet til affaldsbekendtgørelsen, og det er afgørende, at juraen er på plads, før kommunerne pålægges opgaver.

Når det skrives, at kommunerne har en vejledningsforpligtelse, forpligter det kommunerne. Men der er ikke konsensus mellem kommunerne og Miljøstyrelsen om en sådan forpligtelse. Det er uhyre vigtigt, at kommunerne ikke forpligtes på en juridisk svag vurdering. I henhold til forvaltningslovens § 7 stk. 1 har myndigheder en direkte vejledningspligt på de områder, der kan lede til en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Da kommunerne ikke længere får afgørelshjemmel til affaldsklassificering, forsvinder dermed også den direkte vejledningsforpligtelse.

I henhold til Ombudsmandens udtalelse om vejledningsforpligtelsen er hovedsynspunktet for vejledningen, at borgere og virksomheder ikke udsættes for retstab på grund af fejl, uvidenhed eller misforståelser. Når sager er indviklede eller kan få indgribende konsekvenser, er der skærpede krav til vejledningen. Det kan ikke sikres, at kommunerne opretholder en tilstrækkelig viden til at undgå disse fejl, og der er ikke hjemmelskrav til, at kommunerne skal opretholde et sådant vidensniveau.

I samme vejledning behandler afsnit 5 videresendelse: "Modtager en myndighed en skriftlig henvendelse, som ikke vedrører dens sagsområde, videresendes henvendelsen så vidt muligt til rette myndighed. Det følger af forvaltningslovens § 7, stk. 2. Har en borger rettet personlig eller telefonisk henvendelse til en forkert myndighed, bør borgeren orienteres om, hvilken myndighed henvendelsen skal rettes til." Så i henhold til ombudsmandens vejledning skal kommunerne henvise til Miljøstyrelsen ved alle spørgsmål om klassificering af affald.

Netværket for Bygge- og Anlægsaffald på Sjælland og Bornholm udtrykker bekymring over, at sagsbehandlingen kan blive ineffektiv, når klassificeringen flyttes væk fra kommunerne. Der er behov for en lokal myndighed til at træffe bindende afgørelser om affaldsklassificering. Centralisering kan medføre forsinkelser og ineffektivitet, hvilket vil have negative konsekvenser for miljøet og de involverede parter. Flere kommuner har påpeget, at uenighed om affaldsklassificering mellem kommuner og virksomheder og borgere ikke er ualmindeligt. Med den nye ansvarsfordeling skal disse sager afgøres af Miljøstyrelsen. Hvis kommunerne kun skal have en vejledende rolle baseret på Miljøstyrelsens vejledning, kan erhvervslivet selv læse denne vejledning, hvilket betyder, at kommunerne ingen reel rolle har. Der kan opstå tvivlsituationer, når vejlednings- og myndighedsrollen ikke ligger i samme myndighed. Klassificering af affald er et væsentligt økonomisk spørgsmål for virksomhederne, så kommunerne vil være tilbageholdende med at udtale sig vejledende om noget, som efterfølgende kan blive omgjort af Miljøstyrelsen.

Det bør ikke være en kommunal opgave at vejlede virksomheder og borgere om Miljøstyrelsens klassificering af affald. Kommunerne kan vurdere, om virksomheder og borgere opbevarer, håndterer og bortskaffer kendte affaldsfraktioner korrekt i henhold til affaldsbekendtgørelsen og affaldsaktørbekendtgørelsen, men de bør ikke vejlede virksomheder og borgere, der har brug for en reel klassificering. Dette gælder også for at lette overgangen til Miljøstyrelsens opgaveovertagelse. Vi er bekymrede for, at den omfattende ekspertise, som kommunerne besidder inden for affaldsklassificering, ikke bliver udnyttet optimalt. Klassificering er en specialiseret opgave, der kræver solid baggrund, erfaring og kompetencer. Vi mener, at et tæt samarbejde er afgørende for at nå det overordnede mål om en større andel af cirkulær ressourceanvendelse, herunder vigtigheden af effektiv eliminering af kilder til miljøproblematisk stoffer.

Det er uklart, hvem der fremover vil have det juridiske og økonomiske ansvar for affaldshåndteringen, når Miljøstyrelsen bliver den endelige klassificeringsmyndighed, og

kommunerne skal vejlede og håndtere sagerne i praksis. Hvis der opstår klager over en klassificering, som har ført til en bestemt håndtering, er vi usikre på, hvem der skal varetage klagesagen, og hvor det juridiske og økonomiske ansvar i sidste ende ligger. Dette skaber usikkerhed om, hvornår noget er en egentlig klassificering, eller blot en vejledning. Kommunerne har stadig et vejledningsansvar, men vi kan ikke træffe endelige afgørelser baseret på de konkrete oplysninger i sagen. Der er behov for klarhed over, hvornår vores ansvar stopper, og Miljøstyrelsens ansvar begynder.

Nedrivningsbranchen er en sektor, hvor der sjældent er tid til at vente på en afgørelse om klassificering. Vi frygter, at flere vil påbegynde deres arbejde før tid og dermed ikke sortere affaldet korrekt, hvis Miljøstyrelsen er lang tid om at behandle anmodninger om klassificering og der ikke findes en lokal forankret tilsynsmyndighed, som kan give afgørelser på stedet.

Det bør desuden overvejes, hvad det betyder for kommunernes økonomi, hvis klassificeringsopgaven flyttes på papiret, men ikke i praksis. Dette har skabt tvivl om, hvorvidt der følger økonomiske midler med til at kunne varetage vejledningsopgaven, eller om det betyder, at kommunernes DUT-midler reduceres. Miljøstyrelsen har flere gange svaret, at praksis ikke bliver meget anderledes end nu. Hvis kvaliteten skal opretholdes og gerne løftes generelt for at nå de overordnede mål, er det væsentligt, at finansieringen af kommunernes opgaver tænkes ind fra begyndelsen.

Ny lovgivning mangler at adressere alvorlige udfordringer

Det er lovpligtigt at anmelde byggeaffald ved større renoveringer og nedrivninger. Alligevel er det stadig alt for lidt byggeaffald, der i dag bliver anmeldt. Det besværliggør sporbarhed og kontrol med affaldsstrømme, hvilket ikke adresseres i den nye lovgivning. Der er behov for at kunne stille klare krav til alle aktører i affalds-/ressourcekæden som sikrer sporbarheden af alle affaldsfraktioner igennem hele værdikæden. Disse ønsker til krav, vil blive uddybet herunder:

Transportører

Bygge- og anlægsaffaldsnetværket på Sjælland og Bornholm foreslår, at transportøren kun må transportere bygge- og anlægsaffald, der er blevet korrekt klassificeret og affaldstypebestemt. Det er bør være transportørens ansvar at sikre, at hvert stykke affald er forsynet med et unikt løbenummer. Dette løbenummer skal udleveres ved afhentning og afleveres til modtageanlægget, hvilket vil muliggøre at spore affaldets oprindelse og håndtering gennem hele affaldskæden.

Modtageanlæg

Bygge- og anlægsaffaldsnetværket på Sjælland og Bornholm ønsker at gøre Miljøstyrelsen opmærksom på, at fra 2025 vil det ikke længere være kommunernes ansvar at føre tilsyn med modtageanlæg. Denne ændring i tilsynsansvaret vil gøre det udfordrende for anvisningskommunerne at sikre, at affaldet håndteres i overensstemmelse med de gældende regler. Da Miljøstyrelsen fremover skal føre tilsyn med disse virksomheder, er der en risiko for, at sporbarheden forsvinder. Når forskellige myndigheder er ansvarlige for opfølgning på sporbarheden, kan det resultere i, at ansvaret falder mellem to stole, og sporbarheden går tabt. For at undgå dette bør det fremgå af affaldsregistret, hvilke affaldstyper og EAK-koder de forskellige modtageanlæg må modtage, så miljømyndigheden kan tilgå denne viden og sikre en ensartet og effektiv kontrol.

Vi ønsker desuden at præcisere undtagelserne for sortering af bygge- og anlægsaffald, der er egnet til materialenyttiggørelse. Det bør præciseres, hvilke typer affald der kan blandes i en samlet container, og hvilke modtageanlæg der er godkendt til at håndtere specifikke blandinger af fraktioner. Desuden bør det være obligatorisk at angive en årsag til, hvorfor fraktionerne ønskes sammenblandet. Sammenblanding bør kun være tilladt, hvis der er væsentlige ulemper forbundet med udsortering hos affaldsproducenten. Dette vil sikre, at affaldet håndteres på en måde, der maksimerer genanvendelsespotentialet og minimerer miljøpåvirkningen.

Som bekendtgørelsen er, kan en affaldsproducent indgå en aftale med et modtageanlæg om, at de håndterer den blandede fraktion. I praksis vil dette dog ofte medføre en forringelse af kvaliteten af de ressourcer, der gerne skulle være resultatet af sorteringen. Det er vigtigt at bemærke, at vi fremover ikke kan kontrollere, om modtageanlæggene kan håndtere dette, da vi ikke har tilsyn med dem. Derfor bør det overvejes, om aftalen mellem affaldsproducent og modtageanlæg kan skærpes for at sikre korrekt håndtering.

I praksis bør affaldsproducenter ikke kunne aflevere affald uden løbenumre og specifikationer. Desuden bør modtageanlæg ikke kunne modtage affald uden, at de selvsamme oplysninger følger affaldet/ressourcerne. Der bør desuden stilles krav til, at alle affalds- og ressourcestrømme, som forlader modtage- og behandlingsanlæggene, deklarerer i overensstemmelse med ensartede retningslinjer. Sporbarhed og deklarering vil sikre kvalitet, værdi og markedspotentiale for de ressourcer, som udvindes og produceres. Der skal desuden være en tydelig ansvarsfordeling for, hvem der sikrer korrekt indberetning og sporbarhed. Dette skal ske i sammenhæng med anden relevant lovgivning.

Miljøstyrelsen bør fokusere på at sikre sporbarheden gennem tilsyn på modtageanlæggene frem for at prioritere klassificeringsopgaven. Vi er enige i, at det er Miljøstyrelsens ansvar at føre tilsyn med modtageanlæggene for at sikre høj kvalitet og ensartethed over hele landet.

Det er vigtigt, at der er gennemsigtighed i, hvad der i praksis foregår, for at opretholde tilliden til systemet og sikre, at affaldet håndteres korrekt.

Sortering af affald under 1 ton

Vi stiller spørgsmålstejn ved, hvorfor det fortsat er tilladt at undlade sortering af affald under 1 ton, jf. §67 stk. 5. Kildesortering er essentiel for en effektiv affaldshåndtering, og det virker inkonsekvent, at vi skal sortere vores dagrenovation, men ikke byggeaffald. For at sikre en sammenhængende og effektiv affaldshåndtering bør sorteringskravet gælde for alt affald, uanset mængde.

Genbrugspladser

Vi anbefaler, at byggeaffald på under 1 ton anmeldes til kommunen for at sikre korrekt håndtering og undgå spredning af miljøskadelige stoffer til uforurenede affald, når forurenede byggeaffald afleveres på genbrugspladser. Der mangler kontrol med modtagelsen af affald på genbrugspladserne, hvilket ikke bliver adresseret i bekendtgørelsen. Utilstrækkelig overvågning af mængder og kvalitet betyder, at der ikke er tilstrækkelig kontrol med, om affaldet er anmeldt, farligt eller sorteret korrekt. For at forbedre dette bør der indføres strengere kontrolprocedurer og krav til dokumentation ved modtagelse af affald på genbrugspladserne.

Robotsorteringsanlæg

Blandede fraktioner forringer kvaliteten og potentialet for genanvendelse og genbrug. Bekendtgørelsen tager ikke højde for, at der i fremtiden vil komme flere robotsorteringsanlæg, som kan opnå godkendelse til at modtage blandede fraktioner. Dog vil affaldet stadig blive forurenede af blandingerne, trods robotsortering. Hvis træ blandes med beton, asfalt og jord, kan selv ikke et godt robotsorteringsanlæg gøre træet uforurenede igen, hvilket forringer mulighederne for genanvendelse eller genbrug af fraktionerne. Bekendtgørelsen bør tage højde for, at der er et marked med stor efterspørgsel på ulovligt blandede affaldscontainere. Nogle modtagevirksomheder vil finde det attraktivt at udbyde og modtage blandede fraktioner, selvom det ikke er muligt at opnå lige så rene fraktioner som ved kildesortering. På baggrund af vores praktiske erfaring mener vi, at der er behov for en skærpelse af reglerne for at undgå sammenblandede fraktioner i videst muligt omfang. Potentialet for genanvendelse forringes allerede ved manglende sortering ved kilden.

Overskudsmaterialer

Overskudsmaterialer er i dag ikke tilstrækkeligt reguleret. Bekendtgørelsen undtager byggeaffald, som ikke stammer fra nedrivning eller renovering, hvilket muligvis bygger på den fejlagtige antagelse, at der kun opstår en lille mængde affald ved nybyggeri. I praksis betyder dette, at en betydelig mængde ressourcer af høj kvalitet risikerer at gå tabt. Selvom der er et generelt krav om sortering i bekendtgørelsen, bør der være særlig fokus på, at affald fra nybyggeri ofte indeholder overskudsmaterialer og andre ressourcer, som nemt kan genbruges og genanvendes. Desværre ender disse materialer ofte til forbrænding på grund af manglende sortering.

Der bør overvejes, om overskudsmaterialer skal betragtes som affald og fortsat reguleres som sådan. Det bør specificeres, at disse materialer ikke er affald og derfor ikke kan bortskaffes som affald. Overskudsmaterialer skal genbruges og opbevares som genbrugsmaterialer.

Den nuværende regulering på dette område er utilstrækkelig, og myndighederne kan ikke klassificere disse materialer ved tilsyn. Klassificeringen udfordrer tilsynene yderligere, da myndigheden ikke kan bestemme, om materialer i fremtiden er affald eller ej. For eksempel bør nyt træ direkte fra byggemarkedet ikke kunne blandes med træ fra nedrivning i samme container, men skal håndteres separat for at sikre kvalitet og øge genbrugsmulighederne. Overskudsmaterialerne bør ikke sorteres til genanvendelse, men i stedet til genbrug.

Undtagelser fra undtagelser

Netværket mener, at listen i § 67 stk. 7 pkt. 1 ikke er tilstrækkeligt detaljeret og specificeret til at danne grundlag for entydige afgørelser. I udkastet til bekendtgørelsen nævnes kun, at plast, gips, stenuld og glas altid skal udsorteres. Vi foreslår, at listen vendes om, således at bekendtgørelsen bygges op omkring, at alt affald skal sorteres separat. Herefter kan der indføres undtagelser for, hvad der må sammenblandes, hvis der er en aftale med et modtageanlæg, der kan håndtere de sammenblandede fraktioner. Dette vil give myndighederne bedre muligheder for at kontrollere, om sammenblandingen sker efter forskrifterne, samt øge genanvendelsen af bygge- og anlægsaffaldet.

Som det er nu, er denne liste ikke uddybende nok, hvilket betyder, at meget affald vil miste sit potentiale for genanvendelse, hvis det indgår i en sammenblanding. For eksempel vil manglende renhed i en træfraktion medføre, at den let mister en del af sin potentielle kvalitet. Ved i stedet at specificere, hvilke fraktioner der kan sammenblandes uden at påvirke mulighederne for genanvendelse af affaldet, frem for hvilke der ikke må, kan det sikres, at flere materialer bevarer deres genanvendelsespotentiale og dermed bidrager til en mere bæredygtig affaldshåndtering.

Vores anbefalinger og fremtidigt samarbejde

I dette hørings svar har vi fremhævet flere centrale udfordringer ved den foreslåede bekendtgørelse om affald. Vi har påpeget behovet for klarere krav til klassificering og sporbarhed af bygge- og anlægsaffald, samt nødvendigheden af at sikre, at affaldsstrømme kan følges og kontrolleres effektivt. Vi har også understreget vigtigheden af at præcisere undtagelserne for sortering af affald og at sikre, at overskudsmaterialer håndteres korrekt for at bevare deres genanvendelsespotentialer.

Der er en manglende sammenhæng mellem den politisk vedtagne hensigt og bekendtgørelsens effekt i praksis. Bekendtgørelsen tager ikke udgangspunkt i, at byggeaffald ofte indeholder mange ressourcer, og det er disse, der bør reguleres, frem for at ende alt for langt nede i affaldshierarkiet. For at opnå en mere bæredygtig affaldshåndtering er det afgørende, at reglerne tilpasses, så de bedre afspejler de faktiske forhold og udfordringer i bygge- og anlægssektoren.

Vi vil også gerne fremhæve den omfattende kompetence, som kommunerne har opbygget inden for klassificering af affald. Denne ekspertise er afgørende for en effektiv og korrekt håndtering af affald, og det er vigtigt, at Miljøstyrelsen anerkender og inddrager denne viden i det fremtidige arbejde. Når hjemlen til afgørelser fjernes, mister vi mulighed for at lave tilsyn på bygge- og anlægsaffald. Derfor anbefaler Netværket for bygge- og anlægsaffald på Sjælland og Bornholm, at hjemlen til at træffe afgørelser om, om noget er affald og klassificering heraf, beholdes hos kommunerne. Dermed kan kommunerne og Miljøstyrelsen samarbejde om, at kun de bedste løsninger implementeres, og at målene for cirkulær ressourceanvendelse og miljøbeskyttelse opnås.

Vi håber, at vores anbefalinger vil blive taget i betragtning og vil indgå i de videre overvejelser omkring revidering og udmøntning. Sjællandsnetværket deltager gerne i det videre samarbejde om dette.

Med venlig hilsen,

Netværket for Bygge- og Anlægsaffald på Sjælland og Bornholm

31. oktober 2024

Til Miljøministeriet

Sendt til: mim@mim.dk

med Cc. til tobec@mim.dk, anmnmv@mim.dk og nilas@mim.dk

Journalnummer 2023-9870

Høringssvar til udkast om udkast til bekendtgørelse om affald

Brancheforeningen Genanvend Biomasse (GB) takker for muligheden for at give høringssvar i forhold til bekendtgørelsen.

Genanvend Biomasse har rundsendt høringsmaterialet til medlemskredsen for input og drøftet disse på et møde.

Brancheforeningen Genanvend Biomasse arbejder for at skabe og formidle viden om cirkulær anvendelse af biomasse til gavn for klima og miljø. Derfor har ændringer i affaldsbekendtgørelsen foreningens generelle interesse.

Klassificering af affald

Brancheforeningen er positive i forhold til at Miljøstyrelsen overtager ansvaret for klassificering af affald fra kommunalbestyrelserne, så kun en myndighed er ansvarlig. GB håber, at det kan medføre hurtigere og fagligt velkvalificerede afgørelser om affald/ikke affald (biprodukter) og dermed være med til at mindske det administrative besvær for virksomheder med anlæg i flere kommuner ved at der kun skal træffes en afgørelse nationalt.

GB vil gerne vide mere om, hvordan de konkrete procedurer og sagsbehandlingen bliver fremover for klassificering af affald. GB vil derfor opfordre til at Miljøstyrelsen afholder et webinar inden årsskiftet og oplyser om dette samtidig med, at der bliver en dialog om interessenternes bekymringer.

GB er generelt bekymrede for, om Miljøstyrelsens overtagelse af klassificering kan være i drift og om de rette kompetencer er på plads til 1. januar 2025 – om kun 2 måneder.

Brancheforeningen vil også gerne have klarhed over, hvad flytning af kompetence af klassificering af affald til Miljøstyrelsen har af betydning for kommunernes involvering i forhold import af affald/biprodukter. GB vil gerne have bekræftet om Miljøstyrelsen overtagelse af klassificering også gælder ved import af biprodukter, hvor der kan opstå tvivl om materialet, som importeres, er biprodukt eller affald. Vil ændring af affaldsbekendtgørelsen medføre ændringer i procedurer i forhold til import af organisk affald til nyttiggørelse?

Ligeledes er brancheforeningen interesseret i at forstå, om ændring af klassificeringen vil have betydning for fremtidige ændringer af Bekendtgørelse om anvendelse af affald til jordbrugsformål.

Modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg

GB støtter op om at der bliver øget modtagekontrol på forbrændingsanlæg for at sikre større genanvendelse af affald og bidrage til en cirkulær økonomi. GB ser et stort behov for at begrebet ”mere end et ikke uvæsentligt omfang affald egnet til materialenyttiggørelse” defineres og forklares yderligere, så det kan fungere i praksis for de ansatte på affaldsforbrændingsanlæg, som skal udføre den konkrete modtagekontrol. Desværre giver udkast til Vejledning om modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg, som er sendt i høring parallelt, ikke den store hjælp til at afklare begrebet, der henvises til en guide, som er under udarbejdelse.

Brancheforeningens medlemmer driver forbehandlingsanlæg og affaldsbehandlingsanlæg, hvor der vil forekomme rejekt og sorteringsrester, som ikke kan genanvendes. Der bør ved modtagekontrollen på affaldsbrændingsanlæg være muligt at tage hensyn til dette ved udvælgelse af affaldslæs. Det er Miljøstyrelsen, som både vil være myndighed på tilsyn på affaldsbehandlingsanlæg og klassificering af forbrændingsegnet affald samt modtage indberetninger fra modtagekontrollen på affaldsforbrændingsanlæg. Miljøstyrelsen bør derfor kunne findes en smidig løsning, som sikrer at ressourcerne til modtagekontrol udnyttes, så der giver mest miljømæssig værdi.

Genanvend Biomasse håber, at høringsvaret vil blive brugt konstruktivt - og vi stiller os naturligvis også til rådighed for en yderligere dialog om dette.

Vi forbeholder os ligeledes ret til at vende tilbage med yderligere information, hvis vi finder behov herfor.

På Brancheforeningens vegne og med venlig hilsen

Bjarne F. Larsen
Formand for Genanvend Biomasse

Julie Lykke Jacobsen
Sekretariatsleder Genanvend Biomasse

Miljø- & ligestillingsministeriet
Journalnummer: MST-2023-9870

31. oktober 2024

Genvindingsindustriens hørings svar til revision af affaldsbekendtgørelsen

Genvindingsindustrien takker for muligheden for at kommenterer på revision af affaldsbekendtgørelsen. Kommentarerne til modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg, skal ses i sammenhæng med Genvindingsindustriens hørings svar i forhold til vejledning om modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg, som er vedlagt som bilag.

Kapitel 3 – klassificering

I forbindelse med at klassificering af affald rykker fra kommunerne til Miljøstyrelsen vil Genvindingsindustrien gerne understrege vigtigheden i hurtig sagsbehandlingstid. I de tilfælde hvor der er tvivl om klassificeringen, og Miljøstyrelsen skal inddrages, er det vigtigt med et hurtigt svar, så både kommunen og virksomhederne kan komme videre. Det anbefales, at der laves en evaluering af sagsbehandlingstiderne inden for de første måneder og derefter løbende, hvor det afklares, om der er behov for at afsætte flere ressourcer.

I forhold til § 5 bliver det fremadrettet Miljøstyrelsen, der skal træffe afgørelser om affaldsfasens ophør. I forhold til eksisterende end-of-waste afgørelser udført af kommunen er der behov for afklaring af hvorvidt de forsat er gældende. Genvindingsindustrien opfordrer til, at eksisterende end-of-waste afgørelser fastholdes, og altså forsat er gældende, hvilket Miljøstyrelsen bør komme med en udtagelse om. Hvis der er behov for ændringer i eksisterende afgørelser, så kan Miljøstyrelsen kontakte den virksomhed, der potentielt bliver berørt og indlede dialog for at sikre en afklaring.

§ 41 – ændring af kombineret indsamling i kommunerne

Som følge af implementering af udvidet producentansvar på emballage må kommunerne ikke ændre de ordninger, der indeholder emballage i tildelingsperioden. Af udkastet til bekendtgørelsen fremgår det, at kommunerne kan ændre deres kombineret indsamlinger, såfremt de giver besked mindst 1 måned forud for begyndelse af en ny tildelingsperiode. En måned virker som urealistisk kort tid for Dansk Producentansvar til at inddrage det i deres tildeling og ligeledes for indsamlingsvirksomhederne til at tilpasse deres materiel. Der opfordres til, at tage en dialog med Dansk Producentansvar for at sikre tilstrækkelig tid at inkludere ændringer i tildelingen. Som minimum bør orientering om ændringer i kombineret indsamling ske minimum tre måneder forud for en ny tildelingsperiode. Hvis Dansk Producentansvar vurderer at orienteringen skal ske tidligere, støtter Genvindingsindustrien op om det.

Kapitel 7 - modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg

Der henvises til Genvindingsindustriens hørings svar i forhold til vejledning om modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg. Hørings svaret er indsat som bilag. Hovedpunkterne i hørings svaret er:

- Definitionen af "ikke uvæsentlige mængder" er ikke nærmere beskrevet hvilket giver et unødigt stort fortolkningsgrundlag
- Der skal være særskilt regulering for restfraktion fra sorteringsanlæg
- Administrative afvisninger skal også gælde, hvor der kan være tvivl

- Modtagekontrol for indsamlingsvirksomheder skal tilpasses
- Modtagekontrol skal også omfatte husholdningsaffald

Udover overstående gøres der særligt opmærksom på, at det af bestemmelserne bør fremgå, at der stilles krav til billeddokumentation ved afvisning af et læs. Det er fremadrettet Miljøstyrelsen, der har kompetencer til klassificering, og det er ligeledes dem, der skal vurdere, som afvisningen skal følges op med tilsyn. For at træffe denne beslutning er der behov for dokumentation, som Miljøstyrelsen kan tage udgangspunkt i.

§ 64 stk. 6 – krav til brug af klare plastsække til forbrændingseget affald

Brug af klare plastsække til forbrændingseget affald kan gøre modtagekontrol på forbrændingsanlæg nemmere. For at sikre effektiv implementering er der dog flere ting, der skal tages højde for:

- Virksomheder skal have mulighed for at opbruge et eventuelt lager efter d. 1. juli 2025
 - o Det er forventeligt begrænset, hvor mange der har et lager efter d. 1. juli, men virksomheder der har affaldsposer på lager, skal de have mulighed for at bruge dem op.
- Det skal være muligt at aflevere forbrændingseget affald uden brug af affaldssække
 - o Virksomheder der har en løsning, hvor der ikke er behov for affaldsposer, skal forsat have mulighed for at aflevere forbrændingseget affald uden brug af affaldsposer. Det kan f.eks. være forbrændingseget affald fra byggepladser.
- Reguleringen skal ikke begrænse brug af genanvendt plast til plastsække
 - o Det er forventningen at formuleringen "klare plastsække" ikke begrænser muligheden for at anvende genanvendt plast fra husholdninger til fremstilling af affaldsposer. Viser det sig at det begrænser muligheden, så skal reguleringen ændres. Genanvendelse af plast fra husholdninger er udfordret. Et af de oplagte steder at bruge det er i affaldssække, hvorfor skal bruges ikke begrænses

§ 67 – bygge og anlægsaffald

I forhold til sortering på byggepladser, så henvises der dels til kravene om sortering i § 64 og til en liste i § 67 stk. 2. Flere af punkterne fremgår på begge lister, imens nogle kun fremgår på en af listerne.

Dansk Erhverv opfordrer til at vælge en af nedenstående to muligheder:

- Sikre at der ikke er overlap mellem de to lister, altså at listen i § 67 alene indeholder nye fraktioner, der ikke er nævnt i § 64.
- Sikre at alle fraktioner nævnt i § 64 også fremgår af listen i § 67

Baggrunden for at ændre i listerne er, at reducere muligheden for misforståelser, så det er helt tydeligt, hvilke fraktioner, der som minimum skal sorteres i.

Med venlig hilsen

Marianne Ladekarl Thygesen
Sekretariatschef

Bilag 1

Hørings svar til vejledning om modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg

Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien takker for fremsendelse af udkastet til vejledningen og for muligheden for at afgive høringssvar.

Begge organisationer støtter op om øget modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæggene, som skal medvirke til at affald, der kan genanvendes ikke forbrændes. Det er et skridt på vejen mod en mere cirkulær økonomi. I forhold til hvad der er praktisk muligt, er vi glade for, at der i de fleste tilfælde vil være tale om administrative afvisninger, hvor affaldet bliver brændt, da det ikke er muligt at tage det retur.

Den foreslået regulering sikrer på mange områder en indsats, der er til gavn for miljøet, men på flere områder mener organisationerne, at der er behov for tilpasning, hvilket fremhæves i punkterne herunder.

Afvisning af affaldslæs der indeholder ”et ikke uvæsentligt omfang affald egnet til materialenyttiggørelse”

Affaldslæs ”der indeholder mere end et ikke uvæsentligt omfang affald egnet til materialenyttiggørelse, skal afvises”. Definitionen af ”ikke uvæsentlige mængder” er ikke nærmere beskrevet hvilket giver et unødigt stort fortolkningsgrundlag. Der bør angives en procentsats, for hvor meget affald egnet til materialenyttiggørelse affaldslæsset skal indeholde, før det afvises. Procentsatsen skal angives, så det svarer til det antal afvisninger, man forventer at kunne føre tilsyn med, hvorved det er de læs, der indeholder mest affald til materialenyttiggørelse, der afvises. Er der tvivl om det overstiger grænsen, så skal affaldslæsset ikke afvises.

Den fastsatte grænseværdi skal ligeledes sikre, at færre læs bliver afvist, hvor der efterfølgende er tvivsspørgsmål i forhold til, om der er en betydelig mængde affald egnet til materialenyttiggørelse. Viser det sig, at der kun er et mindre antal affaldslæs, der bliver afvist, kan grænseværdien reduceres, hvor det forsigtigt sikres, at der er ressourcer til at følge op på tilsyn, når læs bliver afvist.

Med vejledningen indføres der også mulighed for at afvise affaldslæs hvor det vurderes, at der ”potentielt” kan være ikke uvæsentlige mængder affald til materialenyttiggørelse. Et læs kan altså blive afvist uden nærmere undersøgelser eller dokumentation, hvis det potentielt har ikke uvæsentlige mængder genanvendeligt affald. Der er forståelse for, at det ikke nødvendigvis er muligt at undersøge hele læsset, men hvor der er usikkerhed, bør læsset som minimum alene afvises administrativt, og så skal Miljøstyrelsen lave den egentlige klassificering på baggrund af billede dokumentation. Det er Miljøstyrelsen, der bliver myndighed i forhold til klassificering.

Overstående er gældende for affald, der i første led sorteres som forbrændingseget affald, f.eks. på et kontor. Der skal gælde anden regulering, når det forbrændingseget affald er restfraktionen efter sortering af genanvendeligt affald – se næste afsnit.

Særskilt regulering for restfraktion fra sorteringsanlæg

I henhold til den foreslået regulering skal forbrændingsanlæg afvise læs, der indeholder et ikke uvæsentligt omfang affald egnet til materialenyttiggørelse. Afvisningen skal ske på baggrund af en visuel vurdering efterfulgt af en egentlig klassificering af Miljøstyrelsen.

I mange tilfælde kan overstående proces give et retvisende billede af sammensætningen af et læs, men ikke i alle. I Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien ser vi en særlig udfordring, når affaldet kommer fra affaldssorteringsanlæg. Her sorteres affaldet til henholdsvis genanvendelse og en rest fraktion til forbrænding. Ved en visuel vurdering og efterfølgende klassificering ud fra billeder, kan den andel der går til forbrænding nemt blive anset som egnet til genanvendelse. Det kan f.eks. være et læs kun med beskidt pap eller sorteret plastik, som ikke kan genanvendes.

I Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien ser vi det som særligt problematisk, hvis restfraktionen efter sortering skal undergå samme modtagekontrol, som forbrændingseget affald der kommer direkte fra affaldskilden. Når det har undergået sortering på et anlæg, har man lige præcist taget stilling til, hvad der kan genanvendes, og hvad der ikke kan. For plastik har Miljøstyrelsen tidligere vurderet, at op mod 54 procent af det indsamlet husholdningsplast ikke kan genanvendes. Derfor kan der forventes store mængder plast til forbrændingsanlæggene fra sortering af plastaffald, men problemstillingen vil også være relevant for andre affaldstyper.

Hvis vi skal sikre forsat sortering af affald i Danmark, og hvis vi ikke ønsker at eksportere affald til forbrænding, så er der behov for at finde en løsning, som sikrer, at affaldsbehandlere ikke skal være bekymret for at sende restfraktion efter sortering til forbrænding i Danmark. Der er behov for, at der tages højde for denne forskel ved aflevering af affald til affaldsforbrændingsanlæg. Det kan passende skrives ind i vejledningen, at affald der har undergået en sortering ved godkendte affaldsbehandlere ikke bør falde under samme modtagekontrol ved forbrændingsanlæggene.

Der skal selvfølgelig forsat være mulighed for kontrol og gennemførelse af tilsyn ved behandlingsanlæggene. Affaldssorteringsanlæg modtager affald til videre sortering. Et tilsyn ved dem vil dermed være betydeligt anderledes end et tilsyn ved den affaldsproducerende virksomhed. Ved sorteringsanlægget kan der ikke føres tilsyn med om affaldet kommer i den "rigtige spand" (altså papir i papir, metal i metal osv.). Det skal altså være en helt anden type tilsyn, hvilket bør fremgå af vejledningen.

Administrative afvisninger skal også gælde, hvor der kan være tvivl

Det fremgår af vejledningen at administrative afvisninger alene skal finde sted, når fysisk afvisning ikke er muligt. Det skal udvides til også at omfatte tilfælde, hvor der er tvivl, om andelen af ikke uvæsentlige mængder affald til materialenyttiggørelse er høje nok til en afvisning. De administrative afvisninger kan selvfølgelig følges op med tilsyn fra enten kommunen eller Miljøstyrelsen.

Begrundelsen for at der alene skal ske administrative afvisninger i tvivl spørgsmål er dels at vurderingen kan være forkert, og dels fordi potentielt genanvendeligt affald kan være blevet forurenset, enten før det er smidt ud eller i forbindelse med indsamlingen, hvorved det kan syne genanvendeligt, men det er det ikke. Afvises det fysisk vil det ikke føre til genanvendelse.

Modtagekontrol for indsamlingsvirksomheder skal tilpasses

Den forslået regulering ligger op til, at affaldsforbrændingsanlæg skal afvise affaldslæs, hvilket efter endelig klassificering ved Miljøstyrelsen, kan føre til tilsyn. Når det er en indsamlingsvirksomhed, der afleverer affaldet til forbrændingsanlægget, skal tilsynet ske ved indsamlingsvirksomheden. Selvom indsamlingsvirksomheden overtager ansvaret for affaldet, så er der flere grunde til, at det ikke er hensigtsmæssigt, at tilsynet gennemføres ved dem.

Indsamlingsvirksomhederne indsamler affald og gennemføre som oftest ikke yderligere sortering af forbrændingseget affald, før det køres til forbrænding. Derfor vil det være begrænset, hvad der kan føres tilsyn med i forhold til affaldstilsynet. Der kan føres tilsyn med, om indsamlingsvirksomheden sorterer det affald der fremkommer på deres egen adresse korrekt, men det vil kun være en meget lille andel, af det affald de kører til forbrænding. Tilsynet vil derfor have begrænset effekt.

Derudover har indsamlingsvirksomheden ingen myndighed overfor de affaldsproducerende virksomheder. Det er Miljøstyrelsen og kommunerne, der er ansvarlige i forhold til affaldstilsyn ved de affaldsproducerende virksomheder. Indsamlingsvirksomheden kan afvise at medtage affaldet og vejlede deres kunder, men de kan ikke føre tilsyn og pålægge de affaldsproducerende virksomheder at ændre praksis.

Samlet medvirker det til, at modtagekontrol for indsamlingsvirksomheder skal tilpasses for at sikre optimal effekt. Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien foreslår, at der skal gennemføres modtagekontrol med affaldslæs fra indsamlingsvirksomheder, men i stedet for at føre tilsyn ved indsamlerne, skal indsamlerne bidrage med viden om, hvilke virksomheder affaldet kommer fra, hvorefter der kan føres tilsyn ved de pågældende virksomheder. Da indsamlerne ofte indsamler fra flere affaldsproducerende virksomheder i samme læs, kan de ikke sige præcist, fra hvilken virksomhed affaldet stammer fra, men de skal hjælpe med at identificere det bedst muligt.

Modtagekontrol skal også omfatte husholdningsaffald

På lige fod med erhvervsaffald kan der også være for meget affald til materialenyttiggørelse i husholdningsaffaldet, derfor skal det selvfølgelig også omfattes. Ligesom med ruteindsamling ved virksomheder så kan afvisning for husholdningsaffald give vished om, hvor der er udfordringer.

På vegne af Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien

Marianne Ladekarl Thygesen
malt@danskerhverv.dk

29.10.2024

Miljøministeriet

Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen j.nr. 2023-9870 (GRAKOM)

Høringssvar vedr. høring over udkast til bekendtgørelse om affald

GRAKOM vil gerne takke for muligheden for at afgive høringssvar. GRAKOM har den 23. og 30. september 2024 modtaget materiale vedrørende høring over udkast til bekendtgørelse om affald. GRAKOM har nedenstående bemærkninger til udkast til bekendtgørelsen.

GRAKOM er erhvervsorganisationen for den grafiske branche og kommunikationsindustrien. Den grafiske branche i Danmark har siden 1990'erne arbejdet målrettet på at reducere miljøbelastningen fra fremstilling af grafiske produkter, bl.a. gennem fokus på at valg af råvarer og behandling af restprodukter fra produktionen sker på en sådan måde, at det mest muligt fremmer en effektiv videre genanvendelse og udnyttelse af såvel udtjente produkter som restprodukter fra de grafiske virksomheders egne produktionsaktiviteter. Som særlig indsats kan nævnes, at langt hovedparten af den samlede produktion af grafiske produkter i Danmark produceres på trykkerier, der er Svanemærket. Som kriterie for svanemærkning af trykkerier stilles særlige krav til produkters genanvendelighed og spild af råvarer.

GRAKOM har bemærkning til kapitel 3, afsnit om *Klassificering* og afsnit om *Affaldets ophør*. Det følger af udkast til ny bekendtgørelse om affaldstilsyn, der har været i høring tidligere på året, at det forsat vil være kommunerne, der er affaldstilsynsmyndighed for den type virksomheder, som GRAKOMs medlemmer repræsenterer. Når klassificeringskompetencen overgår fra kommunerne til Miljøstyrelsen, vil GRAKOMs medlemmer blive underlagt to myndigheder på affaldsområdet i relation til den grundlæggende affaldsregulering. I praksis betyder det, at når en kommune fører affaldstilsyn, og der fx opstår behov for en nærmere vurdering og klassifikation af, hvilken type affald, der er tale om, fx om en dåse er farligt affald eller ej, kan kommunen ikke afgøre dette/træffe afgørelse herom men alene vejlede om, hvorvidt det er tilfældet eller ej.

Med denne opdeling af myndighedskompetencen på affaldsområdet synes der at være en risiko for, at GRAKOMs medlemmer vil opleve en mere bureaukratisk og mindre smidig sagsbehandling samt eventuel længere sagsbehandlingstid i

forbindelse med afgørelser om klassificering af affald. Dette vil kunne påføre GRAKOMs medlemmer nye administrative byrder i form af øget ressourceforbrug i forbindelse med myndighedernes sagsbehandling samt helt generelt unødige omkostninger i forbindelse med håndtering og bortskaffelse af affald. Det fremgår ikke af det fremsendte høringsbrev, hvilke erhvervsøkonomiske konsekvenser ændringen af klassificeringskompetencen vil medføre.

GRAKOM har bemærket, at det fremgår af miljøstyrelsens hjemmeside om klassificering at *"Kommunerne vil fortsat kunne vejlede virksomhederne om klassificering på baggrund af Miljøstyrelsens vejledninger og afgørelser, ligesom kommunerne fortsat skal modtage anmeldelser og håndtere anvisninger. I efteråret 2024 vil der komme mere information om klassificering, bl.a. afholder Miljøstyrelsen en række webinarer"*. GRAKOM finder, at de omtalte aktiviteter kan være et godt afsæt for implementeringen af ændringen af myndighedskompetencen. GRAKOM vil dog også understrege, at det bør sikres, at der skabes grundlag for en smidig, hurtig og effektiv sagsbehandling.

GRAKOM imødeser, at de omtalte aktiviteter, herunder udarbejdelse af de omtalte vejledninger fra Miljøstyrelsen samt grundlag for en tilfredsstillende sagsbehandling i øvrigt, foreligger ved bekendtgørelsens ikrafttrædelse.

Venlig hilsen

Per Kaae Hansen

Rådgivningschef

Miljøministeriet
Cirkulær Økonomi
Frederiksholms Kanal 26
1220 København K

Journalnummer: 2023-9870

Sendt pr. mail til mim@mim.dk med kopi til tobec@mim.dk, anmrv@mim.dk og nilas@mim.dk.

Jeres ref.: CBREI

Vores ref.: cw

Kundenr.:

Dato: 25-10-2024

Høring – MIM – Bekendtgørelse om affald (styrket affaldstilsyn, sorteringskrav pba. selektiv nedrivning)

International Transport Danmark, ITD, kvitterer for fremsendte høring vedrørende bekendtgørelse om affald.

Med *Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi (2020)* og *Opfølgende aftale om klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi (2022)* er det aftalt at indføre styrket og risikobaseret affaldstilsyn og samle administrations- og tilsynsopgaverne på affaldsområdet, at styrke modtagekontrollen på forbrændingsanlæg samt øge tilsynsfrekvensen i forbindelse med overførsel af affald.

ITD bakker op om EU og Danmarks ambition om affaldsforebyggelse og øget genanvendelse af affald. ITD har dog følgende bemærkninger til forslaget:

Klassificeringskompetencen

ITD er tilfreds med, at Miljøstyrelsen overtager hele ansvaret for klassificering af affald fra kommunerne fra 2025, og at § 4 således ændres til, at Miljøstyrelsen træffer afgørelse om, hvorvidt et stof eller en genstand er affald, og hvilken type affald der i så fald er tale om.

Vi finder det fornuftigt med en centralisering, som vil sikre en harmoniseret klassificering af affald på tværs af kommunegrænser. Vi opfordrer til, at Miljøstyrelsen på sin hjemmeside gør informationer og værktøjer tilgængelige, så virksomheder fortsat har mulighed for at klassificere "ukompliceret" affald uden myndighedernes assistance.

Skærpelse af modtagekontrollen på forbrændingsanlæg

Reglerne for modtagekontrollen på forbrændingsanlæg ændres, således at forbrændingsanlæggene fra 2025 forpligtes til at afvise affaldslæs, der indeholder så meget genanvendeligt affald, at det samlede affaldslæs klassificeres som genanvendeligt. Forbrændingsanlæggene forpligtes samtidig til at give en tilbagemelding til relevante myndigheder med henblik på at føre affaldstilsyn hos den relevante affaldsproducent eller affaldsindsamler.

Til reglerne i det nye kapitel 7 har vi følgende bemærkninger:

Til § 52 anlæggets pligt til ved modtagelse at indhente oplysninger, anmoder ITD om en præcisering af:

Stk. 2, pkt. 1: Dokumenterne bilag 1B og VII må foreligge og fremvises elektronisk.

Stk. 2, pkt. 2: "kopi af vognmandstilladelse" ændres til "bekræftet kopi af fællesskabstilladelse", se [Fællesskabstilladelsen \(fstyr.dk\)](http://fællesskabstilladelsen.fstyr.dk)

Retssikkerhed

Hvis et affaldsforbrændingsanlæg vurderer, at et affaldslæs indeholder et ikke uvæsentligt omfang affald egnet til materialenytiggørelse, skal det afvise at modtage affaldet, jf. § 54, stk. 1.

ITD efterlyser vejledning om, hvordan indsamlingsvirksomhedens eller affaldsproducentens /affaldstransportørens retssikkerhed sikres i forbindelse med leveringen eller afvisning af forbrændingseget affald. Indsamlingsvirksomheder eller affaldsproducenter bør sikres dokumentation for anlæggets accept, fysiske eller administrative afvisning af affaldet, inden "bevismateriale" eventuelt blandes med andre leverandørers affald eller brændes.

ITD efterlyser i den forbindelse vejledning om klage- og godtgørelsesmuligheder i tilfælde af en eventuelt uretmæssig afvisning.

Tilsyn bør sikre lige konkurrencevilkår

For ITD er det af afgørende vigtighed, at der sikres en harmoniseret klassificering, vurdering og håndtering af forbrændingseget affald på tværs af kommunegrænserne i Danmark.

Vi har en forventning om, at der føres tilsyn med, at forbrændingsanlæg følger samme kontrolprocedure, når affaldet leveres af det kommunale forsyningsselskab. Blandt private vognmænd kan der være en vis frygt for, at den kommunale indsamling tilbydes bedre vilkår på forbrændingsanlæggene (lempeligere kontrol eller lavere gebyrer for at komme af med affaldet). Dette ville i givet fald synes konkurrenceforvridende.

Tilsyn med forbrændingsanlæg kan også mindske risikoen for, at et afvist læs med for meget genanvendeligt affald, kan blive afsat hos et nyt anlæg.

Klare plastsække

Vi har noteret os, at emballeret, forbrændingseget affald skal emballeres i klare plastsække, jf. §60, stk. 6. Kravet synes nødvendigt for, at alle involverede parter kan føre kontrol med indholdet.

Ændring af sorteringskrav for bygge- og anlægsaffald

Vi har også noteret os de udvidede krav til håndtering af bygge- og anlægsaffald:

- § 67, stk. 2 (sortering i flere fraktioner),
- § 67, stk. 6 (mulighed for at lade usorteret bygge- og anlægsaffald (< 1 ton), som ikke er blandet med flydende affald sortere hos en indsamlingsvirksomhed (IMF) samt
- § 67, stk. 7, hvor det fastlægges, at visse fraktioner og affald omfattet af regler om selektiv nedrivning (ved nedrivning etagebyggerier med areal over 250 m²) omfattes af særlige regler.

ITD bakker op om EU og Danmarks ambition om affaldsforebyggelse og øget genanvendelse af affald og bakker dermed også op om disse regler, der skal sikre genanvendelsen af de nævnte materialer.

Vi har for nuværende ikke flere kommentarer til denne høring. ITD står til rådighed for en uddybning af ovenstående kommentarer til bekendtgørelserne.

Med venlig hilsen

ITD

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'C. Wiig', written in a cursive style.

Camilla Wiig
Chefkonsulent

KL's høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen

KL takker for muligheden for at komme med bem rknings i forbindelse med høring af udkast til affaldsbekendtgørelsen. Det har ikke været muligt for KL at foretage en politisk behandling af høringssvaret inden for høringsperioden. Der tages derfor forbehold for den efterfølgende politiske behandling af høringssvaret.

KL bifalder, at affaldstilsynet styrkes, og at det gebyrfinansieres: KL anerkender også behovet for, at afgørelser om affaldsfasens ophævelse samt mere principielle klassificeringer af fx nye affaldstyper understøttes fra centralt hold, hvor der er mere specialiseret viden til rådighed, hvilket også vil give den efterspurgte ensartethed i afgørelserne. KL er dog bekymret for, at flytning af klassificeringsansvaret på nogle områder vil medføre udfordringer i sagsbehandlingen og u hensigtsm essige sagsgange med øget tids- og ressourceforbrug hos både stat og kommuner som resultat.

Oplagt med komplekse klassificeringsafg relser fra centralt hold

Klassificeringsopgaven omfatter både små sager, som fx at afgøre om husholdningslignende restaffald indeholder genanvendelige fraktioner, som burde udsorteres, og komplekse sager såsom principielle beslutninger om hvorvidt materialer til danske biogasanlæg, skal importeres som affald eller biprodukter. KL ser det gavnligt, at komplekse sager og "første-gangs"-klassificeringer af nye affaldstyper træffes fra centralt hold, s  sagerne efterfølgende håndteres ens i hele landet.

KL støtter også op om, at afgørelser om affaldsfasens ophør overgår til Miljøstyrelsen, dog bør kravet, om at afgørelserne skal offentliggøres, fastholdes, s  der skabes gennemsigtighed og en fælles forståelse på området. Afgørelserne skal kunne findes af myndigheder og virksomheder på nem m de.

Risiko for u hensigtsm essige sagsgange

N r klassificeringskompetencen overgår til Miljøstyrelsen, står kommunerne tilbage med en vejledningsrolle ift. klassificering af affald. Miljøstyrelsen har i forbindelse med formidlingen af den nye regulering fremhævet, at kommunerne i vid udstrækning forventes at fortsætte deres hidtidige dialog med virksomheder omkring håndteringen af affaldet, og kun i det omfang der er tvivl eller tvister om klassificeringen, skal sagen afgøres hos Miljøstyrelsen.

Flere kommuner har gjort opmærksom på, at det ikke er ualmindeligt, at der er uenighed mellem kommuner og virksomhed eller borger omkring

Dato: 31. oktober 2024

Sags ID: SAG-2024-03827
Dok. ID: 3502805

E-mail: CEFI@kl.dk
Direkte: 3370 3851

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 4

hvorvidt noget er affald eller ej, eller hvorvidt det bør genanvendes i stedet for at blive forbrændt. Med den nye ansvarsfordeling skal disse sager nu afgøres af Miljøstyrelsen. KL har i den forbindelse en række opmærksomhedspunkter, der knytter sig til forskellige sagstyper, og som kræver at Miljøstyrelsen har systemer og personale mv. til at kunne håndtere.

Affaldstilsyn

Det uklart hvilken proces, der er lagt op til i forbindelse med kommunernes affaldstilsyn i de tilfælde, hvor der er tvivl eller tvist om klassificeringen. Det er uklart, hvornår kommunerne kan komme videre med deres sager med fx opfølgende tilsyn, og om det er virksomheden eller kommunen, der er i kontakt med Miljøstyrelsen. Når sagerne skal til afgørelse hos Miljøstyrelsen vil dette forlænge den samlede sagsbehandlingstid, da det bl.a. vil medføre en 'stop and go' i sagsbehandlingen. Hver gang en sag skal genbesøges, tager det tid for sagsbehandleren at sætte sig ind i sagen. Dette betyder, at ressourceforbruget til den enkelte sag bliver større, hvilket betyder et øget gebyr for virksomhederne. Således er der risiko for at virksomhederne vil reagere negativt på, at kompleksiteten i sagsforløbet øges, såfremt der ikke sikres en smidig proces.

Klagesager

Det er typisk en forudsætning for kommunernes behandling af klagesager, at der indledningsvist træffes en afgørelse om, hvorvidt der er tale om en affaldshåndhævelse. Det kan eksempelvis vedrøre:

- Sager med rod på ejendomme
- Sager med miljømæssig uforsvarlig opbevaring af farligt affald
- Udtjente køretøjer (skrotbiler)
- Oprydning efter miljøuheld

Såfremt der måtte være tvivl eller tvister i denne type sager, er det i nogle tilfælde nødvendigt, at Miljøstyrelsen træffer afgørelser inden for en kort tidsfrist og overleverer oplysningerne til kommunen. KL gør opmærksom på, at der kan være tilfælde, hvor det ikke er tilstrækkeligt med billedmateriale eller lign. for at kunne træffe afgørelse, og at det i så fald kræver, at myndigheden er fysisk til stede.

Opstår der tvivl eller tvister i forbindelse med oprydning efter miljøuheld, er det af afgørende betydning, at kommunerne kan få en straks-afgørelse om, hvorvidt der er tale om affald, idet det ofte er nødvendigt med en hurtig indsats for at undgå, begrænse eller fjerne forurenende stoffer og genstande. Hertil kommer at forsikringsselskaber kan kræve en hjemmel eller skriftlig afgørelse, før de går ind i sagen.

Myndighedsopgaver ifm. byggepladser og miljøgodkendelser

Kommunerne skal i dag godkende anmeldelser af byggeaffald og overskudsjord og i den forbindelse kontrollere, om byggeaffaldet og jorden behandles korrekt. Opstår der tvivl eller tvister om typen af byggeaffald eller jordens forureningsgrad, i forhold til at sikre den korrekte behandling, kræver det en afgørelse fra Miljøstyrelsen. Her gøres opmærksom på, at sagsbehandlingstiden for denne type sager er 2 uger, og hvis ikke

Dato: 31. oktober 2024

Sags ID: SAG-2024-03827
Dok. ID: 3502805

E-mail: CEFI@kl.dk
Direkte: 3370 3851

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 2 af 4

der er meddelt afgørelse inden fristen, kan bygherre fortsætte deres aktiviteter. Derfor understreger KL vigtigheden af, at der sikres et smidigt sagsforløb på byggeaffaldsområdet og jord.

Endeligt gøres opmærksom på, at der i et ukendt omfang vil være behov for klassificeringsafgørelser i forbindelse med kommunernes miljøgodkendelser, såfremt der måtte være tvist eller tvivl om, hvorvidt en virksomhed modtager eller håndterer produkter eller affald, som kræver en miljøgodkendelse.

Kommunale opgaver ved klassificering af skibe

Ved klassificering af skibe pålægges kommuner at besigtige og gennemgå dokumenter, for at sende sagens dokumenter og en udtalelse, der skal danne baggrund for Miljøstyrelsens afgørelse.

Da der findes mange forskellige konstruktioner for de danske havne, ser KL det ikke som selvsagt, at det er en kommunal opgave at udføre det sagsforberedende arbejde til Miljøstyrelsen. KL foreslår, at Miljøstyrelsen i stedet går i dialog med havnebestyrelsen ved sådanne sager, og således bør anmeldelseskravet flyttes fra kommunalbestyrelsen til de pågældende havne. Herved vil både kommunale, private og statsejede havne have ansvar for at oplyse Miljøstyrelsen, hvis de får underretning om et salg eller overdragelse af et skib, der kan være affald.

KL opfordrer til at et udvalg sikrer nødvendig og effektiv opfølgning

På baggrund af overstående opfordrer KL til, at Miljøstyrelsen sikrer en løbende opfølgning på affaldsklassificeringsområdet. KL lægger op til, at der nedsættes et udvalg med deltagelse fra kommuner, regioner, virksomheder og staten (og evt. havne), der kan følge forløbet tæt og foretage nødvendig og effektiv opfølgning på den nye rollefordeling på klassificeringsområdet.

Modtagekontrol

KL bakker op om, at der fastsættes regler, der styrker modtagekontrollen, med målet om at flytte affaldsmængder fra forbrænding til genanvendelse.

Identifikation af affaldsproducent

I lovforslaget omtales virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg, der modtager affald med henblik på forbrænding eller genanvendelse, som dem der skal føre kontrollen. KL gør opmærksom på vigtigheden af, at modtagekontrol ikke kun gælder affaldsforbrændingsanlæg, som der er lagt op til i bekendtgørelsen, men også sorterings- og neddelingsanlæg således at det bliver muligt at identificere affaldsproducenten ved fejlsorteringer. Hertil kommer, at KL er bekymret for, at det bliver en faldgrube, at det ikke er et krav at oplyse behandlings- eller opbevaringsadresser, men kun en mulighed.

Afvisning af genanvendelige læs

KL bemærker, at der er behov for, at vejledningen om genanvendeligt affald indeholder klare oplysninger om, hvornår affald klassificeres som genanvendeligt, for at undgå forvirring blandt aktører. Der bør fastsættes en ensartet definition og grænse for, hvornår et læs indeholder for meget

Dato: 31. oktober 2024

Sags ID: SAG-2024-03827
Dok. ID: 3502805

E-mail: CEFI@kl.dk
Direkte: 3370 3851

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 3 af 4

affald, der burde have være materialenyttiggjort, og således skal afvises, samt klarhed omkring, hvad der skal ske med fysisk afviste affaldslæs.

Med venlig hilsen

Christina Fich
Specialkonsulent
Center for Klima og Tværgående Samarbejde

Dato: 31. oktober 2024

Sags ID: SAG-2024-03827
Dok. ID: 3502805

E-mail: CEFI@kl.dk
Direkte: 3370 3851

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 4 af 4

Klima og Byudvikling
Teknik- og Miljøforvaltningen

Miljøministeriets departement
Til: mim@mim.dk
Cc: Tobec@mim.dk, anmrv@mim.dk, nilas@mim.dk

Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelse, Miljøministeriet j.nr. 2023-9870

Miljøministeriets departement har sendt udkast til ændring af affaldsbekendtgørelsen i offentlig høring. Nedenfor er Københavns Kommunes høringssvar. Ændringerne i bekendtgørelsen består i:

- Ændring af **klassificeringskompetencen**, sådan at det fra 1. januar 2025 er Miljøstyrelsen og ikke længere Kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse, om et stof eller en genstand er affald, og i så fald hvilken type affald, det er.
- Skærpelse af **modtagekontrollen** på affaldsforbrændingsanlæg, sådan at forbrændingsanlæggene skal kontrollere, om de modtagne affaldslæs indeholder for meget affald egnet til materiale-nyttiggørelse, og at – hvis de gør – skal forbrændingsanlægget afvise affaldet til forbrænding og underrette tilsynsmyndighederne.
- Krav om, at **emballeret erhvervsaffald** skal afleveres til forbrændingsanlægget i klare plastsække.
- Ændring i krav til **sortering** på baggrund af selektiv nedrivning.
- Konsekvensrettelser som følge af nye regler om det **udvidede producentansvar** for emballage.

Dette høringssvar vedrører klassificeringsopgaven, modtagekontrollen på affaldsforbrændingsanlæg og kravet om klare plastsække.

Til § 4 (Klassificering af affald)

Af bestemmelsen fremgår, at det fremover er Miljøstyrelsen, der skal klassificere affald.

29-10-2024

Sagsnummer I F2
2024 - 19397

Dokumentnummer i F2
162337

Sagsnummer eDoc
2024-0338229

Klima og Byudvikling
Njalsgade 13
2300 København S

EAN-nummer
5798009809452

Københavns Kommune bemærker, at det er beklageligt, at kompetencen til at træffe egentlige afgørelser om klassificering ikke længere vil være en kommunal opgave.

Tilsyn og håndhævelse med reglerne i bekendtgørelser, der vedrører affald, forudsætter, at det er afklaret, hvad det er for noget affald, det drejer sig om. Klassificering er således en integreret del af vurderingen af, om øvrige krav til affaldshåndteringen er overholdt.

Det er Københavns Kommunes opfattelse, at en mere ensartet praksis for klassificering af affald på tværs af kommunerne kan opnås ved yderligere nationalt vejledningsmateriale, og ved at det bliver muligt at klage over kommunens afgørelser til Miljøstyrelsen.

Særligt om byggeaffald

Klassificering af byggeaffald adskiller sig fra klassificering af andet erhvervsaffald. Klassificering af byggeaffald sker ofte ud fra kemiske analyser og er baseret på konkrete forudsætninger om rensning/sortering, som sammenholdes med den konkrete anvendelse.

Det foreslås, at der med udgangspunkt i klassificering udarbejdes en særskilt vejledning for byggeaffald og ansvarsfordeling, der også omfatter regler om byggeaffald i andre bekendtgørelser om:

- affaldstilsyn
- håndtering af affald og materialer fra bygge- og nedrivningsarbejde
- affaldsregulativer, gebyrer og aktører mv.
- godkendelse af listevirksomhed
- anvendelse af restprodukter, jord og sorteret bygge- og anlægsaffald.

Til kap. 7 (Modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg)

Københavns Kommune bemærker, at en del fejlsorteringer stammer fra sorteringsanlæg og neddelingsanlæg. Modtagekontrol bør ikke begrænses til forbrændingsanlæg, men udvides til både sorteringsanlæg og neddelingsanlæg, da det ellers bliver vanskeligt at identificere affaldsproducenten, som har forårsaget den oprindelige sammenblanding af affald.

Til § 52, stk. 2, nr. 3 (Sikring af oplysninger fra affaldsproducenten)

Af bestemmelsen fremgår, at affaldsforbrændingsanlæg skal ved modtagelsen af affaldslæs sikre sig "**Hvis muligt, oplysning om adressen, hvor affaldslæset vil blive behandlet eller opbevaret, hvis affaldslæset i medfør af § 54 fysisk afvises**".

Københavns Kommune bemærker, at den nuværende formulering af bestemmelsen indebærer en nærliggende risiko for, at oplysninger om adressen, hvor affaldslæset vil blive behandlet eller opbevaret, ikke vil blive sikret. Da alle affaldslæs skal opbevares og/eller behandles, må det være muligt at sikre denne oplysning, hvis ikke på stedet, så fx inden for maksimalt to arbejdsdage efter afvisningen.

Københavns Kommune foreslår følgende formulering af bestemmelsen

"Oplysning om adressen, hvor affaldet vil blive behandlet eller opbevaret, hvis affaldet i medfør af § 54 fysisk afvises senest to arbejdsdage efter afvisningen. Hvis opbevaring går forud for behandling, skal adressen, hvor affaldet behandles, oplyses senest to arbejdsdage efter behandlingen."

Til § 54, stk. 1 (afvisning af affaldslæs og underretning)

Af bestemmelsen fremgår, at affaldslæs kan afvises hhv. fysisk, eller administrativt, og at affaldsproducenten/indsamlere og Miljøstyrelsen skal underrettes om afvisninger.

Københavns Kommune bemærker, at det ikke er tydeligt, hvad et "ikke uvæsentligt omfang" er. I høringsnotatet til lovforslag om ændring af miljøbeskyttelsesloven, hvor bemyndigelsen til at udstede de nye regler i affaldsbekendtgørelsen blev indsat, fremgår det, at "*Miljø- og Ligestillingsministeriet gør opmærksom på, at Miljøstyrelsen udarbejder en vejledning vedrørende modtagekontrol, samt at vejledningen vil blive sendt i ekstern høring. Vejledningen vil bl.a. omhandle, hvor meget genanvendeligt affald, der skal være i et affaldslæs, før det bør klassificeres som genanvendeligt*" og "*Miljøstyrelsen udarbejder en vejledning vedrørende modtagekontrol, som vil blive sendt i ekstern høring. Vejledningen vil bl.a. adressere grænsen for indhold af affald egnet til materialenyttiggørelse.*" Vejledningen, som er sendt i offentlig høring, indeholder imidlertid ikke nærmere oplysninger om, hvor meget affald egnet til materialenyttiggørelse, der skal være i et affaldslæs, før det bør klassificeres som genanvendeligt. Der henvises alene til en guide om modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg, som endnu ikke er udarbejdet.

Københavns Kommune foreslår, at oplysningerne om, hvor meget affald egnet til materialenyttiggørelse der skal være i et affaldslæs, før det indeholder et ikke uvæsentligt omfang, fremgår direkte af vejledningen i stedet for i vejledningen at henvise til en guide for at finde disse oplysninger. Der er risiko for, at vigtig viden aldrig når frem til de relevante affaldsaktører, hvis de skal orientere sig i for mange forskellige publikationer.

Københavns Kommune bemærker, at det af den nuværende formulering af bestemmelsen ikke fremgår, hvad der skal ske med de affaldslæs, der afvises fysisk. Af § 52, stk. 2, nr. 3, må det udledes, at affaldslæsset enten kan behandles et andet sted eller opbevares.

Med den nuværende formulering af bestemmelsen – dvs. uden angivelse af, hvad der skal ske med det afviste affald – vil der være risiko for, at et afvist affaldslæs bliver kørt til et andet forbrændingsanlæg. Ganske vist skal oplysning om afvisningen indberettes til Miljøstyrelsen, men

det fremgår ikke, hvad Miljøstyrelsen skal gøre med oplysningen. Det kan dermed blive konsekvensløst at køre usorterede affaldsmængder med genanvendelige fraktioner i, til forbrændingsanlæg.

Københavns Kommune foreslår, at det kommer til at fremgå af bestemmelsen, at et fysisk afvist affaldslæs skal anvises til sortering eller behandling. Dermed sikres den rette håndtering af affaldet. Som angivet ovenfor til § 52, stk. 2, nr. 3, foreslår Københavns Kommune, at oplysninger om behandlingsstedet indberettes til Miljøstyrelsen indenfor to arbejdsdage.

Til § 54, stk. 4 (afvisning af affald, som ikke er i klare plastsække)

Det fremgår af bestemmelsen, at "Virksomheder, der driver affaldsforbrændingsanlæg, skal afvise at modtage affaldslæs, hvis det ikke er muligt at foretage en vurdering af affaldets indhold, fordi emballeret affald er emballeret på en anden måde end fastsat i § 64, stk. 6."

Københavns Kommune bemærker, at det ikke giver mening fysisk at afvise et affaldslæs med sorte sække, da det er uklart hvor renovatøren skal køre det hen. Det er ikke muligt at 'om-emballere' komprimerede mængder af sorte sække med restaffald.

Affaldslæs med sorte sække bør afvises administrativt, og der bør fastsættes strafbestemmelse for at manglende overholdelse af § 64, stk. 6

Dermed ansøres private renovatører til at sikre, at deres kunder (virksomhederne) lever op til Affaldsbekendtgørelsens krav om brug af klare sække til emballering af restaffald.

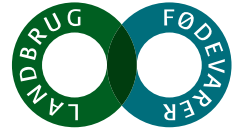
Til § 64, stk. 6 (krav om klare plastsække)

Det fremgår af bestemmelsen, at virksomheder skal anvende klare plastsække ved aflevering af emballeret erhvervsaffald til forbrænding hos affaldsforbrændingsanlæg.

Københavns Kommune bemærker, at krav om virksomheders brug af klare sække til emballering af restaffald/små brændbart - udover at gøre det muligt for modtagekontrollen hos forbrændingsanlæggene visuelt at kontrollere affaldet - gør det nemmere at se, om virksomheders sortering er tilstrækkelig og hjælper private renovatører/entreprenører i forhold til at vejlede deres kunder bedre, ligesom det sikrer mere optimal afvikling af det kommunale og statslige affaldstilsyn.

Venlig hilsen
Merete Kristoffersen
Enhedschef

Dato 31. oktober 2024
Side 1 af 1

Til Miljø- og Ligestillingsministeriet

Sendt til: mim@mim.dk

med Cc. til tobec@mim.dk, anmnmv@mim.dk og nilas@mim.dk

Landbrug & Fødevarer F.m.b.A.

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Journalnummer 2023-9870

Landbrug & Fødevarers høringssvar til høring om udkast til bekendtgørelse om affald

Miljøministeriet har den 17. september 2024 sendt udkast til bekendtgørelse om affald i høring med frist for høringssvar den 31. oktober 2024.

Overordnet støtter Landbrug & Fødevarer, at Miljøstyrelsen overtager ansvaret for klassificering af affald fra kommunalbestyrelserne, så kun en myndighed er ansvarlig. Landbrug & Fødevarer ser frem til, at der nationalt bliver en ensartet klassificering af affald, der vil medvirke til mere lige konkurrencevilkår for virksomheder på tværs af kommuner samt være med til at mindske det administrative besvær for virksomheder med anlæg i flere kommuner. Landbrug & Fødevarer forventer, at det vil medføre hurtigere og fagligt velkvalificerede afgørelser om affald/ikke affald herunder biprodukter.

Landbrug & Fødevarer savner mere information og dialog om, hvordan de konkrete procedurer og sagsbehandlingen bliver fremover for klassificering af affald. Det skaber utryghed blandt vores medlemmer, at dette ikke bliver kommunikeret også i betragtning af Miljøstyrelsen overtager opgaven om kun 2 måneder. Desuden er Landbrug & Fødevarer bekymrede for, om Miljøstyrelsens overtagelse af klassificering kan være i fuld drift og med korte sagsbehandlingstider fra 1. januar 2025. Landbrug & Fødevarer foreslår en synliggørelse af sagsbehandlingstider på styrelsens hjemmeside.

Modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg

Landbrug & Fødevarer er positive overfor, at der bliver øget modtagekontrol på forbrændingsanlæg for at sikre større genanvendelse af affald og bidrage til en cirkulær økonomi.

Der er dog et stort behov for at definere begrebet "mere end et ikke uvæsentligt omfang affald egnet til materialenyttiggørelse", så det kan fungere i praksis for de ansatte på affaldsforbrændingsanlæg, som skal udføre den konkrete modtagekontrol. Desværre giver udkast til Vejledning om modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg, som er sendt i høring parallelt, ikke den store hjælp til at afklare begrebet, der henvises til en guide, som er under udarbejdelse.

Med venlig hilsen

Birgitte Kjær
Chefkonsulent

Miljø & Bæredygtighed

M +45 4110 9741
E birg@lf.dk

Notat

Høringssvar vedr. udkast til af- faldsbekendtgørelsen j. nr. 2023-9870

1. november 2024

Indledning

Med dette notat sender Plastindustrien vores kommentarer til udkastet til affaldsbekendtgørelsen.

Indledningsvis vil Plastindustrien gerne kvittere for muligheden for at kommentere udkastet til bekendtgørelsen. Dette høringssvar er fremsendt på vegne af Plastindustrien, der dækker størstedelen af værdikæden i plastfremstillingen og genanvendelsen af plast i Danmark.

Indholdet i høringssvaret er opdelt i en række generelle kommentarer, samt nogle specifikke kommentarer, der knytter sig til udvalgte elementer i udkastet.

Generelle kommentarer

Med ændringerne i affaldsbekendtgørelsen må det forventes, at der kommer ens standarder for affaldssortering på tværs af kommunerne. Det er meget positivt, da en ensartet affaldshåndtering betyder, at borgere og virksomheder kan planlægge og investere bedre.

Det er en forudsætning for et velfungerende cirkulært affaldssystem, at der investeres i de nødvendige teknologier. De virksomheder, der investerer i udvikling og anlæg inden for affaldsområdet, har behov for vished i deres investeringer, blandt andet af hensyn til langtidsplanlægning. Derfor er det positivt, at der med den nye bekendtgørelse vil komme ensartede standarder i hele landet. Det skaber grobund for innovation og udvikling, der er afgørende for en øget genanvendelse.

I Plastindustrien mener vi, at kvaliteten bør være målet i genanvendelsen, og dét starter allerede i sorteringen. Derfor er vi også glade for, at der med den nye bekendtgørelse kommer et øget fokus på både genbrug og genanvendelse.

Mere og mere plast skal udsorteres eksempelvis i byggeaffaldet. Vi savner et fokus på flere af de specifikke plasttyper og deres indsamlings- og genanvendelsesmuligheder, hvilket vi anbefaler der oprettes en arbejdsgruppe med eksperter indenfor hele værdikæden til at udvikle. Det er eksempelvis materialetyperne PUR/PIR, PVC samt EPS. For PUR/PIR anbefaler vi oprettelsen af en projektgruppe til at udvikle Indsamlings- og genanvendelses anbefalinger for PUR/PIR-affald, for PVC opfordrer vi til en øget indsamling af blød PVC, brug af ny teknologi og opdaterede forbrændingsregler og for EPS anbefaler Plastindustrien, at materialet inkluderes i kommunale indsamlingsordninger og håndteres på en måde, der sikrer reel genanvendelse.

Affaldssortering er et fælles ansvar

Det er afgørende, at der er opbakning til en fælles og ensartet affaldssortering, så den er effektiv og resulterer i gode udsorterede affaldsfaktioner, der kan anvendes til nye formål. Jo mere ensartet sorteringen er fra kommune til kommune, jo nemmere bliver det også for borgere og virksomheder, at sortere korrekt. Det er blandt andet Plastindustriens medlemsvirksomheder, der skal anvende den genanvendte plast i nye produkter. Derfor har vi som brancheorganisation fokus på, at kvaliteten af den udsorterede plast bliver så høj som muligt, så den kan bruge dér, hvor behovet er. Derfor har vi fra begyndelsen bakket op om de nye sorteringsregler.

Industrien har brug for genanvendt materiale i høj kvalitet

Med udsigten til krav om øget brug af genanvendt materiale i bl.a. emballager og et generelt ønske om at bidrage til den grønne omstilling, har virksomhederne brug for genanvendt materiale i høj kvalitet. Fra Plastindustriens side anbefaler vi derfor, at kvalitetskriteriet også tages i betragtning, når der tales om "reel genanvendelse". Flere steder i bekendtgørelsen bruges udtrykket "reel genanvendelse", bl.a. §24, stk. 3. Vi anbefaler, at der i denne formulering også lægges vægt på behovet for at opretholde egenskaberne og kvaliteten i materialet, så man sikrer kvalitet i genanvendelsen.

Vi mener derfor også, det er positivt, at virksomheder skal dokumentere, at evt. sammenblandet affald ikke vil forringe kvaliteten i senere genanvendelse, hvis de, som nævnt i §4, stk. 3, ønsker at sammenblende affald egnet til materialenyttiggørelse med henblik på senere udsortering til genbrug, genanvendelse eller anden nyttiggørelse.

Plastindustrien kan ikke anbefale, at affald egnet til genbrug eller genanvendelse sorteres på en måde, der forringer dette potentiale, så det i stedet "nyttiggøres" ved forbrænding eller genanvendelse i lavere kvalitet.

Affaldshierarkiet

I udkastet til den nye bekendtgørelse får Miljøstyrelsen ansvar for at afgøre status for affaldsfraktioner. Det er i vores øjne positivt, da det vil bidrage til en ensartet vurdering af fraktionerne på landsplan.

Udkastet tager imidlertid udgangspunkt i et simpelt affaldshierarki, hvor genanvendelse samles i ét element og ikke er differentieret (jf. kapitel 4).

Plastindustrien anbefaler, at bekendtgørelsen tager udgangspunkt i følgende, differentierede affaldshierarki, der skelner mellem fire former for genanvendelse:

- 1) Forebyggelse
- 2) Forberedelse til genbrug
- 3) Høj kvalitetsgenanvendelse med bevarelse af alle – eller næsten alle egenskaber
- 4) Genanvendelse med et reversibelt tab af egenskaber
- 5) Genanvendelse med et irreversibelt tab af egenskaber, hvor materialet kan cirkulere som produkt med disse egenskaber
- 6) Genanvendelse til et produkt, der ikke er cirkulerbart
- 7) Anden nyttiggørelse
- 8) Bortskaffelse

Dette affaldshierarki er også nævnt i Plastindustriens designguide til genbrug og genanvendelse af plastemballager til private forbrugere af 2023 og bygger på principper fra IDA og Ellen MacArthur Foundation.

PUR/PIR

Vi skal konstant arbejde på at optimere potentialet for at kunne genanvende de forskellige materialer. Derfor er det nødvendigt at følge nøje med i de plaststrømme, hvor der sker en betydelig udvikling og innovation. Det vil give os viden om de nyeste teknologier og metoder inden for genanvendelse, og på sigt bidrage til en øget genanvendelse.

I forhold til PUR/PIR foreslår Plastindustrien, at der nedsættes en projektgruppe, der skal drøfte, hvilken affaldsfraktion disse materialer bør indgå i, for at opnå den største grad af genanvendelse. Arbejdsgruppen bør tage udgangspunkt i erfaringerne fra igangværende forskningsprojekter, som RePURpose, og komme med en anbefaling til, hvordan PUR/PIR-affald skal sorteres. Der er allerede praktiske erfaringer med genanvendelse af PUR/PIR, og det er nødvendigt at udvikle en best practice, og på den baggrund ensarte sorteringen af disse materialer.

Plastindustrien bidrager gerne til dette arbejde.

PVC

Plastindustrien og PVC-Informationsrådet ønsker at fremhæve de omfattende muligheder for at genanvende blød PVC, når materialet sorteres korrekt. Rambølls undersøgelser dokumenterer, at teknologierne til mekanisk genanvendelse af blød PVC er både velafprøvede og anvendelige, hvilket giver blød PVC genanvendelsesmuligheder på linje med hård PVC, så længe affaldsstrømmene håndteres hensigtsmæssigt.¹ Eksempler på eksisterende genanvendelsesprogrammer inkluderer Tarketts ReStart for vinylgulve,² samt indsamlingsordninger fra tagfolieproducenter som Pro-tan³ og Renolit,⁴ der effektivt genanvender produktionsspild og udtjente materialer. Udenfor Norden er der også etableret indsamlingsordninger for brugt medicinsk engangsudstyr, som omdannes til hygiejnisk og langtidsholdbar vægbeklædning til hospitaler.⁵

Ifølge EU's REACH-regulering er brug af uønskede ftalater og andre skadelige stoffer forbudt i nye PVC-produkter, og disse stoffer må heller ikke forekomme i produkter, der importeres til EU. Det betyder, at en stor del af det bløde PVC-affald, der i dag indsamles, allerede er egnet til sikker genanvendelse og kan indgå i cirkulære materialestrømme.

For blød PVC med historiske tilsætningsstoffer som bly og ftalater er der sikre anvendelsesmuligheder under REACH, f.eks. i geomembraner, hvor eksponeringen for mennesker og miljø er minimal. Desuden åbner ny sorteringsteknologi, der bygger på XFR- og NIR-teknologi, hensigtsmæssigt.⁶ Pilotanlæg i bl.a. Belgien har vist, at disse stoffer kan fjernes før genanvendelse, og industri-skala-anlæg er under udvikling i Europa.⁷

Udfordringer med små mængder for affaldsselskaberne

Affaldsselskaberne har generelt kapacitet til at håndtere og afsætte blødt PVC-affald, men mængderne er ofte så små, at det ikke er økonomisk bæredygtigt. En målrettet indsamlingsordning, der

¹ <https://pvc.dk/wp-content/uploads/2021/06/Notat-genanvendelsesteknologier-for-blod-PVC.pdf>

² https://prof.tarkett.dk/da_DK/node/restart-10671

³ https://www.licitationen.dk/article/view/1122623/belaegningen_pa_gamle_tage_knuses_og_bli-ver_til_nye_tage

⁴ https://www.licitationen.dk/article/view/876218/97_mindre_co2udledning_ved_genbrug_af_pvctag

⁵ <https://vinylplusmed.eu/>

⁶ <https://pvc4cables.org/pvc-cables-powering-the-future-through-innovation/>

⁷ <https://pvc.dk/2024/06/04/inoes-inovyn-pilotanlaeg-genanvendelse/>; <https://pvc4pipes.com/conference-prague-2024/>; <https://www.inovyn.com/news/ineos-inovyn-launches-next-generation-recycling-pilot-plants---to-strengthen-europes-pvc-recycling/>

øger mængden af blød PVC, vil kunne forbedre rentabiliteten i behandlingsprocessen. PVC-Informationsrådet står klar til at samarbejde om konkrete projekter for udsortering og genanvendelse.

Forældede forbrændingsrestriktioner for PVC

Danmarks særregler mod forbrænding af PVC er ikke længere tidssvarende. Moderne forbrændingsanlæg i udlandet kan håndtere PVC sikkert, og EU's kemikalieagentur (ECHA) vurderer, at PVC kan forbrændes uden at der skal iværksættes særforanstaltninger, så længe materialet udgør en begrænset andel af affaldsmængden.⁸ Når genanvendelse ikke er mulig, er forbrænding en bedre løsning end deponering, da denne håndtering følger affaldshierarkiets principper.

For at sikre ansvarlig forbrænding anbefaler vi, at PVC-affald sendes til forbrændingsanlæg udstyret med HaloSep-teknologi, som er en integreret løsning til forbrænding. HaloSep gør det muligt at nyttiggøre restprodukter fra forbrændingen og undgå deponering af farligt affald. HaloSep er allerede i fuld drift på Vestforbrænding og er anbefalet som bedste tilgængelige teknologi (BAT) af en arbejdsgruppe under Nordisk Ministerråd.⁹

Plastindustrien og PVCInformationsrådet anbefaler følgende tiltag i affaldsbekendtgørelsen:

- **Styrket indsamling:** Krav om separat indsamling af blød PVC for at øge genanvendelsen af denne fraktion.
- **Opdatering af forbrændingsregler:** Tillad forbrænding af PVC-affald i Danmark, når genanvendelse ikke er mulig, og kræve, at det sker i anlæg med HaloSep-teknologi for at sikre, at restprodukter håndteres ansvarligt uden behov for deponering som farligt affald.

EPS er overset som genanvendeligt materiale

Der mangler en præcisering af genanvendelsespotentialet ved Ekspanderet Polystyren (EPS), også kendt som Flamingo

⁸ https://echa.europa.eu/documents/10162/17233/rest_pvc_investigation_report_appendix_a_b_en.pdf, s. 7

⁹ <https://pub.norden.org/temanord2022-542/>

Plastindustrien er opmærksom på, at EPS i dag primært indsamles via bringeordninger til kommunale genbrugspladser. Vi anbefaler, at det præciseres, at EPS *skal* omfattes af kommunale bringeordninger, dog kan dette undtages for ikke-brofaste øer med under 200 indbyggere og tilsvarende. Plastindustrien anbefaler endvidere, at det præciseres, at EPS skal omfattes af kommunale indsamlingsordninger for storskrald, hvor disse eksisterer, samt at EPS skal håndteres således, at der sikres en høj grad af reel genanvendelse.

Plastindustrien noterer sig, at Miljøstyrelsen kan træffe afgørelse om affaldsfasens ophør. På den baggrund anbefaler Plastindustrien, at det præciseres, at komprimeret EPS, som bliver afsat mod betaling, herunder omkostningsfri afhentning, ikke længere anses som værende affald.

Plastindustrien anbefaler dog, at det præciseres, at for indsamling af plastaffald i kommuner, hvor plastaffaldet sendes til kemisk genanvendelse, der bør EPS anvises til såvel bringeordningen som til den blandede plastfraktion, da dette vil sikre den højeste reelle genanvendelse.

På nuværende tidspunkt defineres "reel genanvendelse" ved modtagelse af affaldet. Det ville imidlertid være ønskværdigt om genanvendelse af materialer blev opgjort ud fra de faktiske mængder, som bliver produceret af materialet til erstatning af jomfruelige råvarer.

Plastindustrien anbefaler, at det præciseres i §64, stk. 4, at EPS er egnet til materialenyttiggørelse. Dette kan gøres enten ved tilføjelse til pkt. 3 eller som eksempel nævnt i punkt 13.

Plastindustrien anbefaler, at det præciseres, at EPS skal udsorteres på byggepladser, når der er tale om nybyg og renovering. Dette kan evt. indsamles sammen med emballage på genbrugspladser, som dette allerede sker flere steder i dag. Kommunen må selv – i samarbejde med producentansvarsordningen for emballage - vurdere om evt. komprimeret EPS mest optimalt sorteres ift. hvid og grå.

Plastindustrien anbefaler dog, at EPS fra nedrivning først skal udsorteres, når huset er opført efter 1998. Anbefalingen er baseret på, at volumen i huse før 1998 må forventes begrænset og derfor vil bestå af primært forurenede materiale, som tillige kan indeholde tidligere anvendte flammehæmmere.

Afrunding

Afslutningsvis skal vi nævne, at vi og vores medlemsvirksomheder naturligvis står til fuld rådighed for yderligere spørgsmål eller kommentarer, såfremt dette måtte blive relevant. Vi deltager meget gerne i de foreslåede arbejdsgrupper, så genanvendelsen af langt flere plasttyper og fraktioner kan optimeres.

Med venlig hilsen,

Christina Busk

Miljøpolitisk chef i brancheforeningen Plastindustrien

cb@plast.dk – 29494564

Brevdato 29-10-2024

Afsender Rasmussen, Mona Ammitzbøll - SG Denmark - Isover
(Mona.Ammitzboll@saint-gobain.com)

Modtagere Miljøministeriets Departement (mim@mim.dk)

Akttitel Saint-Gobain Denmark, Mona Ammitzbøll Rasmussen -
Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen j.nr. 2023-9870
(Saint-Gobain Denmark A/S)

Identifikationsnummer 700309

Versionsnummer 1

Ansvarlig Laura Amalie Alstrøm

Vedlagte dokumenter Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen j.nr. 2023-9870
(Saint-Gobain Denmark AS)

**Dokumenter uden PDF-
version (ikke vedlagt)**

Udskrevet 04. nov 2024

Til: Miljøministeriets Departement (mim@mim.dk)
Cc: Tobias Beck (tobec@mim.dk), Anna Marie Nørhave Vestergård (anmrv@mim.dk), Nina Lander Svendsen (nilas@mim.dk), Sørensen, Anja - SG Denmark - Isover (Anja.Sorensen@saint-gobain.com), Hedegaard, Peter - Saint-Gobain Denmark (Peter.Hedegaard@saint-gobain.com), Bülow, Rene - SG Denmark - Isover (Rene.Buelow@saint-gobain.com), Nilsson, Armina - Isover Scandinavia (Armina.Nilsson@saint-gobain.com)
Fra: Rasmussen, Mona Ammitzbøll - SG Denmark - Isover (Mona.Ammitzboll@saint-gobain.com)
Titel: Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen j.nr. 2023-9870 (Saint-Gobain Denmark A/S)
Sendt: 29-10-2024 10:56

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.

Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede dokumenter, som ikke er sikre, medmindre du stoler på afsenderen.

Til Miljøministeriet ang. Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen j.nr. 2023-9870 (Saint-Gobain Denmark A/S)

Som producent af glasuld og leverandør af gips- og stenuldsprodukter til det danske marked, tillader vi os hermed at indgive høringssvar på egne vegne.

Såfremt dette skal gå via høringspart – eksempelvis DI Byggeri, da lad os det gerne vide med det samme og senest i morgen, så vi kan nå at indgive svaret ad denne kanal i stedet.

Vedr. paragraf 67 stk 2 - Vi bifalder at sorteringsfraktionerne: glasuld og almindelig gips kommer med i den reviderede bekendtgørelse.

Vedr. paragraf 67 stk 7 , 1) (ang affaldsfraktioner der ikke kan undtages fra krav om udsortering på stedet):

Her ser vi gerne at glasuld indføres, på lige fod med stenuld. – Begrundelse: Kildesortering er særligt vigtigt for begge disse mineraluldsfraktioners genanvendelsesmulighed som godtgjort i begge MUDP-projekter vedr. mineraluld vi deltager/har deltaget i. Ofte forekommer begge typer på samme bygge-/nedrivningsplads hvorfor det vil være naturligt at kildesortere begge fraktioner ligeværdigt. Endvidere vil der byggepladser være mulighed for at benytte vores tilbagetagningsordning: Uld-til-Uld, såfremt man sørger for udsortering på stedet.

Endvidere at termen for gips rettes til 'Almindelig Gips'. – Begrundelse: så dette svarer til termen i stk 2

Vedr. paragraf 67 stk 8 – her bør stenuld og glasuld også opbevares overdækket, da det er en forudsætning for den videre oparbejdning til genanvendelse og evt. genbrug.

Ser frem til at uddybe ovenstående såfremt der er behov for dette

Med venlig hilsen / Best Regards

Med venlig hilsen / Best Regards

Mona Ammitzbøll Rasmussen
Sustainability Engineer

Saint-Gobain Denmark A/S

Main location:
Østermarksvej 4 • 6580 Vamdrup • Denmark

Mobil +45 42 12 78 95
E-mail Mona.Ammitzboll@saint-gobain.com
Web www.saint-gobain.dk

§ ~~676~~³. Affaldsproducerende virksomheder skal altid ~~sortere~~^{sortere} farligt affald, PCB-holdigt affald og termoruder fra deres bygge- og anlægsaffald.

Stk. 2. Ud over kravet i stk. 1 indebærer kravet om sortering, jf. § ~~643~~⁴⁰, stk. 1, for så vidt angår bygge- og anlægsaffald, at de affaldsproducerende virksomheder på stedet skal sortere affaldet i som minimum følgende fraktioner, jf. dog stk. 5 og 6:

- 1) Natursten, f.eks. granit og flint, jf. dog nr. 4.
- 2) Uglaseret tegl (mur- og tagsten), jf. dog nr. 4.
- 3) Beton, jf. dog nr. ~~11~~¹⁰.
- 4) Blandinger af materialer fra natursten, uglaseret tegl og beton.
- 5) Jern og metal.
- 6) Fibergips.
- ~~7) Almindelige Gips. Fibergips skal sorteres adskilt fra almindelig gips.~~
- 8) Stenuld.
- ~~9) Glasuld.~~
- ~~10) Jord.~~
- ~~11) Asfalt, jf. dog nr. ~~12~~¹⁰.~~
- 12) Blandinger af beton og asfalt.
- 13) Træ.
- 14) Plastik.
- 15) Glas.
- ~~16) Sanitet, fliser og glaserede tegl.~~

Stk. 3. Såfremt termoruder forekommer, skal den affaldsproducerende virksomhed sikre, at disse frasorteres og om muligt genbruges, forberedes til genbrug eller genanvendes. Termoruder, der ikke er egnede til genbrug eller genanvendelse, skal destrueres eller deponeres.

Stk. 4. Affaldsproducerende virksomheder skal ved sortering af affaldsfraktionerne omfattet af stk. 2, nr. 1-4, sikre, at alt andet end mørtel og eventuelt armeringsjern er frasorteret, herunder at PCB-holdigt materiale er identificeret og frasorteret.

Stk. 5. Den affaldsproducerende virksomhed kan undlade sortering i fraktioner, jf. stk. 2, hvor den samlede affaldsmængde fra det pågældende bygge- og anlægsarbejde ikke overstiger 1 ton. Affaldet anvises i så fald af kommunalbestyrelsen til sortering.

Stk. 6. Den affaldsproducerende virksomhed kan uanset stk. 2 lade usorteret bygge- og anlægsaffald, som er egnet til materialenyttiggørelse, og som ikke er blandet med flydende

22

affald, sortere på et sorteringsanlæg, som er registreret som indsamlingsvirksomhed med forbehandlingsanlæg i Affaldsregistret, jf. bekendtgørelse om Affaldsregistret og om godkendelse som indsamlingsvirksomhed, jf. dog stk. 7.

Stk. 7. Følgende affaldsfraktioner kan ikke undtages fra krav om sortering på stedet, jf. stk. 6:

- 1) Gips, stenuld, glas og plastik, hvis affaldet ikke er farligt affald.
- 2) Afskær, emballager og overskudsmateriale, der ikke har været anvendt i byggeri.
- 3) Affald fra nedrivningsarbejder, omfattet af krav om selektiv nedrivning, jf. bekendtgørelse om håndtering af affald og materialer fra bygge- og nedrivningsarbejde.

Stk. 8. Affaldsproducerende virksomheder skal opbevare sorteret gips, jf. stk. 2, i overdækkede beholdere.

Til Miljøministeriet

Fejð, 28. oktober 2024

vedr. **Høringssvar vedr. Udkast til bekendtgørelse om affald**

J.nr. 2023 - 9870

Sammenslutningen af Danske Småøer er en interesseorganisation for 27 ikke-brofaste øer¹

På de danske småøer er man i lige så høj grad som i resten af samfundet optaget af miljøet og herunder af affaldssortering og genanvendelse. Som beboer på en ikke-brofaste ø, kan man dog ikke lige så enkelt køre til en genbrugsstation, som beboere på fastlandet kan. Dette bør ikke gøre affaldssorteringen på øerne dårligere.

Derfor opleves det som en stor forskelsbehandling, begrundet i bopæl, når der i affaldsbekendtgørelsen står, at kommunen kan etablere en bringeordning på ikke-brofaste øer med færre end 200 indbyggere i hele kalenderåret for en række affaldskategorier: papir, pap, glas, metal, plast, mad- og drikkekartonaffald, farligt affald og tekstil.

I forbindelse med bringeordningerne for øer med under 200 indbyggere fremgår det ikke af bekendtgørelsen, om der er tale om en ordning, hvor affaldet kan afleveres på øen, eventuelt med mulighed for lokal genanvendelse på øen – eller om der kan blive tale om, at man som privat person skal fragte sit affald med færgen til fastlandet. Det vil kræve både bil og i mange tilfælde en trailer.

Sidstnævnte mulighed finder Sammenslutningen af Danske Småøer helt urimelig. Det er en uforholdsmæssig stor byrde at lægge på både øboere og gæster.

Bringeor dninger, der ligger på øen, går især ud over borgere, der ikke har en bil, og ældre borgere, der har svært ved selv at bringe affaldet til øens genbrugsstationer.

Sammenslutningen af Danske Småøer mener derfor at

- **husholdningsaffald (ikke kun mad- og restaffald) skal afhentes ved husstanden på alle 27 småøer uanset indbyggertal. Hvis der undtagelsesvis må etableres en bringeordning for husholdningsaffald, skal denne findes på øen og ikke på fastlandet.**
- **haveaffald og byggeaffald skal afleveres på øen, og ikke i en bringeordning til fastlandet. Dette skal gælde alle Sammenslutningens 27 ikke-brofaste øer, uanset indbyggertal.**
- **Det skal være muligt at indsamle/aflevere storskrald på alle øer - og ikke kun i en bringeordning til fastlandet (som det er tilfældet for flere øer i dag).**

¹Agersø, Anholt, Askø-Lilleø, Avernakø, Barsø, Birkholm, Bjørnø, Baagø, Drejø Egholm, Endelave, Fejø, Femø, Fur, Hjarnø, Hjortø, Lyø, Mandø, Nekselø, Omø, Orø, Sejerø, Skarø, Strynø, Tunø, Venø, Aarø.

- kommunerne bør etablere en ordning til genanvendelse af haveaffald på øerne - eksempelvis ved flisning eller kompostering. Det er ikke bæredygtigt at transportere containervis af haveaffald med færger, hvis det kan genanvendes på øen.

Erhvervsaffald

Endelig vil vi pege på problematikken vedr. erhvervsaffald på ikke-brofaste øer, selv om høringen ikke vedrører dette: Sortering af erhvervsaffald er lovpligtig for alle virksomheder, men på de små øer er det en uforholdsmæssig stor byrde at lægge på de små ø-virksomheder, at forlange, at de selv skal stå for affaldshåndteringen og ikke mindst -afleveringen.

Vi mener, at kommunerne mod rimelig betaling skal tilbyde ø-virksomhederne mulighed for at benytte det kommunale affaldsafhentningssystem til private husstande. I dag er det en kommunal beslutning om man ønsker at tilbyde dette.

Med venlig hilsen

Kirsten Sydendal

Formand

Høring over udkast til affaldsbekendtgørelse

Solum ønsker at gøre Miljøministeriet opmærksom på §67, stk. 7, 3) i udkast til affaldsbekendtgørelse, som virksomheden opfatter som konkurrenceforvridende.

Stk. 7. Følgende affaldsfraktioner kan ikke undtages fra krav om sortering på stedet, jf. stk. 6:

- 1) Gips, stenuld, glas og plastik, hvis affaldet ikke er farligt affald.**
- 2) Afskær, emballager og overskudsmateriale, der ikke har været anvendt i byggeri.**
- 3) Affald fra nedrivningsarbejder, omfattet af krav om selektiv nedrivning, jf. bekendtgørelse om håndtering af affald og materialer fra bygge- og nedrivningsarbejde.**

Sorteringsanlæg i Danmark investerer jævnligt i ny teknologi som kan sortere fraktioner som i §67, stk. 7 kræves kildesorteret. Hvis blandet byggeaffald på sorteringsanlæg kan sorteres til at opnå samme grad af genanvendelse som kildesortering, er kravet konkurrenceforvridende.

Vi foreslår derfor følgende tilføjelse til stk. 7 – (tilføjelse markeret med rød farve)

Stk. 7. Følgende affaldsfraktioner kan ikke undtages fra krav om sortering på stedet, jf. stk. 6, **medmindre det kan dokumenteres, at en blandet fraktion kan sorteres på et sorteringsanlæg uden at forringe affaldsfraktionernes genanvendelsesgrad.**

- 1) Gips, stenuld, glas og plastik, hvis affaldet ikke er farligt affald.**
- 2) Afskær, emballager og overskudsmateriale, der ikke har været anvendt i byggeri.**
- 3) Affald fra nedrivningsarbejder, omfattet af krav om selektiv nedrivning, jf. bekendtgørelse om håndtering af affald og materialer fra bygge- og nedrivningsarbejde.**

Brevdato 30-10-2024

Afsender Sabina Frandsen (sfra@soroe.dk)

Modtagere Miljøministeriets Departement (mim@mim.dk)

Akttitel Høringssvar til udkast til affaldsbekendtgørelsen

Identifikationsnummer 703132

Versionsnummer 1

Ansvarlig Tobias Beck

Vedlagte dokumenter Høringssvar til udkast til affaldsbekendtgørelsen

Dokumenter uden PDF-version (ikke vedlagt)

Udskrevet 04. nov 2024

Til: Miljøministeriets Departement (mim@mim.dk)
Cc: Tobias Beck (tobec@mim.dk), Anna Marie Nørhave Vestergård (anmrv@mim.dk), Nina Lander Svendsen (nilas@mim.dk)
Fra: Sabina Frandsen (sfra@soroe.dk)
Titel: Høringssvar til udkast til affaldsbekendtgørelsen
Sendt: 30-10-2024 14:32

Kære Miljøstyrelse

Nedenfor er Sorø Kommunes høringssvar til udkast til affaldsbekendtgørelsen.

Vores primære bekymring går på overflytningen af kompetencen til at træffe afgørelse om noget er affald, samt klassificere affald, fra kommunen til Miljøstyrelsen.

Ikke fordi vi synes det er en dårlig ide, at Miljøstyrelsen overtager sager med anmodninger om klassificeringer af erhvervsaffald. Vi har ikke mange af dem, og når de kommer, er det sære fraktioner, som oftest kræver specialviden. Det er fint at dette flyttes til Miljøstyrelsen.

Men vi bruger § 4 meget i forbindelse med mange mindre sager. Vi ser det som en stor ulempe, hvis vi skal have Miljøstyrelsen ind over afgørelser i disse sager, både forbi det gør sagsgangen mere kompliceret og længere, og fordi der er tale om en større, mængde sager, ofte med behov for lokalkendskab eller tilsyn, hvorfor det virker både ulogisk og tungt at skulle have styrelsen ind over.

Det drejer sig **bl.a.** om følgende sagstyper:

- Oplag af affald og/eller skrotbiler (oftest ude i det åbne land), hvor folk ikke mener det er affald de oplagrer
 - Problemet opstår i forbindelse med definitionen til affald, for hvis en ejer af affaldet ikke mener det er affald, men vi i kommunen klart mener det er affald, skal der træffes en afgørelse om at det er affald (som vi så med den nye lovtæst vil skulle bede MST om at lave). Vi skal lige her klargøre, at det ikke er et spørgsmål om, hvorvidt vi fra kommunens side er i tvivl om, hvorvidt det er affald, men vi har ikke med dialog kunne nå til enighed herom med ejer.
- Fejlsorteringer af husholdningsaffald, hvor borgerne oftest mener de har sorteret korrekt, men det har de ikke
 - Konsekvensen af dette vil yderligere være, at regulativerne skal laves om: Der står i vores regulativ, at det er os eller vores affaldsselskab som afgør om noget er en specifik fraktion. Dette vil vi så ikke længere være i stand til, hvorfor kommunen vil være nødsaget til at fremsende alle fejlsorteringer i den private affaldsordning til MST, hvis der er uenighed med borger om, hvorvidt de sorterer korrekt. Dette sker relativt ofte.
 - Alternativet vil være at indsamle fejlsorteret husholdningsaffald til "restaffald", hvis borgeren nægter fejlsorteringen og ikke ønsker at eftersortere affaldet. Dette vil mindske genanvendelsen og give flere kørsler, da renovationsbilen til mad/rest skal køre efter de genanvendelige renovationsbiler og tage de læs, der er blevet afvist pga. fejlsortering.
- Byggeaffald, hvor borger mener det skal klassificeres anderledes end kommunen mener
 - Et eksempel kunne være at borger mene det kan genanvendes, når det er farligt affald med PCB jf. analyser
- Byggeaffald, hvor kommunen vurderer om vi kan nedklassificere ud fra gennemsnitskoncentrationer af hele affaldselementet
- Ved vurderingen af, om noget kræver miljøvurdering
 - Det vil også få betydning for om udlægning af et-eller-andet materiale (f.eks. jord, knust asfalt eller gummigranulat) kræver miljøgodkendelse eller ej. Vi skal så kontakte styrelsen for at få en vurdering af om der er tale om affald eller genanvendelse af ressourcer, før vi kan vide, om vi skal lave en miljøgodkendelse eller ej.

I alle ovenstående sager, som vi har en hel del af, virke det nødvendigt at skulle havde styrelsen til enten at træffe afgørelse om at der er tale om affald, eller få styrelsen til at træffe afgørelse om en bestemt klassificering af affald.

Vi vil igen pointere at vi meget sjældent er i tvivl om noget er affald, men relativt ofte er uenige med ejeren af affaldet og ikke kan løse dette med dialog.

Vi har til høringsseminaret spurgt ind til ovenstående, og blev oplyst, at vi jo kan løse det med dialog. Dette ser vi ikke som et svar. For det første, så taler vi her allerede om sager, hvor vi har prøvet at løse det med dialog. Det gør vi altid først. Og for det andet så er det vores klare erfaring at langt de fleste af disse sager ikke kan løses med dialog, men vil kræve en form for afgørelse/håndhævelse.

Derfor vil vi bede jer genoverveje den forslåede ændring af §4. Kunne man i stedet se ind i at lave nogle undtagelser, hvor kommunen forsat kan træffe afgørelse om affald og klassificering? F.eks. i forbindelse med ulovlige oplag af affald, vedr. sortering og afhentning af husholdningsaffald og vedr. byggeaffald?

Det er vores klare opfattelse, at fastholdes ændringen af affaldsbekendtgørelsens § 4 som den foreligger i høringsudkastet, vil miljøstyrelsen for indsendt uhensigtsmæssigt mange småsager til afgørelse.

Her er et par yderligere betragtninger i forhold til det nuværende udkast og ændring af § 4:

1. Hvordan skal klagevejledningen se ud i kommunes afgørelsesbreve? Hvis vi håndhæver, men det er styrelsen som har lavet afgørelsen om affald, skal der så henvises til at kunne klage begge steder over forskellige ting? Og hvad er det konkret borgeren så kan klage til kommunen over?
2. Jf. bemærkning 1 – Vil kommunen så egentlig ikke bare håndhæve på vegne af styrelsen? I sager om oplag af affald, bliver en meget mærkelig konstruktion.
3. I sager med byggeaffald, hvor bygherre har ret til at påbegynde arbejdet indenfor 14 dage, hvis ikke de har hørt fra kommunen, vil det at indsende spørgsmål til styrelsen, så tilsidesætte denne regel, eller forventer I at opnormere i tilstrækkelig grad, til at kunne svare kommunen indenfor få dage, så vi kan overholde vores sagsbehandlingstid på 14 dage?

Vi håber virkelig I vil se på Sorø Kommunes bemærkninger til de forslåede ændringer, og f.eks. lave nogle undtagelser, da vores arbejde ellers bliver gjort unødvendigt bøvlet, og Miljøstyrelsen vil få en kæmpe mængde sager ekstra. Det vil altså give ekstra arbejde på begge side, og absolut ikke spare tid nogen steder, tværtimod kan der forventes længere sagsbehandlingstider, hvilket ikke er til gavn for borgerne.

Vi ser frem til at høre jeres svar på ovenstående høringsbemærkninger.

Venlig hilsen

Sabina Frandsen
Miljømedarbejder

Hovednr.: 57876000
Direkte: 57876363
E-mail: sfra@soroe.dk
www.soroe.dk

Sorø Kommune
Teknik, Miljø og Drift, Natur og Miljø
Rådhusvej 8
4180 Sorø

31. oktober 2024
Sagsnummer: 24/30697
Sagstype: KLE: Høringssvar
Sagsbehandler:
Kim Blauenfeldt Gosmer
Tlf.: 20 27 03 69

Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen j.nr. 2023-9870

Syddjurs Kommune er bekymret for overgangen af klassificeringskompetencen fra kommune til Miljøstyrelsen. Vi er med på, at Miljøstyrelsen får brug for at kunne klassificere affald ved de kommende tilsyn af affaldsmodtageanlæg, men konsekvensen vil være, at en lang række helt trivielle kommunale affaldsopgaver vil blive unødvendigt bureaukratiseret med forringet sagsbehandling som konsekvens.

Syddjurs Kommune frygter en overbebyrdelse af Miljøstyrelsen, samt en unødvendig lang sagsbehandling i en lang række sager som kommunerne i dag tager sig af. For eksempel i kommunernes klassificering og anvisning af byggeaffald, forurenede jord, affaldsanvisning ved basis miljøtilsyn, samt i forbindelse med det kommende styrkede affaldstilsyn.

Syddjurs Kommune har af Miljøstyrelsen fået fortalt, at kommunerne forventes at fortsætte med disse hverdagsopgaver vedr. klassificering (byggeaffald, fejlsortering af husholdningsaffald, affald/ikke-affald mv.), og at det kun i komplicerede tilfælde vil være Miljøstyrelsens opgave at klassificere. Hvis det er sådan, hverdagen skal hænge sammen, så er det også det, der skal stå i bekendtgørelsen. Alt andet er noget rod.

Et forslag kunne være at ændre formuleringen af §4 til "Tilsynsmyndigheden træffer afgørelse, om et stof eller en genstand er affald". Dertil skal der laves et stykke med en formulering i retning af, at "Miljøstyrelsen har ved tilsyn af affaldsmodtageanlæg kompetence til at omstøde kommunale afgørelser om klassificering af affald". Herved imødekommes den problemstilling, hvor kommunen har anvist noget affald som A, men Miljøstyrelsen står ude på et tilsyn og mener, at det er affald B.

På den måde vil alle kunne passe deres arbejde uden at vi belemrer hinanden med unødigt bureaukrati og forlængede sagsbehandlingstider.

Miljø og Klima • Lundbergsvej 2 • 8400 Ebeltoft • Tlf.: 20 27 03 69 • www.syddjurs.dk
Postadresse: Syddjurs Kommune • Lundbergsvej 2 • 8400 Ebeltoft

Du kan læse om, hvordan vi håndterer dine oplysninger på www.syddjurs.dk/databeskyttelse

Miljøministeriet
Departementet
Cirkulær Økonomi
mim@mim.dk
Att: Tobec@mim.dk, anmnv@mim.dk, nilas@mim.dk

Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen j.nr. 2023-9870 – Sønderborg Kommune

Tak for muligheden for at svare på jeres høring om udkast til affaldsbekendtgørelse vedr. implementering af affaldstilsynet og tilsyn på forbrændingsanlæggene.

Dette høringssvar tager udgangspunkt i såvel udkastet til affaldsbekendtgørelsen og Miljøstyrelsens udtalelser til deres to afholdte Webinarer for kommuner om styrket affaldstilsyn den 7. og 28. oktober 2024.

Det bliver spændende at se, hvordan den foreslåede implementering af kravet om centralisering af klassificeringsområdet vil påvirke tilsynsområdet og de danske virksomheder i de kommende år. Jeg håber, at Miljøstyrelsen får tilstrækkeligt med ressourcer til at sikre at ændringen ender i en succes.

Miljøstyrelsen bliver virksomhedernes vej til klassificering af affald

Både i henhold til implementeringen af reglerne for klassificering af skibe, som affald og i henhold til Miljøstyrelsens udtalelser om, at kommunerne skal vejlede virksomheder i klassificering af deres affald, fx at eternittage er deponeringsegnet affald eller pap er genanvendeligt affald, virker det som om opgaven ikke reelt bliver flyttet fra kommunerne.

Hvilket klinger hult når den opfølgende politiske aftale om Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi fra den 30. august 2022 fastslog at fremover skulle *"Miljøstyrelsen [overtage] hele ansvaret for klassificering af affald fra kommunerne fra 2025"*.

Miljøstyrelsen har på begge webinarer fastslået, at når klassificeringskompetencen overgår til Miljøstyrelsen, så får kommunerne en vejledningsforpligtigelse i forhold til at klassificering af affald i henhold til forvaltningslovens § 7 stk. 1, fordi kommunerne stadigvæk skal føre tilsyn med virksomhedernes affaldshåndtering.

Erhverv og Affald

Sønderborg Kommune
Rådhusvej 10
6400 Sønderborg
T: 88 72 40 83

erhverv-affald@sonderborg.dk
sonderborgkommune.dk

30-10-2024
24/17721
KS: xxxx

Kommunerne skal efter Miljøstyrelsens fortolkning med risiko for fejlvejledning følge med i Miljøstyrelsens klassificeringer og herefter vejlede virksomheder om, at givne affaldstyper er blevet klassificeret som fx genanvendeligt eller brændbart, hermed reduceres arbejdspresset på Miljøstyrelsen.

I henhold til forvaltningslovens § 7 stk. 1 har myndigheder en direkte vejledningspligt på de områder, der kan lede til en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Da kommunerne ikke længere er klassificeringsmyndighed og derfor ikke har en afgørelshjemmel til affaldsklassificering, forsvinder dermed også den direkte vejledningsforpligtelse.

I henhold til Ombudsmandens udtalelse om vejledningsforpligtelsen [#5 Vejledning | Folketingets Ombudsmand](#) så er hovedsynspunktet for vejledningsforpligtelsen, at borgere [virksomheder] ikke udsættes for retstab på grund af fejl, uvidenhed eller misforståelser. Når sager er indviklede eller kan få indgribende konsekvenser er der skærpede krav til vejledningen. Det kan ikke sikres, at kommunerne opretholder en tilstrækkelig viden til at undgå disse fejl og der er ikke hjemmelskrav til at kommunerne skal opretholde et sådant vidensniveau.

I samme vejledning behandler afsnit 5 videresendelse:

*”Modtager en myndighed en **skriftlig** henvendelse, som ikke vedrører dens sagsområde, videresendes henvendelsen så vidt muligt til rette myndighed. Det følger af forvaltningslovens § 7, stk. 2.*

*Har en borger rettet **personlig eller telefonisk henvendelse** til en forkert myndighed, bør borgeren orienteres om, hvilken myndighed henvendelsen skal rettes til.”*

Så i henhold til ombudsmandens vejledning skal kommunerne henvise til Miljøstyrelsen ved alle spørgsmål om klassificering af affald.

Miljøministeriet har ikke implementeret nogen regulering, som giver juridisk grundlag for en udvidet vejledningsforpligtelse til kommunerne i høringsudkastet til affaldsbekendtgørelsens foreslåede regulering.

Miljøministeriet bør i høringsnotatet til denne høring kommentere på Miljøstyrelsens forventning til kommunalbestyrelsens vejledning ud fra ovenstående og gøre det klart at det kan være en kommunal opgave at vejlede virksomheder om Miljøstyrelsens klassificering af affald.

Fjerner hjemmelsgrundlag for markedsudvikling

Bekendtgørelsesudkastet foreslår at fjerne reguleringen i første punktum i den eksisterende § 4 stk. 3. Hvis denne bestemmelse fjernes, vil det betyde en omkalfatring af grundlaget for den danske affaldsklassificering.

~~Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal klassificere erhvervsaffald som sorteret erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse, hvis den affaldsproducerende virksomhed kan godtgøre, at affaldet kan forberedes til genbrug, genanvendes eller anvendes til anden endelig materialenyttiggørelse.~~

Fremover vil den centrale klassificeringsmyndighed alene kunne fastslå, at en given affaldsfraktion på national plan enten er egnet til materialenyttiggørelse eller ej. At et specifikt affaldsbehandlingsanlæg kunne behandle en delmængde en affaldsfraktion til genanvendelse eller forberedelse til genbrug, vil med den foreslåede regulering ikke kunne gøre affaldet i det område til affald til nyttiggørelse.

Da Miljøstyrelsen i fremtiden vil blive nødt til at klassificere affald på baggrund af lighedsprincippet (alle virksomheder skal genanvende eller forbrænde en given affaldsfraktion) og ikke ud fra proportionalitetsprincippet, vil det kun være affald, hvor der er et veludviklet nyttiggørelsesmarked, der vil blive klassificeret som affald egnet til materialenyttiggørelse.

Den eksisterende bestemmelse giver, i modsætning til den foreslåede regulering mulighed for, at virksomheder, enten selv eller gennem aftaler med hinanden, kan eksperimentere med nye genbrugs- og genanvendelsesmuligheder for affald, der ellers ville være brændbart eller deponiegnat. Den eksisterende regulering giver dermed mulighed for at enkelte aktører kan nyttiggøre mindre læs af en given fraktion, uden at Miljøstyrelsen skal klassificere hele affaldsfraktionen som genanvendelig, inden markedet er udviklet nok til at løfte opgaven for alt affald under denne fraktion. Den nuværende bestemmelse giver også mulighed for, at visse virksomheder kan nyttiggøre deres eget affald til varme- eller energiproduktion på anlæg, der opfylder kravene til nyttiggørelse under punkt R1. Dette vil ikke være muligt med den foreslåede regulering.

Miljøministeriet bør beholde den eksisterende regulering eller redegøre for med hvilken hjemmel, som Miljøstyrelsen fremover skal regulere affaldshåndteringen på virksomheder, der opfylder kravene i affaldsregisterbekendtgørelsens § 5 stk. 2 nr. 1 og 2.

Unødvendige dokumentationskrav

Udkastet udvider den nuværende regulering i § 4 stk. 3 med følgende krav:

og dokumentere, at det efterfølgende kan sorteres ud som affald egnet til forberedelse med henblik på genbrug, genanvendeligt affald eller affald egnet til anden endelig materialenyttiggørelse.

Den foreslåede regulering indføres et dobbelt krav, som allerede vil være opfyldt, hvis virksomheden kan dokumentere, at sammenblandingen ikke forringer materialenyttiggørelsen af hvert enkelt materiale.

For eksempel vil en sammenblanding af pap og papir ikke give anledning til et behov for, at det sammenblandede affald efterfølgende skal sorteres, når de to fraktioner kan genanvendes samlet.

Miljøministeriet bør derfor redegøre for om den foreslåede tekst er medtaget alene for at indføre et krav om, at virksomheder fremover skal sikre, at deres affald bliver sorteret ud i forhold for de tre nyttiggørelsesformer:

1. affald egnet til forberedelse på genbrug
2. genanvendeligt affald
3. affald egnet til anden endelig materialenyttiggørelse

I så fald er det en skærpende i forhold til reguleringen i den nuværende § 60 stk. 3 og 5 om, at virksomheder alene skal sikre, at deres affald bliver genanvendt.

Stop for kommunale opgaver ved klassificering af skibe

Implementeringen af flytningen for klassificeringsopgaven fra kommunalbestyrelserne til Miljøstyrelsen i forhold til klassificering af skibe er ufuldstændig og kræver uforholdsmæssige ressourcer til et kommunalt beredskab.

Miljøstyrelsen bliver hjemmelsmyndighed for klassificering af alle skibe er det uproportionalt at kræve et kommunalt beredskab med modtagelse af oplysninger efter forslaget § 7 samt tilsyn og indsamling af dokumenter efter § 8.

I henhold til den eksisterende regulering har kommunerne en opgave med at klassificere skibe under 1.500 ton og skal derfor føre tilsyn med alle skibe og først ved tilsynet finde ud af om skibet vejer over eller under 1.500 ton. Det kræver kommunal erfaring og tilsynskompetence at kunne udføre denne opgave.

Når klassificeringskompetencen flyttes til Miljøstyrelsen, er der ikke nogen grund til, at kommunerne skal opretholde denne kompetence. Kommunerne bør ikke blive pålagt at foretage tilsyn på et område, som kommunen ikke har nogen myndighedskompetencer for.

Derfor bør anmeldekrauet i den kommende § 7 alene kræve anmeldelse til Miljøstyrelsen. Miljøstyrelsen har flere udførende tilsynsafdelinger, der udfører miljøtilsyn i hele landet. Det burde være muligt for Miljøstyrelsen selv at foretage tilsyn og indhente de fornødne oplysninger inden for en kort tidsperiode.

Da der findes mange forskellige konstruktioner for de danske havne, vil det give mening at flytte anmeldelseskrauet i den kommende § 8 til udskebningshavnen. Herved vil både kommunale, private og statsejede havne have ansvar for at orientere Miljøstyrelsen, hvis de får underretning om et salg eller overdragelse af et skib, der kan være affald.

Havnene bør tildeles en orienteringsforpligtelse til Miljøstyrelsen med oplysninger i henhold til § 8 og Miljøstyrelsen kan træffe afgørelsen om, at skibet ikke må forlade en havn efter § 8 stk. 3.

Det kommunale selvstyre bliver underlagt kollektivordningerne

§ 41. Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan i en gældende tildelingsperiode, jf. emballagebekendtgørelsens § 38, efter aftale med den producent, der er tildelt den pågældende kommune, jf. emballagebekendtgørelsens §§ 35 og 36, indføre kombineret indsamling af affaldsfraktioner, der er tildelt den samme producent.

Miljøministeriet indfører et krav om, at kommunalbestyrelsen kun kan ændre sine affaldsordninger til kombineret indsamling, hvis de kan få en aftale på plads med det private firma, som har fået tildelt kommunen i henhold til emballageaffaldsbekendtgørelsen.

Det virker som en grov tilsidesættelse af det kommunale selvstyre, at kommunerne skal aftale Kommunalbestyrelsens planlagte ændringer med en privat virksomhed. Hvad skal en kommune gøre, hvis den tildelte virksomhed ikke vil indgå i en aftale.

Miljøministeriet bør redegøre for, hvor de finder hjemmel til at båndlægge kommunernes politiske proces i Miljøministerens Lovudkast til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Udvidet producentansvar for emballage og engangsplastprodukter m.v. samt tilpasning af national ret som følge af batteriforordningen).

Reguleringen bør ændres til at kommunalbestyrelsen skal orientere den producent, der er tildelt den pågældende kommune, om den kommende ændring inden for en rimelig tidsperiode.

Implementering af kontrol på forbrændingsanlæg

Miljøministeriet har implementeret lovændringen om kontrol på forbrændingsanlæg i et nyt kapitel 7.

Husk usolgte forbrugsprodukter

I henhold til lovforslaget om styrket affaldstilsyn og håndhævelse af forbud mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter m.v. skal forbrændingsanlæg både afvise affald egnet til materialenyttiggørelse og usolgte forbrugerprodukter. Det er ubetimeligt at bekendtgørelsesforslaget ikke implementerer kravet om kontrol af usolgte forbrugerprodukter.

Miljøministeriet bør rette definitionen af affald egnet til materialenyttiggørelse i affaldsbekendtgørelsen så den følger Lovforslaget, der i 4 afsnit på side 29 (Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser Til § 1, Til nr. 1.) udvider definitionen af affald egnet til materialenyttiggørelse, så dette begreb også omfatter usolgte forbrugerprodukter.

Udkastet til bekendtgørelsen indeholder ikke krav til affaldsbehandlingsanlæg

Den foreslåede regulering implementer heller ikke lovforslagets krav om, at andre affaldsbehandlingsanlæg end forbrændingsanlæg skal føre modtager kontrol og afvise at behandle affald, der indeholder usolgte forbrugerprodukter.

Dette burde kunne implementeres fortrinsvis nemt ved at udvide den foreslåede regulering til forbrændingsanlæggene til også at gælde andre affaldsaktører.

Der er ikke strafansvar på kapitel 7.

Det er bekymrende at Miljøministeriet ikke indfører strafansvar for forbrændingsanlæg, der skal udføre kontrol med deres kunder i henhold til kapitel 7.

Forbrændingsanlæggene bliver pr. 1. januar 2025 private selskaber, hvor kommunalbestyrelsen ikke længere har instruktionsbeføjelse overfor selskabet bestyrelsesmedlemmer. Hermed skal forbrændingsselskaberne alene varetage selskabets og ikke kommunens interesser. Dette gælder ikke mindst for de privatejede forbrændingsanlæg, som slet ikke er underlagt kommunal kontrol.

Liberaliseringen af forbrændingssektoren betyder desuden, at forbrændingsanlæggene efter den 1. januar 2025 indgår i fri konkurrence om modtagelse af forbrændingseget erhvervsaffald. Dette marked vil være påvirket af de højere sorteringskrav til virksomhederne, som vil resultere i reducerede affaldsmængder til forbrænding.

Kombinationen af selskabsgørelsen og fjernelsen af anvisningspligten skaber en incitamentsstruktur, hvor det ikke er i forbrændingsanlæggenes interesse at anmelde sine kunder. Det virker derfor ikke logisk, at kapitel 7 indføres

uden, at Miljøstyrelsen får mulighed for at indskærpe eller politianmelde de private virksomheder, som skal varetage opgaven.

Der burde være hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 110 stk. 3 jf. § 44 til at sikre, at forbrændingsanlæggene udfører den foreslåede kontrol og sikrer de krævede anmeldelser.

Manglende hjemmel til kommunal kontrol med virksomhedernes affaldsproduktion

I henhold til tilsynsbestemmelserne i kapitel 12 er det alene Miljøstyrelsen, der kan føre tilsyn med Miljøstyrelsens afgørelser i henhold til bekendtgørelsen. Det betyder, at kommunerne ikke har mulighed for at føre tilsyn med om virksomheder, der modtager en klassifikation fra Miljøstyrelsen jf. § 4, også følger denne klassifikation.

Heller ikke på miljøtilsyn efter miljøtilsynsbekendtgørelsen, vil det være muligt for kommunerne at følge op på, om virksomhederne følger Miljøstyrelsens klassificering.

Tilsynshjemlen i kapitel 12 skal ændres, så kommunerne kan føre tilsyn med Miljøstyrelsens klassificeringer hos de virksomheder, der er fremgår af miljøtilsynsbekendtgørelsen § 1 stk. 2, og som kommunerne skal føre miljøtilsyn hos.

Samtidig bør der indføres et krav i § 4 og 5 om, at Miljøstyrelsen skal orientere tilsynsmyndigheden om Miljøstyrelsens klassificering af affald hos virksomheder, der fremgår af miljøtilsynsbekendtgørelsen § 1 stk. 2.

Der bør indføres ensartet regulering af bygge- og anlægsaffald

Udvidelsen af § 67 stk. 2 med 6 nye fraktioner, som affaldsproducerende virksomheder skal sortere bygge- og anlægsaffald i, er en tiltrængt udvikling af bygge- og anlægsaffaldsområdet.

Men Miljøministeriet bør samtidig ændre hele § 67, så den fremover gælder for alle bygherrer, der udfører eller får udført byggearbejder og nedrivninger. Med alle bygherrer menes både husholdninger og virksomheder.

Følgende gælder i henhold til [Miljøministeriet Vejledning om håndtering af bygge- og anlægsaffald Vej. Nr. 9139 af 25. februar 2019](#):

"Som udgangspunkt er det bygherren, der er affaldsproducent ved renovering eller nedrivning af en bygning. Dette gælder, uanset om bygherre er en privat husholdning eller en virksomhed. Byggeaffald, der frembringes ved fx udskiftning af et køkken hos en privat husejer, er som udgangspunkt husholdningsaffald, uanset om

det er en professionel håndværker, der udfører udskiftningen af køkkenet. Det betyder, at det er reglerne om husholdningsaffald, der gælder.

Hvis den private husejer imidlertid, inden udskiftningen af køkkenet er igangsat, aftaler med håndværkeren, at håndværkeren overtager ejendomsretten til køkkenet, vil affaldet være håndværkerens affald”

Det betyder, at hvis en husholdning ikke indgår en aftale om med en entreprenør om, at virksomheden skal overtage ansvaret for affaldet, så gælder reguleringen med sorteringskrav eller sammenblandingsforbud i § 67 stk. 1 til 8 ikke for det pågældende byggeprojekt eller nedrivning. Det gælder umiddelbart uanset, om der nedrives en bygning over eller under 250 m².

Denne problemstilling er aktuel, når klassificeringsansvaret flyttes til Miljøstyrelsen som en central enhed, som med fjernelse af § 4 stk. 3, 1 punktum kommer til at udgive generelle og landsdækkende klassificeringer af forskellige affaldstyper.

Miljøstyrelsens dygtige jurister vil ved første klassificering af en husholdnings bygge- og anlægsaffald stå med følgende juridiske problemstilling:

Kun indirekte krav om, at private bygherrer skal sortere efter § 67 stk. 1 og 2
Husholdningernes håndtering af bygge- og anlægsaffald, samt affaldsproducerende virksomheders håndtering af husholdningers bygge- og anlægsaffald er reguleret i § 34 stk. 1 i affaldsbekendtgørelsen. Men denne regulering forpligter kommunerne til at have en ordening for bygge- og anlægsaffald, som giver husholdningerne mulighed for at sortere i overensstemmelse med kravene til sortering i § 67, stk. 1 og 2. Det betyder ikke at borgerne skal sortere efter § 67, stk. 1 og 2, men blot at kommunerne skal tilbyde husholdningerne mulighed for at aflevere farligt affald, PCB-holdigt affald og termoruder fra deres bygge- og anlægsaffald, samt aflevere affald i overensstemmelse med § 67 stk. 2.

Kommunerne vil ikke kunne håndhæve benyttelsespligten jf. affaldsaktørbekendtgørelsens § 11 stk. 1 og 2. Denne problemstilling har Miljøstyrelsen fint gennemgået i afsnit 4.2 om Sortering af bygge- og anlægsaffald fra husholdninger i [Vejledning nr. 9139](#). Samtidig vil Kommunerne ikke kunne indsætte et sorteringskrav for bygge- og anlægsaffald i et kommunalt husholdningsregulativ i henhold til affaldsaktørbekendtgørelsens § 5 og 6. Da der i stk. 5 ikke er hjemmel til at stille krav til forbehandling for kommunale indsamlingsordninger, herunder bringeordninger til genbrugspladser. Desuden er hjemmelsgrundlaget for kommunale affaldsregulativer for svagt til, at kommunerne kan indføre et kraftigt fordyrende miljøsaneringskrav i et kommunalt regulativ. Kommunerne kunne måske påbyde opfyldelse af affaldsbekendtgørelsens § 34 stk. 1 og sorteringskrav i overensstemmelse med § 67 stk. 1 og 2 til private

byggeprojekter med udgangspunkt i Miljøbeskyttelseslovens § 42 stk. 1. Men det er mere end usikkert, om et sådant påbud vil være proportionelt, når reguleringen i § 34 stk. 1 tydeliggør, at borgen kun skal tilbydes muligheden for at benytte denne sortering, og når lovgivningen netop har fastsat forskellige krav til husholdninger og virksomheder i §§ 34 og 67.

Private husholdninger er ikke forpligtet til at fjerne maling fra tegl, beton og natursten

At gøre hele affaldsbekendtgørelsens § 67 gældende for husholdninger er vigtigt specielt for den fremtidige klassificering af murværk m.v. fra husholdningers håndtering af bygge- og anlægsaffald.

Med den nuværende og foreslåede regulering i § 67, vil det kun være, når affaldsproducerede virksomheder overtager ansvaret for byggeaffaldet, at udsorteringskravet i § 67 stk. 4 gælder, og der er krav om at fjerne alle overfladebelægninger fra mursten, beton og natursten, samt sikre, at PCB-holdigt materiale er identificeret og frasortet.

Miljøstyrelsen har før udtalt, at det er på baggrund af § 67 stk. 4, at virksomheder skal analysere for miljøproblematiske stoffer i maling og belægninger og måle PCB i mursten opad PCB-holdige fuger. Dette krav er nemlig grundlaget for, at kommunerne kan stille krav til at affaldsproducerende virksomheder skal fjerne maling fra tegl, beton og natursten og fraskære murværk, der er forurenede med PCB.

Miljøstyrelsen vil fremover kun kunne klassificere malingen og belægninger på tegl, beton og natursten, som farligt affald, ved bygge/nedrivningsprojekter, hvor affaldsproducerende virksomheder overtager ansvaret for affaldet. I byggeprojekter som udføres af private husholdninger eller af affaldsproducerende virksomheder, hvor bygherren ikke overdrager ansvaret for affaldet, er der ikke hjemmel til, at belægninger og malingen skal fjernes fra tegl, beton og natursten.

Klassificering af farligt affald skal ske ud fra hele emnet

Størstedelen af bygge- og anlægsaffald består af rene og genanvendelige materialer, som er overfladebehandlet med maling, lak eller lignende, som indeholder miljøproblematiske stoffer. I henhold til affaldsbekendtgørelsens bilag 3 afsnit 2 skal affald klassificeres som farligt affald, hvis det udviser en eller flere egenskaber HP1 til HP15 i en koncentration som overskrider grænseværdierne i samme bilag 3.

Det er kun udsorteringskravet i affaldsbekendtgørelsens § 63 stk. 4, som giver anledning til at klassificere en bygningsdel forskelligt fra dens belægning.

En 10 cm bred mursten med et 1 mm tykt malingslag, vil uanset malingens indhold af tungmetaller og PAH, sjældent blive klassificeret som farligt affald, eller forurenede affald, når indholdet måles i forhold til hele murstenen, jf. afsnit

2 om koncentrationer af stoffer med farlige egenskaber i [Miljøstyrelsens vejledning i klassificering af farligt affald](#).

For husholdninger skal materialer alene klassificeres i henhold til affaldsbekendtgørelsens bilag 3, og selv hvis samme mursten blev knust ville indholdet af tungmetaller og PAH fra malingen næppe udgøre en overskridelse af jordkvalitetskriterierne.

Derfor er indholdet af miljøproblematiske stoffer i overfladebehandlingerne og belægninger kun relevante, hvis overfladebehandlingen skal fjernes. Da affaldsproducerende virksomheder i henhold til § 67 stk. 4 skal fjerne alt andet end mørtel og armeringsjern fra tegl, beton og natursten, giver det mening at kende belægningernes indhold af miljøproblematiske stoffer, så belægningen kan klassificeres og bortskaffes korrekt.

Men da husholdninger ikke er underlagt kravet om at fjerne malingen fra tegl, beton og natursten i § 63 stk. 4, så virker det uproportionalt at pålægge husholdningerne at kortlægge for disse stoffer.

Løsningsforslag

Problemet kan alene løses ved at ændre § 67, så den gælder for bygherren og dennes entreprenører og ikke kun for affaldsproducerende virksomheder. Hermed vil affaldsbekendtgørelsen regulere husholdningers håndtering af bygge- og anlægsaffald på samme vis som affaldsproducerende virksomheder.

Alternativt skal Miljøstyrelsen i 2025 udgive to vejledninger for håndtering af bygge- og anlægsaffald fra henholdsvis husholdninger og virksomheder.

- I virksomhedsvejledningen vil klassificering af tegl, beton og natursten ske i henhold til indholdet af miljøproblematiske stoffer i belægninger og maling i henhold til miljøkortlægningerne.
- I husholdningsvejledningen vil klassificering af tegl, beton og natursten ske i henhold til emnets samlede indhold af miljøproblematiske stoffer på samme vis som for metalaffald i henhold til Miljøstyrelsens [vejledende udtalelse vedrørende klassificering af malet metalaffald som farligt eller ikke-farligt affald](#).

Under den foreslåede regulering vil kommunerne være forpligtet til at vejlede husholdninger om de ovenstående forhold i henhold til, om husholdningen selv bortskaffer sit affald eller har aftaler, om at en håndværksvirksomhed bortskaffer affaldet.

Ønsker en husholdning selv at bære ansvaret for affaldet, så bliver kommunerne nødt til at vejlede husholdningen om at bede Miljøstyrelsen om at klassificere både murværk og overfladebehandling som et emne og ikke som to emner.

Inden for den nuværende lovgivning har kommunerne fra sag til sag udført en faglig vurdering af, hvorvidt husholdninger skal fjerne maling i deres projekter. Har husholdningerne eller deres rådgiver angivet, at de vil fjerne malingen og sende tegl, beton og natursten til genanvendelse, så har kommunerne godkendt denne plan. Men denne kommunale forvaltningspraksis vil være svær at videreføre, når Miljøstyrelsen overtager klassificeringsopgaven og kommunerne skal videresende klassificeringsspørgsmål til Miljøstyrelsen.

Nye definitioner og udpenslinger

Udkastet indfører tre nye definitioner i § 3, hvoraf de to er unødvendige og alene fungerer som uddybninger på andre definitioner.

§ 3.

5) Affaldslæs: affald, som afleveres på et affaldsbehandlingsanlæg ~~af ét køretøj~~ i samme indvejning.

~~16) Emballagebekendtgørelsen: Bekendtgørelse om visse krav til emballager, udvidet producentansvar for emballage samt øvrigt affald der indsamles med emballageaffald.~~

~~33) Køretøj: Motorkøretøj, leddelt køretøj, påhængsvogn eller sættevogn som defineret i den internationale færdselskonvention af 19. september 1949~~

~~Unødvendig~~

Populærtitel til emballagebekendtgørelsen

Indførelse af en populærtitel for emballagebekendtgørelsen er en ny proces som ikke er indført andre steder i affaldsbekendtgørelsen, som også henviser til affaldsaktørbekendtgørelsen, deponeringsbekendtgørelsen, affaldsregisterbekendtgørelsen, bekendtgørelse om håndtering af affald og materialer fra bygge- og nedrivningsarbejde, bekendtgørelse om aktiv formidling af miljøoplysninger.

Det vil virke forvirrende for brugerne af affaldsbekendtgørelsen, at kun én bekendtgørelse bliver refereret til med populærtitlen.

En løsning kunne være at henvise til alle andre bekendtgørelser med deres populærtitler.

Definition af køretøj og affaldslæs

Definitionen af køretøj i nr. 33 er unødvendig og faktisk forkert. Ordet køretøj er alene indført for at forklare den nye definition nr. 5 omhandlende affaldslæs. Definition nr. 5 definerer affaldslæs som et læs, der indleveres af et køretøj, hvor et køretøj defineres som enten et motorkøretøj (lastbil), påhængsvogn eller sættevogn.

Med denne definition vil et lastvognstog med en container på lastbilen og en container på en påhængsvogn være to affaldslæs og ikke et samlet læs. Det vil være en ændring af den almindelige måde at indveje lastvognstog på.

Desuden definerer definitionen ikke, hvor mange indvejningerne fra samme køretøj, der kan indgå i det samme affaldslæs.

En løsning vil være at ændre definitionen af affaldslæs i nr. 5 til at gælde pr. indvejning.

Unødvendig udpensling for fremtidens klassifikationsmyndighed

Udkastet indfører en unødvendig udpensling af § 4 stk. 2 nr. 2 da materialenyttiggørelse allerede er defineret i § 3 nr. 35.

§ 4 stk. 2

2) Affald egnet til materialenyttiggørelse, ~~herunder affald egnet til forberedelse med henblik på genbrug, genanvendeligt affald eller affald egnet til anden endelig materialenyttiggørelse.~~

Hvis I har spørgsmål til dette høringssvar, er I velkomne til at kontakte mig.

Venlig hilsen

Martin Frank Mogensen
Telefon 27 90 66 71
mfmo@sonderborg.dk

Brevdato 30-10-2024

Afsender Tine Marie Daell (tmd@tobaksproducenterne.dk)

Modtagere Miljøministeriets Departement (mim@mim.dk)

Akttitel Tobaksproducenterne, Høringssvar - 2024 - 9870

Identifikationsnummer 701353

Versionsnummer 1

Ansvarlig Laura Amalie Alstrøm

Vedlagte dokumenter 2024 - 9870

Dokumenter uden PDF-version (ikke vedlagt)

Udskrevet 04. nov 2024

Til: Miljøministeriets Departement (mim@mim.dk)
Cc: Tobias Beck (tobec@mim.dk)
Fra: Tine Marie Daell (tmd@tobaksproducenterne.dk)
Titel: 2024 - 9870
Sendt: 30-10-2024 17:09

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede dokumenter, som ikke er sikre, medmindre du stoler på afsenderen.

Til Miljø- og Ligestillingsministeriet,

Tobaksproducenterne vil gerne kvittere for muligheden for at give kommentarer til *høring over udkast til affaldsbekendtgørelse. Udmøntning af styrket affaldstilsyn og ændring i krav til sortering pba. selektiv nedrivning samt diverse konsekvensrettelser.*

Tobaksproducenterne har ikke kommentarer til høringen.

Med venlig hilsen

Tine Marie Daell

Direktør

Tobaksproducenterne

m: + 45 41870821

e: tmd@tobaksproducenterne.dk

Der henvises til [Tobaksproducenternes privatlivspolitik](#) for oplysninger om, hvordan Tobaksproducenterne anvender og beskytter dine personoplysninger.

www.tobaksproducenterne.dk

**TOBAKS
PRODUCENTERNE**

Brevdato 01-11-2024

Afsender Martin von Podewils (marvo@mst.dk)

Modtagere Miljøministeriets Departement (mim@mim.dk)

Akttitel Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen j.nr. 2023-9870
(Fortum Waste Solutions) (MST Id nr.: 11377925)

Identifikationsnummer 703123

Versionsnummer 1

Ansvarlig Tobias Beck

Vedlagte dokumenter Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen j.nr. 2023-9870
(Fortum Waste Solutions) (MST Id nr. 11377925)

**Dokumenter uden PDF-
version (ikke vedlagt)**

Udskrevet 04. nov 2024

Til: Miljøministeriets Departement (mim@mim.dk)
Cc: Tobias Beck (tobec@mim.dk)
Fra: Martin von Podewils (marvo@mst.dk)
Titel: Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen j.nr. 2023-9870 (Fortum Waste Solutions) (MST Id nr.: 11377925)
Sendt: 01-11-2024 14:05

Miljøstyrelsen har i forbindelse med høring over "Vejledning om modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg" modtaget det her vedhæftede høringssvar fra Fortum Waste Solutions.

Høringssvaret indeholder alene konkrete kommentarer og forslag til ændringer relateret til udkast til ændringer i affaldsbekendtgørelsen, som er i høring sideløbende med vejledningen med frist den 31. oktober 2024. Miljøministeriet ses at være rette myndighed.

På den baggrund videresendes kopi af høringssvaret til departementets videre foranstaltning.

Venlig hilsen

Martin von Podewils

Specialkonsulent | Cirkulær Økonomi og Affald
+45 29 61 80 24 | marvo@mst.dk

Miljø- og Ligestillingsministeriet

Miljøstyrelsen | Tolderlundsvej 5 | 5000 Odense C | Tlf. +45 72 54 40 00 | mst@mst.dk | www.mst.dk

[Sådan håndterer vi dine personoplysninger](#)

Til: Hovedpostkasse (mst@mst.dk)
Cc: Martin von Podewils (marvo@mst.dk), Vindfeld Nielsen Soren (Soren.Vindfeld.Nielsen@fortum.com), Rauer Hansen Henrik (henrik.rauer.hansen@fortum.com), Horsevad Schultz Susanne (Susanne.Schultz@fortum.com)
Fra: Wassin Saad Afaf (afaf.wassin.saad@fortum.com)
Titel: Fortum - Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen j.nr. 2023-9870 (Fortum Waste Solutions A/S)
E-mailtitel: Høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen j.nr. 2023-9870 (Fortum Waste Solutions A/S)
Sendt: 31-10-2024 13:55

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.

Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede dokumenter, som ikke er sikre, medmindre du stoler på afsenderen.

Til den rette vedkommende i Miljøstyrelsen,

Vi takker for muligheden for at afgive høringssvar til det fremlagte udkast til Affaldsbekendtgørelsen.

Nedenfor følger Fortums kommentarer/bemærkninger:

Kapitel 1 Anvendelsesområde:

Der er ingen ændringer i forhold til tidligere. Bekendtgørelsen om affaldsforbrænding og affaldsdatabekendtgørelsen angiver specifikke krav for farligt affald, og flere af de nye bestemmelser i kapitel 7 påvirker disse områder.

Kapitel 7 Modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg:

Overordnet set bør kapitel 7 indeholde tilpasninger, der tager højde for farligt affald. At anvende begrebet "affaldslæs" i forbindelse med emballeret farligt affald er ikke hensigtsmæssigt i denne kontekst.

Vedrørende §52: De nævnte registreringer er standard for os, dog med et spørgsmålstegn ved kravet om "vognmandstilladelse". Bestemmelsen om vognmandstilladelse virker unødvendig i henhold til BEK nr. 939 af 20/06/2022 §6 (bekendtgørelse om affaldsregisteret), som allerede kræver, at transportører registrerer

sig. Denne bekendtgørelse administreres af Energistyrelsen, og ”vognmandstilladelse” er ikke angivet som et registreringselement i affaldsregisterbekendtgørelsen.

Vedrørende §56: Vi tolker det således, at vi som noget nyt skal indberette antallet af modtagne læs månedligt, hvor ”affaldslæs” i henhold til §3, punkt 5, er defineret som ”affald, som afleveres på et affaldsbehandlingsanlæg af ét køretøj.”

Kapitel 10 Affaldsproducerende virksomheders affaldshåndtering:

Vedrørende §64, stk. 6: Fra den 1. juli 2025 skal affaldsproducerende virksomheder anvende klare plastsække, når de afleverer emballeret erhvervsaffald til forbrænding på affaldsforbrændingsanlæg. Dog henviser kapitel 11, §70 til reglerne for emballering af farligt affald, så vi behøver derfor ikke kræve, at dette affald leveres i gennemsigtige plasticposer.

Generelle bemærkninger:

Vi støtter intentionen om at styrke affaldstilsynet, da en intensiveret indsats kan fremme bedre overholdelse af reglerne og sikre en mere ensartet affaldshåndtering på tværs af myndigheder og virksomheder. Det er dog afgørende, at tilsynet planlægges på en måde, der undgår unødige administrative byrder for de involverede parter.

Vi opfordrer desuden til, at den endelige bekendtgørelse indeholder klare retningslinjer for, hvilke paragraffer der ikke skal gælde for forbrændingsanlæg til farligt affald.

Vi ser frem til at følge processen og står til rådighed for yderligere dialog og input, hvis der er behov for det.

Venlig hilsen/ Best regards

Afaf Wassin Saad

EHSQ specialist

Recycling & Waste

+45 21945415

afaf.wassin.saad@fortum.com

Fortum Waste Solutions A/S

Lindholmvej 3, DK-5800 Nyborg

www.fortum.dk/recyclingandwaste

www.linkedin.com/company/fortumwastesolutionsdk

